



- [ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΝΑ ΕΥΡΩΠΗ - ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ» 12-13-14 Νοεμβρίου 2007](#)
- [ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ](#)
- [ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ](#)
- [Η ΕΝΤΟΛΗ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ \(Μάιος 1919\)](#)
- [ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ](#)
- [Ο ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΜΑΙ... «Παιδιά, της Ελλάδος Παιδιά...»](#)
- [5ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2007»](#)
- [ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ «ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»](#)
- [ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ \(ΓΕΑ\) ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΝΔΕΔΥΓΑΣΜΕΝΑ ΟΠΛΑ](#)
- [ΤΡΙΤΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ «Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΑΝΤΑΡΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»](#)
- [ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ \(Τεύχος 43\)](#)
- [ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2007» 1-2 Νοεμβρίου 2007](#)
- [EDE ANLASSLICH DES HELISS-SEMINARS, AM 02.11.2007](#)

«ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΝΑ ΕΥΡΩΠΗ – ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ»

ΣΕΝΤ 12-13-14 Νοεμβρίου 2007

Η ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΙΣΧΥΟΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ
Υπό Αντιναυάρχου ε.α Β. ΝΑΟΥΜ Π.Ν.

Το θέμα της σημερινής παρουσίασης είναι η ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΙΣΧΥΟΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ, το περίγραμμα της οποίας βλέπετε στην προβολή ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην περίοδο 2003 - 2004 η Ε.Λ.Ε.Σ.Μ.Ε. μου έκαμε την τιμή να με ορίσει πρόεδρο δύο διακλαδικών επιτροπών, οι οποίες συνέταξαν δύο μελέτες, με τους εξής τίτλους:

- Πολλαπλασιαστές Ισχύος- Χρησιμοποίηση στην χάραξη Εθνικής Στρατηγικής.
- Πολιτική Εθνικής Άμυνας και Στρατιωτική Εθνική Στρατηγική στο Σύγχρονο και Μελλοντικό Περιβάλλον Ασφαλείας.

Οι προτάσεις των μελετών εκείνων σχετίζονται με το θέμα της σημερινής ενημερώσεως και εν πολλοίς έχουν εφαρμογή ακόμη και σήμερα, όπως εμβόλιμα θα αναφερθεί κατά περίπτωση

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως το 1989 και η κατάρρευση του Συμφώνου της Βαρσοβίας, σήμαναν την λήξη του ψυχρού Πολέμου. Συνέπεια τούτου ήταν η οριστική παύση της καθ' ημάς εκ "Βορρά" απειλής, ως Κράτους Μέλους του ΝΑΤΟ από το 1954.

Από της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 με τις τρομοκρατικές στις ΗΠΑ, αποκαλύφθηκε το τεράστιο μέγεθος, που λαμβάνει η παλαιά απειλή της διεθνούς τρομοκρατίας, ώστε να θεωρείται πλέον ως απειλή κατά της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ

Γενικά

Οι απειλές εναντίον κάποιου κράτους διακρίνονται σήμερα σε δύο κατηγορίες. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν εκείνες που προέρχεται από κάποιο άλλο κράτος ή κράτη, ενώ στην δεύτερη εκείνες που προέρχονται από μη κρατικές οντότητες.

Η παρούσα ενημέρωση αναφέρεται κυρίως στην πρώτη κατηγορία απειλών, η αντιμετώπιση των οποίων αποτελεί την κύρια αποστολή των Ε.Δ. Η αναφορά στην απειλή από μη κρατικές οντότητες περιορίζεται σε συγκεκριμένη περίπτωση, η οποία και πρέπει να είναι υπ' όψιν.

Μια οντότητα, για να θεωρηθεί, ότι αποτελεί απειλήν απειλήν, πρέπει βασικώς να πληροί τρία κριτήρια, ήτοι πρώτον να έχη κάποιο κίνητρο, δεύτερον να διαθέτη τα μέσα, δηλαδή την απαραίτητη οικονομική και κατά συνέπειαν στρατιωτική ισχύ και τρίτον να καραδοκεί ή επιδιώκει ευκαιρίες, δια να επιτύχη τους αντικειμενικούς της σκοπούς.

Οι απειλές κατά της Ελλάδος δύνανται να προέλθουν κυρίως από το εγγύς γεωγραφικό περιβάλλον, το οποίο δια τους σκοπούς της παρούσης ενημερώσεως ταυτίζεται με τον γεωγραφικό χώρο των Βαλκανίων, της ανατολικής λεκάνης της Μεσογείου και τμήματος της Μέσης Ανατολής, χωρίς να αποκλείεται και η χρησιμοποίηση του απωτέρου γεωγραφικού περιβάλλοντος, για την οργάνωση και εκπόρευση επιθετικότητας.

Απειλή εκ Κρατικών Οντοτήτων

Η Ελλάδα έχει κοινά χερσαία και θαλάσσια σύνορα με χώρες του εγγύς γεωγραφικού της περιβάλλοντος ως εξής:

- Χερσαία σύνορα συνολικού μήκους 1.170 χ.μ.
- Θαλάσσια διακεκομμένα σύνορα μήκους 283 ν.μ.

Αλβανία

Η Αλβανία, καλλιεργεί το όραμα της “Μεγάλης Αλβανίας”, που επεκτείνεται στα τέσσερα επί τουρκοκρατίας Βιλαέτια: της Σκόδρας, του Κοσσυφοπεδίου, του Μοναστηρίου και των Ιωαννίνων. Τούτο δύναται να ερμηνευθεί ασφαλώς σε διεκδίκηση περιοχών του Νοτίου Μαυροβουνίου, ολοκλήρου του Κοσσυφοπεδίου, της δυτικής του Αξιού περιοχής της ΠΔΓΜ και, αναφορικά με την Ελλάδα, μέρους της Δυτικής Μακεδονίας (συμπεριλαμβανομένων της Φλώρινας και της Καστοριάς) και ολόκληρης της Ηπείρου.

[Ήδη, κατά την τελευταία (17-10-2004) επίσημη επίσκεψη του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Αλβανία αιτήθηκε υπό της αλβανικής πλευράς: “να αρχίσουν αμέσως διαπραγματεύσεις μεταξύ των δύο χωρών σε επίπεδο ειδικών, για να δώσουν τη σωστή νομική λύση στο πρόβλημα των περιουσιών των Τσάμηδων στην Ελλάδα και των Ελλήνων στην Αλβανία».-]

Παραλλήλως οι Αλβανικές αρχές αφ’ ενός μεν καλλιεργούν μέσω των σχολικών βιβλίων κλίμα μισαλλοδοξίας και αλυτρωτισμού, αφ’ ετέρου δε καταπιέζουν την Ελληνική Μειονότητα της Βορείου Ηπείρου με διάφορες μεθοδεύσεις και συγκεκαλυμμένες απειλές.

Η Αλβανία φιλοδοξεί να εισέλθει στις Ευρω-Ατλαντικές δομές και βοηθείται συγκεκριμένα προς τούτο από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Εν κατακλείδι η Αλβανία πληροί μόνον το πρώτο από τα προαναφερθέντα κριτήρια – το κίνητρο – απειλής δια την Ελλάδα. Επομένως, η απειλή επί του παρόντος είναι πολιτικής μορφής.

Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ)

Το κρατίδιο, αυτοανακηρύχθηκε ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» μετά την διάλυση το 1990 της Γιουγκοσλαβίας και με αυτό το όνομα ζήτησε εκ του Συμβουλίου Ασφαλείας (Σ.Α.) να γίνει δεκτό ως κράτος μέλος στα Ηνωμένα Έθνη.

Τελικώς η ΠΓΔΜ έγινε δεκτό ως μέλος στα Η.Ε. τον Απρίλιο του 1993 δια της Αποφάσεως του Σ.Α. 817 (1993) /7-4-1993 με την προσωρινή διεθνή ονομασία «the former Yugoslav Republic of Macedonia», και με εκκρεμή την τακτοποίηση επειγόντως της υπαρχούσης διαφοράς με την Ελλάδα, αναφορικά με την ονομασία του κράτους.

Οι μέχρι σήμερα προσπάθειες προς επίλυση του ζητήματος της τελικής ονομασίας του κρατιδίου τούτου δεν έχουν καταλήξει σε αποτέλεσμα, λόγω της επιδειχθείσης αδιαλλαξίας στις διαβουλεύσεις της με την Ελλάδα μέσω μεσολαβητού του ΟΗΕ.

Η μακρόπνοη απειλή που προέρχεται από το κρατίδιο αυτό βασίζεται στα ακόλουθα:

- **Χρησιμοποίηση της λέξεως “Μακεδονία” δια την ονομασία του κρατιδίου ως “Δημοκρατία της Μακεδονίας” στο Σύνταγμα**

Το όνομα αναφέρεται σε μια ευρύτερη γεωγραφική περιοχή, η οποία εκτείνεται στο έδαφος τριών γειτονικών χωρών, ενώ το έδαφος της ΠΓΔΜ αποτελεί μικρό μόνον μέρος της περιοχής αυτής. Το όνομα επομένως είναι φορέας επεκτατικών οραμάτων.

- **Σφετερισμός της εθνότητας, της ιστορίας, των συμβόλων και του εν γένει πολιτισμού της Μακεδονίας**

Με εργαλείο το όνομα του κράτους οι αρχές των Σκοπίων προέβησαν σε :

- Σφετερισμόν της μακεδονικής εθνότητας

Ονόμασαν δηλαδή τον πληθυσμό του κρατιδίου «Μακεδονικόν Έθνος (Makedonski Narod)» και τους πολίτες του «Μακεδόνες (Makedonatsi)». Επιπροσθέτως, ένα σλαβικό γλωσσικό ιδίωμα, το οποίο μέχρι το 1944 ομιλείτο άνευ γραφής υπό του σλαβικού στοιχείου του πληθυσμού, διαμορφώθηκε σε γραπτή γλώσσα, η οποία και απεκλήθη «μακεδονική γλώσσα «makedonski jesik».

Εύκολα δύναται να συναγάγη κανείς, ότι επιδίωξη ήταν και είναι να προβληθή διεθνώς, ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήσαν Έλληνες και ότι δεν ωμιλούσαν ελληνικά, αλλά αυτήν την κατασκευασθείσα από το 1944 σλαβικήν ιδιωματική γλώσσα. Η σημασία της πράξεως αυτής, δι' ανεξήγητους λόγους δεν έχει γίνει επαρκώς αντιληπτή μέχρι τώρα από το ευρύ κοινό στην Ελλάδα

- Συστηματικήν πλαστογράφηση ιστορίας της Μακεδονίας, με παραποίηση και αλλοίωση των ιστορικών στοιχείων.

- Χρησιμοποίηση συμβόλων της αρχαίας Μακεδονίας

Η προσθήκη στην σημαία του κρατιδίου, του Ηλίου της Βεργίνας, αμέσως μετά την ανακάλυψη του υπό του αρχαιολόγου καθηγητού Εμμ. Ανδρόνικου κατά τις ανασκαφές στον αρχαιολογικό χώρο της Βεργίνας, ανακάλυψη που συνέπεσε χρονικά με την ανεξαρτητοποίηση του Κρατιδίου ης «Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας».

• **Συνέχιση της σερβικής/ γιουγκοσλαβικής πολιτικής αφανισμού του υπάρχοντος γηγενούς Ελληνικού πληθυσμιακού στοιχείου**

Η ΠΓΔΜ συνεχίζει, άνευ ποτέ αντιδράσεως από πλευράς Ελλάδος από το 1912 την παλαιά σερβική/ γιουγκοσλαβική πολιτική αφανισμού του υπάρχοντος γηγενούς με ελληνικήν καταγωγή ή/ και συνείδηση πληθυσμιακού στοιχείου, που εκτιμάται ότι υπερβαίνει τις 200.000.

Η ΠΓΔΜ φιλοδοξεί να εισέλθει στις Ευρω – Ατλαντικές δομές. Στο κείμενο της ανακοινώσεως της Συνόδου Κορυφής του NATO στην Κωνσταντινούπολη τον Ιούνιο 2004 γίνεται ευπρόσδεκτη η πρόοδος, στην την εφαρμογή του Εθνικού Προγράμματος Δράσεως σύμφωνα με το (Συμμαχικό) Σχέδιο Δράσεως .

Την 6/11/2007 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε την Έκθεση Προόδου στην οποία γίνεται μια καταγραφή των πεπραγμένων, σε ότι αφορά στην ενταξιακή πορεία της ΠΓΔΜ τον τελευταίο χρόνο, χωρίς όμως να ικανοποιείται το αίτημα της κυβέρνησης της χώρας δια την χορήγηση ημερομηνίας έναρξης ενταξιακών διαπραγματεύσεων.

Τα Σκόπια συνεχίζουν να είναι αδιάλλακτα στο θέμα της ονομασίας.

Η ΠΓΔΜ πληροί μόνον το πρώτο από τα προαναφερθέντα κριτήρια – το κίνητρο – απειλής κατά της Ελλάδος. Επομένως η απειλή επί του παρόντος είναι πολιτικής μορφής.

Βουλγαρία

Η Βουλγαρία υπήρξε κράτος – μέλος του Συμφώνου της Βαρσοβίας μέχρι της διαλύσεως τούτου το έτος 1990. Το ίδιο έτος άρχισαν επίσημες επαφές του NATO με την Βουλγαρία, με την αποδοχή εκ μέρους της προσκλήσεως του NATO, δια την ίδρυση αποστολής κανονικού διπλωματικού συνδέσμου στο Στρατηγείο της Συμμαχίας στις Βρυξέλλες. Τούτο αποτέλεσε την απαρχή πολιτικού διαλόγου, πρακτικής συνεργασίας και προσπάθειών εσωτερικών μεταρρυθμίσεων, που είχαν ως αποτέλεσμα η Βουλγαρία να καταστή η χώρα αρχικώς μεν εταίρος (partner) του NATO από το 1994, τελικώς δε μέλος του στις 29 Μαρτίου 2004 μαζί με τις Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία. Ήταν ασφαλώς ένα κορυφαίο πλήγμα δια την Ρωσσία, παραδοσιακή προστάτιδα της Βουλγαρίας και δημιουργό της Συνθήκης του Αγίου Στεφάνου (1878), με την οποία προβλεπόταν η δημιουργία της

«Μεγάλης Βουλγαρίας», ενός εθνικού ιδεώδους, το οποίο και αποτελεί συνεχώς την πυξίδα των βουλγαρικών επιδιώξεων.

Η Βουλγαρία, με την υποστήριξη της Ελλάδος εντάχθηκε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1^η Ιανουαρίου 2007.

Ο Ελληνισμός αντιμετώπισε αρκετές φορές την επιβουλή εκ μέρους της Βουλγαρίας, η οποία δεν έπαυσε ποτέ να προσβλέπει στο ιδεώδες της «Μεγάλης Βουλγαρίας», τουλάχιστον στην γεωγραφική έκταση της Ηγεμονίας, που προέβλεπε η μη εφαρμοσθείσα Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου του 1878. Ως παραδείγματα αναφέρονται:

- **Ο Μακεδονικός Αγώνας (1904-1908)**

Η οργάνωση του βουλγαρικού κομιτάτου κομιτάτου, VMRO (Vrhovni Makedonski Revolutsiona Organizatsija) ή Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση (EMEO), επιχείρησε από το 1893 μέχρι το 1904 δια της προπαγάνδας, του προσηλυτισμού και της τρομοκρατίας, να αλλοιώσει τον ελληνικό χαρακτήρα της Μακεδονίας και να δημιουργήσει εδραίες βουλγαρικές βάσεις, με σκοπό αρχικώς μεν την αυτονόμηση της Μακεδονίας, τελικώς δε, όταν οι διεθνείς εξελίξεις θα το επέτρεπαν, την ενσωμάτωση αυτής στην Βουλγαρία.

Δια την αντιμετώπιση αυτής της απειλής διεξήγαγε η Ελλάδα τον Μακεδονικό Αγώνα.

- **Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος (1914-1918)**

Η Βουλγαρία εξελθούσα στον Α΄ ΠΠ με την πλευρά, αφ΄ ενός μεν συνέβαλε στην κατάληψη ολοκλήρου της Σερβίας υπό των Κεντρικών Δυνάμεων, αφ΄ ετέρου δε κατέλαβε ολόκληρη την Ανατολική Μακεδονία.

- **Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος (1939-1945)**

Όπως κατά τον Α΄ΠΠ, έτσι και κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (Β΄ΠΠ), η Βουλγαρία προσπάθησε να ανταλλάξει την συμμετοχή της στον Άξονα με ουσιαστικές παραχωρήσεις εις βάρος των μακεδονικών εδαφών της Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδος.

Μετά την κατάληψη της Ελλάδος από τους Γερμανούς, η Βουλγαρία κατέλαβε το σύνολο σχεδόν του εδάφους της γιουγκοσλαβικής Μακεδονίας – πλην των δυτικών αυτής διαμερισμάτων που περιήλθαν στην Ιταλική Ζώνη Κατοχής – ενώ από την ελληνική Μακεδονία κατέλαβε αρχικά μόνον την ανατολική. Αργότερα όμως, μετά την συνθηκολόγηση των Ιταλών οι Βούλγαροι, με άδεια των Γερμανών, επεξέτειναν την ζώνη κατοχής έως τους νομούς Χαλκιδικής και Κιλκίς, ενώ στην δυτική Μακεδονία, μέσω των συνδέσμων τους στα τοπικά γερμανικά φρουραρχεία, οργάνωσαν σώματα ασφαλείας βουλγαροφρόνων σλαβόφωνων.

Οι σχέσεις της Βουλγαρίας με την Ελλάδα βελτιώθηκαν στην δεκαετία του 1980 και με την υπογραφή του “Συμφώνου Φιλίας, Καλής Γειτονίας, Συνεργασίας και Ασφαλείας”. Παράλληλα όμως, πράξεις της Βουλγαρικής κυβερνήσεως και οργανώσεων στην χώρα αυτήν δεικνύουν, ότι δεν έχει μεταβληθεί βασικά η νοοτροπία εκ μέρους της γειτονικής αυτής χώρας έναντι της Ελλάδος. Τα ακόλουθα παραδείγματα επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές:

- **Η Βουλγαρία ήταν από τις πρώτες χώρες που το 1992 ανεγνώρισε την**

ΠΓΔΜ όχι με το προσωρινό αλλά με το αλλά με το συνταγματικό αυτής όνομα.

Σημειώνεται, ότι τότε από βουλγαρικής πλευράς διευκρινίσθηκε πως η Βουλγαρία δεν δέχεται την ύπαρξη “Μακεδονικού Έθνους”, με τον ισχυρισμό, ότι οι κάτοικοι της χώρας των Σκοπίων είναι στην πλειονότητά τους βουλγαρικής καταγωγής. Τοιοιτοτρόπως, η Βουλγαρία έθεσε “υποθήκην” μακρόπνοης διεκδικήσεως – μάλιστα δε με το όνομα «Μακεδονία» – του εδάφους της ΠΓΔΜ, του οποίου η πλειοψηφία του πληθυσμού, κατά την βουλγαρική άποψη, ομιλεί και γράφει ένα ιδίωμα της βουλγαρικής γλώσσας.

- **Η Βουλγαρία εξακολουθεί να επιμένει στην ύπαρξη βουλγαρικής μειονότητας στην Ελλάδα.**

Μάλιστα, η εθνικιστική οργάνωση VMRO απαιτεί από την Ελλάδα να σεβασθή τα ατομικά δικαιώματα της μειονότητας αυτής. [Σε συνέδριο της ίδιας οργανώσεως στην Σόφια στις 21-2-1993, ο νεοεκλεγείς πρόεδρος της Στόγιαν Μπογιατζίεφ τόνισε μεταξύ άλλων, ότι: “Όραμα της VMRO είναι η ύπαρξη «ανεξάρτητης δημοκρατίας της Μακεδονίας», όπου κάθε εθνότητα θα έχει το δικαίωμα ελευθερίας εκφράσεως”.]

- **Στην Βουλγαρία κυκλοφορούν επίσημοι χάρτες της “Μεγάλης Βουλγαρίας” σε όλες της Δημόσιες Υπηρεσίες και στις Ένοπλες Δυνάμεις, με όρια αυτής προς Νότον τον ποταμό Αλιάκμονα.**

Πάντως, σήμερα οι επίσημες σχέσεις της Ελλάδος με την Βουλγαρία φαίνονται να είναι καλές. Επιπροσθέτως, στις 15 Μαρτίου 2007 υπεγράφη στην Αθήνα από τους αρμοδίους υπουργούς της Ρωσίας, Βουλγαρίας και Ελλάδος παρουσία του Ρώσσου Προέδρου και των Πρωθυπουργών της Βουλγαρίας και της Ελλάδος, η διακρατική συμφωνία, δια την κατασκευήν του αγωγού Βάρνας – Αλεξανδρουπόλεως, προς διοχέτευση του ρωσικού πετρελαίου στην Μεσόγειο.

Η Βουλγαρία πληροί το πρώτο και το τρίτο από τα προαναφερθέντα κριτήρια απειλής κατά της Ελλάδος. Όμως, δεν διαθέτει ακόμη επαρκή οικονομικά και στρατιωτικά μέσα και επομένως ως στρατιωτική απειλή είναι δυνατόν να θεωρηθή μόνον σε πλαίσιο ενός ενδεχόμενου άξονα ομόρων κρατών εναντίον της Ελλάδος στο μέλλον. Σημεία προς τούτο άρχισαν ήδη να εμφανίζονται με την μορφή συμφωνίας, που επιτεύχθηκε στην Σόφια στις 24-9-2004 μεταξύ Βουλγαρίας, ΠΓΔΜ και Αλβανίας, δια την δημιουργία κοινού δικτυώματος αεράμυνας, σύμφωνα με ανακοίνωση του Βουλγάρου ΥΕΘΑ Nikolai Svinarov.

Τουρκία

Γενικά

Η Τουρκία αποτελεί κύρια στρατιωτικήν απειλή δια την Ελλάδα. Η απειλή αυτή είναι συνεχής από το 1964 και εντεύθεν και εκδηλώνεται με:

- Επιθετικήν ως προς την Ελλάδα σύνθεση και διάταξη δυνάμεων
- Επί καθημερινής βάσεως παραβιάσεις του εθνικού εναερίου χώρου της Ελλάδος και με περιοδικήν παραβίαση των χωρικών υδάτων
- Περιοδικές ασκήσεις, που προδίδουν επιθετικούς σκοπούς εναντίον της Θράκης των ανατολικών νήσων του Αιγαίου Πελάγους και των Δωδεκανήσων.

Το Στρατιωτικό Δυναμικό

Το στρατιωτικό δυναμικό της Τουρκίας και η τεκμηρίωση της τουρκικής κατά της Ελλάδος απειλής παρουσιάζονται αντιστοίχως στις ακολουθούσες διαφάνειες εν συγκρίσει με το αντίστοιχο της Ελλάδος. Συμπεριλαμβάνονται και πληροφορίες, οι οποίες στοιχειοθετούν περαιτέρω προσπάθειες επαυξήσεως του τουρκικού στρατιωτικού δυναμικού και στους τρείς Κλάδους των Ε.Δ.

Τα ισχυρά σημεία της υφισταμένης τουρκικής ένοπλης ισχύος εκτιμώνται ότι είναι τα ακόλουθα:

- **Αναφορικά με τον Τουρκικό Στρατό Ξηράς**
 - Τα 1350 κύρια άρματα μάχης M48A5 T1 και T2, των οποίων οι ικανότητες έχουν αναβαθμισθεί, ώστε να εξισούνται με εκείνες των αρμάτων M60A1 και M60A3 αντιστοίχως και τα οποία αποτελούν τον κορμόν του αρματικού δυναμικού της Τουρκίας.

- Τα αναβαθμιζόμενα πρώτα 170 κύρια άρματα μάχης M60 υπό της Ισραηλινής εταιρείας Israel Military Industries, έναντι συμβολαίου ύψους \$700 εκατομ. περίπου, με εμπλοκή και τουρκικών εταιρειών και με πέρας παραδόσεων το έτος 2009.

- Τα αναβαθμιζόμενα με το τουρκικό ΣΕΠ Volcan 164 κύρια άρματα μάχης Leopard 1A1.

Το σύστημα παρέχει την ικανότητα εντοπισμού στόχων ημέραν και νύκτα υπό όλες τις καιρικές συνθήκες και περιβάλλοντα μάχης.

- Η πρόσκτηση νέων μεταχειρισμένων κυρίων αρμάτων μάχης Leopard 2A4

Πρόκειται περί υλοποίησης συμφωνίας από το έτος 2004 μεταξύ Γερμανίας και Τουρκίας δια την πώληση εκ μέρους της πρώτης στην δεύτερη της πρώτης φουρνιάς 250 περίπου – στην πράξη 298 – μεταχειρισμένων κυρίων αρμάτων μάχης τύπου Leopard 2A4. Το κόστος κάθε τέτοιου άρματος ανήλθε σε περίπου \$2 εκατομμύρια. Υπήρχε πρόθεση αναβάθμισης των αρμάτων αυτών υπό της τουρκικής εταιρείας ηλεκτρονικών Aselsan-αμέσως μετά την παράδοσή τους. Η αναβάθμιση θα περιελάμβανε τα συστήματα ελέγχου πυρός και θα εππραγματοποιείτο με με τοπικήν τεχνολογία.

Έχει γραφεί στον τύπο, ότι σημαντικός αριθμός των αρμάτων αυτών έχει ήδη προωθηθεί στην Ανατολική Θράκη.

Πάντως, η αγορά αυτή φαίνεται ότι θα επηρεάσει το εν εξελίξει πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των υπαρχόντων παλαιών αρμάτων M-60, όπως προαναφέρθηκε, λαμβανομένου υπ' όψη, ότι η αγορά των 250 αρμάτων Leopard 2A4 εκόστισε λιγότερο από ότι ο εκσυγχρονισμός των 170 αρμάτων M-60.

- Τα άνω των 6.300 Τεθωρακισμένων Οχημάτων Μάχης

- Τα άνω των 7.300 πυροβόλα και τους άνω των 5.300 όλμους παντός παντός διαμετρήματος.

- Τα αντιαεροπορικά συστήματα (4.372 συστήματα Κ/Β και 1664 πυροβόλα).

- Τα 40 σύγχρονα επιθετικά ελικόπτερα εν συνδυασμώ με την πρόθεση προσκτήσεως 50 νέων.

- Τα άνω των 100 σύγχρονα ελικόπτερα τακτικών μεταφορών και τα 40 επιθετικά ελικόπτερα .

- Ο εξαιρετικά μεγάλος αριθμός πλαστικών ταχυπλόων λέμβων

Δια τούτων είναι δυνατή η εκτέλεση εφόδων προς τις πολύ πλησίον των τουρκικών παραλίων ευρισκόμενες ελληνικές νήσους, με εκκίνηση απ' ευθείας από τις τουρκικές ακτές.

• **Αναφορικά με το Τουρκικό Πολεμικό Ναυτικό**

- Τα 14 [+6] υποβρύχια γερμανικού τύπου.

- Οι 8 γερμανικού τύπου ΜΕΚΟ 200 σύγχρονες φρεγάτες Κ/Β

- Οι 8 ικανής ηλικίας, αλλά με ικανότητα και αεράμυνας περιοχής με κατευθυνόμενα βλήματα τύπου Standard SM1 (RIM-66A) φρεγάτες πρώην αμερικανικής κλάσεως Ο.Η. PERRY, λαμβανομένων υπ όψη:

Της συμπληρωματικής προσκτήσεως 9 συγχρόνων ελικοπτέρων τύπου Sikorsky S-70B Seahawk.

Του αναγγελθέντος-εκσυγχρονισμού τούτων στην Τουρκία – βάσει υπογραφέντος στις 26-11-2004 δεκαετούς συμβολαίου συνολικού κόστους \$97,5

εκατομμυρίων – ο οποίος περιλαμβάνει κυρίως τα συστήματα battle management systems και ο οποίος προέβλεπε απόδοση του πρώτου πλοίου τον Μάιο του 2007.

- Τα 21 ελικόπτερα ναυτικού πολέμου εν συνδυασμό με την παραγγελία 19 νέων συγχρόνων.

- Τα 23[+4] Ταχεία Περιπολικά Κ/Β.

- Η πρόθεση πρόσκτησης σύγχρονου Αποβατικού τύπου LPD

- **Αναφορικά με την Τουρκική Πολεμική Αεροπορία**

- Τα 246 μαχητικά αεροσκάφη F-16 εν συνδυασμό με την σχεδιαζόμενη σημαντική αναβάθμιση των ικανοτήτων τους.

- Τα εκσυγχρονισμένα υπό της Ισραηλινής εταιρείας Israel Air Industries 52 αεροσκάφη F-4E, σε συνδυασμό με τον επικείμενο εκσυγχρονισμό 48 ακόμη αεροσκαφών F-4E υπό τουρκικών βιομηχανιών

- Τα 10 αεροσκάφη εναερίου ανεφοδιασμού KC135R Stratotanker, δια τον εν πτήξει ανεφοδιασμό τουρκικών μαχητικών αεροσκαφών πριν και μετά από μίαν ενδεχόμενη επιδρομή εναντίον της Ελλάδος, ώστε να επιτυγχάνεται η απογείωση και προσγείωση αυτών από/ σε αεροδρόμια πέραν της ακτίνας ενεργείας των ημετέρων μαχητικών αεροσκαφών.

Τοιουτοτρόπως, η Τουρκία έχει αποκτήσει το μείζον στρατηγικό πλεονέκτημα της αιμωρητί δυνατότητας προσβολής από αέρος του συνόλου της ελληνικής επικρατείας με το σύνολο του επιθετικού αεροπορικού της τουρκικής Π.Α., δια της εκμεταλλεύσεως των αεροπορικών της βάσεων, που ευρίσκονται στο απυρόβλητο. Τούτο είναι ένα σοβαρό αδύνατο σημείο στην άμυνα της Ελλάδος, εν όσω και στο μέτρον που η Ελλάδα, δεν αποκτά δυνατότητες αποτελεσματικής προσβολής του συνόλου του τουρκικού εδάφους.

- Τα 81[+10] αεροσκάφη τακτικών μεταφορών

- Η αντιαεροπορική άμυνα των τουρκικών Ε.Δ. γενικώς και των τουρκικών πολεμικών αεροδρομίων ειδικότερα.

- Η πρόσκτηση του Νέου Μαχητικού Αεροσκάφους Joint Strike Fighter ή F-35
Η Τουρκία προσχώρησε στο αμερικανικό πρόγραμμα κατασκευής του 4^{ης} γενεάς μαχητικού αεροσκάφους με την ονομασία Αεροσκάφος Διακλαδικής Κρούσεως [Joint Strike Fighter (JSF)] ή F-35, συμφωνώντας να καταβάλη 175 εκατομμύρια δολαρίων ΗΠΑ ως δικαίωμα συνεταιρισμού στην φάση Αναπτύξεως και Επιδείξεως, Συστήματος, η οποία θα διαρκέσει έως το 2012. Η αρχική πρόθεση της Τουρκίας ήταν να αποκτήσει 100 αεροσκάφη F-35 δια τις μακρόπνοες ανάγκες της τουρκικής Π.Α.

Επισημαίνεται, ότι είναι η πρώτη φορά, που η Τουρκία προηγείται της Ελλάδος δια την πρόσκτηση ενός τόσο σημαντικού και πλέον εξελιγμένου οπλικού συστήματος. Μέχρι τώρα η Τουρκία παρακολουθούσε την Ελλάδα και προσπαθούσε να υπερκάμπτει τα αποκτώμενα από τις ελληνικές Ε.Δ. εκάστοτε χρονικά και τεχνολογικά πλεονεκτήματα, παραγγέλλουσα επειγόντως απαράλλακτα ή όμοια οπλικά συστήματα. Η αλλαγή της πολιτικής αυτής της Τουρκίας είναι δυνατόν να εκφράζει μίαν πλέον επιθετική στάση αυτής ως προς την Ελλάδα και επιβάλλεται να προσεχθή ιδιαίτερω.

Από την συγκριτική επισκόπηση του στρατιωτικού δυναμικού της Τουρκίας έναντι του αντιστοίχου της Ελλάδος και τις πληροφορίες δια περαιτέρω εξοπλισμούς της γείτονος χώρας διαπιστώνονται τα ακόλουθα:

- Η Τουρκία υπερέχει γενικώς στα ποσοτικά μεγέθη προσωπικού και υλικού, όπως επιλεκτικώς φαίνεται στους Πίνακες της προβολής.

- Η ποσοτική και ποιοτική υπεροχή της Τουρκίας σε κύριο υλικό θα αυξάνεται περαιτέρω, εν όσω η Ελλάδα δεν προβαίνει σε αντισταθμιστικές ποιοτικώς και στο μέτρον του δυνατού αριθμητικώς ενέργειες.

Πάντως, τα ακόλουθα σημεία αποτελούν ενθαρρυντικές εξελίξεις δια την προοπτική διαμορφώσεως επί τα βελτίω των σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας:

- Η παρατηρούμενη κατά τα τελευταία έτη σχετική βελτίωση του κλίματος των σχέσεων μεταξύ των δυο χωρών.

- Η ανακοινωθείσα τον Ιούλιο 2003 υπό του Γενικού Γραμματέως του NATO Λόρδου Robertson επίτευξη κατόπιν συνομιλιών, που είχε με τους Μονίμους Αντιπροσώπους στο NATO της Ελλάδος και της Τουρκίας των εξής συμφωνιών δια μέτρα οικοδομήσεως εμπιστοσύνης μεταξύ των χωρών τούτων:

- Συνεργασίας των Σχολών Εθνικής Άμυνας σε θέματα του τομέα επιστήμης και σε θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, όπως θέματα NATO, στρατιωτικά δόγματα, διευθυντική (management) κρίσεων, επιχειρήσεις διατηρήσεως της ειρήνης (peace keeping), φυσικές καταστροφές, περιβαλλοντικά θέματα και άλλα

- Ανταλλαγής προσωπικού δια σκοπούς εκπαίδευσως στα Κέντρα Εκπαίδευσως Συνεταιρισμός δια την Ειρήνη (Partnership for Peace – PfP) των δύο χωρών

- Μια σχετικώς θετική μεταβολή της στάσεως της Τουρκίας αναφορικά με την πολιτική βούληση αυτής δια την επίλυση του Κυπριακού προβλήματος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από όσα εξετέθησαν προηγουμένως, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Γενικά

Οι απειλές κατά της Ελλάδος στο δυνάμενο να προβλεφθεί μέλλον είναι δυνατόν να προέλθουν από:

- Κράτη του εγγύς γεωγραφικού περιβάλλοντος.
- Μη κρατικές οντότητες, οργανωμένες αφανώς οπουδήποτε ανά την υδρόγειο, με κίνητρο την ιδεολογία, την εκδίκηση, την επιθυμία αποκτήσεως ισχύος, τον εθνικισμό, την θρησκεία ή κάποιον άλλο ενοποιητικό δεσμό. Σε αυτές συμπεριλαμβάνονται και κράτη ή δυναμείς να χρησιμοποιήσουν την τρομοκρατία, δια της πραγματοποιήσεως επιθέσεων εναντίον του αμάχου πληθυσμού ή στόχων πολιτικής και στρατιωτικής υποδομής ή και επιχειρήσεων μορφής πολέμου ατάκτων ή ανταρτών σε τοπικό ή / και διεθνές επίπεδο, όλων χαρακτηριζομένων σήμερα δια του όρου «ασύμμετρος πόλεμος».

Αναφορικά με τις Απειλές εκ Κρατών του Εγγύς Γεωγραφικού Περιβάλλοντος

Οι απειλές αυτές δύνανται να είναι πολιτικής ή / και στρατιωτικής μορφής.

- **Απειλές Πολιτικής Μορφής**

Οι απειλές αυτές είναι μακρόπνοες και συνεχείς, σχετίζονται με την συγκεκριμένη ή φανερή επιδίωξη δια την υπό κατάλληλες πολιτικές συνθήκες επίτευξη βαθμιαίως και χωρίς πόλεμον αντικειμενικών σκοπών, που σχετίζονται με την επαύξηση της παρούσης επικρατείας των, δια την δημιουργία μεγάλων κρατών (“Μεγάλη Βουλγαρία”, υπό της Βουλγαρίας, “Μεγάλη Αλβανία” υπό της Αλβανίας και “Μεγάλη «Μακεδονία»” υπό της ΠΓΔΜ, όπως και αναθεωρητική επιστροφή σε παλαιά εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (υπό της Τουρκίας).

Δια την αντιμετώπιση των απειλών αυτών είναι αναγκαία η εγρήγορση του πολιτικού και του πνευματικού κόσμου, όπως και του Λαού της Ελλάδος και του ανά την Υδρόγειο Ελληνισμού, ώστε με την κατάλληλη και συντονισμένη πολιτική, διπλωματική, πνευματική και κοινωνική δράση στους οργανισμούς, που συμμετέχει η Ελλάδα και όπου αλλού είναι

αναγκαίον, να γίνονται αντιληπτές εν τη εκδηλώσει τους, να αντικρούονται αποτελεσματικώς και να ανατρέπονται οι προσπάθειες επιβουλής της ακεραιότητας, της ιστορίας και της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ελλάδος. Προς τούτο, είναι αναγκαίος ένας συντονισμός από κεντρική υπηρεσία καταλλήλως οργανωμένη, η οποία εκτιμάται, ότι πρέπει να ευρίσκεται στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδος.

Παράλληλως στην περίπτωση της ΠΓΔΜ η Ελλάδα είναι αναγκαίον να αρχίση να δεικνύει, επί τέλους, ενδιαφέρον δια τον άνω των 200.000 πληθυσμό γηγενών ομογενών ο οποίος δεν είχε την ευχέρεια να προσφύγη στην Ελλάδα το 1912. Ο πληθυσμός αυτός, εάν δεν δειχθεί η δέουσα φροντίδα και στοργή της Ελλάδος, θα εκλείψη τελικώς, λόγω της τηρούμενης εναντίον του εχθρικής πολιτικής της ΠΓΔΜ. Ενθαρρυντικό βήμα θεωρείται η επανίδρυση του Ελληνικού Προξενικού Γραφείου στην πόλη του Μοναστηρίου.

- **Απειλές Στρατιωτικής Μορφής**

Οι απειλές αυτές στην παρούσα περίοδο προέρχονται αποκλειστικώς από την Τουρκία και στρέφονται τόσο κατά της Ελλάδος όσο και της Κυπριακής Δημοκρατίας. Παρά την βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και της επιδιώξεως της Τουρκίας να ενταχθεί στην Ε.Ε., η απειλητική πολιτική όπως στην πράξη καθημερινώς διαπιστώνεται, δεν έχει αλλάξει και οι επιδιώξεις εις βάρος των χωρών τούτων θα συνεχισθούν ανεξαρτήτως της ενταξιακής της πορείας προς την Ε.Ε.

Επομένως, μέχρις ότου οι ελληνοτουρκικές σχέσεις φθάσουν σε μόνιμο εγκάρδιο επίπεδο και υπάρξουν επίσημες γραπτές και επαληθεύσιμες συμφωνίες δια τυχόν αμοιβαίες μειώσεις των στρατιωτικών εξοπλισμών, η Ελλάδα επιβάλλεται, άνευ εφησυχασμού, να λαμβάνει όλα απαραίτητα μέτρα, δια την αντιμετώπιση της τουρκικής στρατιωτικής απειλής. Οι σχετιζόμενες αμυντικές δαπάνες είναι, ίσως, οι μόνες, δια τις οποίες δικαιολογείται δανεισμός και επομένως η αποπληρωμή αυτών και υπό των επερχομένων γενεών Ελλήνων, των οποίων η ασφάλεια πρέπει να αποτελή συνεχή μέριμνα της Πολιτείας στο παρόν και στο μέλλον. Παράλληλως όμως, οι εκάστοτε ελληνικές Κυβερνήσεις, καταστέλλοντας τις αναστολές, που προέρχονται από τον φόβο του πολιτικού κόστους, οφείλουν να μεριμνούν δραστηρίως και αποτελεσματικώς, δια την πραγματική αύξηση του ΑΕΠ της χώρας, ώστε κάποτε στο όχι απώτερο μέλλον να έλθει η στιγμή, που αφ' ενός μεν θα έχει ελαττωθεί σε λογικά επίπεδα ή και μηδενισθεί το σημερινό γιγαντιαίο δημόσιο χρέος των €230 και πλέον δισεκατομμυρίων, αφ' ετέρου δε οι αμυντικές δαπάνες θα καλύπτονται χωρίς δανεισμόν.

Διαφορετικά και υπό την πίεση των εκάστοτε τρεχουσών οικονομικών αναγκών, τα δια την άμυνα κονδύλια θα συρρικνώνονται συνεχώς, με επακόλουθο, εφ' όσον το επίπεδο της προαναφερθείσης στρατιωτικής απειλής δεν μειωθεί, να διακυβεύεται η εθνική ασφάλεια.

Ειδικότερα, δεδομένης της διαρκώς αυξανόμενης συνολικής τουρκικής υπεροχής σε αριθμούς, επιβάλλεται, όπως δια την αποτελεσματική αντιμετώπιση της τουρκικής στρατιωτικής απειλής, οι προσπάθειες μετασχηματισμού των ελληνικών Ε.Δ. επικεντρωθούν στην επίτευξη ποιοτικής υπεροχής – και όπου είναι δυνατόν ισοπλίας ή και τοπικής εν χρόνω αριθμητικής υπεροχής σε κύριο πολεμικό υλικό, στα επί μέρους θέατρα ενδεχομένων επιχειρήσεων, με την εκμετάλλευση όλων των παραγόντων, που είναι δυνατόν να την εξασφαλίσουν, ιδιαιτέρως δε των νέων προηγμένων στρατιωτικών τεχνολογιών, οι οποίες συνδέονται με την αποκαλούμενη “Επανάσταση στις Στρατιωτικές Υποθέσεις (Revolution in Military Affairs - RMA)”

Ο μετασχηματισμός αυτός πρέπει να επικεντρωθεί στην βελτίωση της ικανότητας Ενόπλων Δυνάμεων στους ακόλουθους τομείς:

- Ικανότητα αποτελεσματικής συμπλοκής (Effective Engagement) μέσω μιας ευρείας ποικιλίας προηγμένων οπλικών συστημάτων, που να είναι διαλειτουργικά μεταξύ των Κλάδων Ε.Δ. και άλλων κρατικών Υπηρεσιών, ώστε να διευκολύνουν τις διακλαδικές επιχειρήσεις, όπως π.χ.:

- * Τα με ακρίβεια κατευθυνόμενα πυρομαχικά, δια την εφαρμογή δυνάμεως με ακρίβειαν

- * Τα συστήματα, επιτηρήσεως και αναγνωρίσεως παντός καιρού, δια την αυξημένη ενημερότητα επί του χώρου μάχης

- * Οι οπλικοί φορείς με χαμηλήν παρατηρησιμότητα (low observability ή stealth) δια την μεγαλύτερη προβολή ισχύος.

- Ικανότητα αναπτύξεως των δυνάμεων (deployability) και ευκινησία (mobility) μέσω:

- * Μετασχηματισμού των δυνάμεων (κυρίως των χερσαίων), σε πλέον ταχέως κινούμενες μονάδες, που να είναι εξοπλισμένες με άκρως φονικά και κατευθυνόμενα με ακρίβεια όπλα.

- * Επενδύσεως σε αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές.

- Ικανότητα συντηρήσεως επιχειρήσεων διαρκείας (sustainability)-δια της εφαρμογής προηγμένων τεχνολογιών στις προσπάθειες της Δ.Μ., προς παροχήν προσωπικού, υπηρεσιών και άλλης υποστηρίξεως, που απαιτούνται δια την συντήρηση και παράταση επιχειρήσεων ή μάχης μέχρι την επιτυχή εκτέλεση της αποστολής.

- Επιβιωσιμότητα, ήτοι η ικανότητα προστασίας δυνάμεων και υποδομής εναντίον τρεχουσών ή μελλοντικών απειλών.

- Προηγμένα και διαλειτουργικά συστήματα διοικήσεως, ελέγχου επικοινωνιών και πληροφοριών επικοινωνιών και υπολογιστών δια τον αυξημένο έλεγχο του χώρου μάχης και γενικότερα του θεάτρου επιχειρήσεων.

Συγκεκριμένως και αναφορικά με την αντιμετώπιση της τουρκικής στρατιωτικής απειλής είναι αναγκαία τα ακόλουθα:

- Αντιμετώπιση των προαναφερθέντων ισχυρών σημείων της υφισταμένης τουρκικής στρατιωτικής ισχύος δια της βελτιώσεως, όπου χρειάζεται, των αντιστοίχων ημετέρων στρατιωτικών ικανοτήτων ως εξής:

- * Υπό του Σ.Ξ.

Στο σύνολο των αντιπαρατιθεμένων τουρκικών δυνάμεων Σ.Ξ. στην Θράκη και στα έναντι των νήσων του ανατολικού τμήματος του Αιγαίου και της Δωδεκανήσου παράλια εδάφη της γείτονος χώρας, όπως και των εκτιμωμένων δυνάμεων, που θα ακολουθούσαν (following-on forces) μία ενδεχόμενη τουρκική επίθεση.

- * Υπό του Π.Ν.

Στο σύνολο των τουρκικών ναυτικών και αεροναυτικών δυνάμεων κρούσεως, λαμβανομένων υπ' όψη των εκάστοτε προσωρινών απομειώσεων λόγω διασποράς πλοίων σε βάσεις μακράν της Ελλάδος.

- * Υπό της Π.Α.

Στο σύνολο των τουρκικών αεροπορικών μαχίμων δυνάμεων, λαμβανομένων υπ' όψη των σε μάχιμες αποστολές απομειώσεων, λόγω του μειωμένου αριθμού των αποστολών, που θα δύνανται να εκτελούν τα μαχητικά εκείνα αεροσκάφη, τα οποία, δια την προς Ελλάδα και τανάπαλιν πτήση τους, χρειάζονται να εκτελούν ανεφοδιασμούς με καύσιμα εν πτήσει.

- Υλοποίηση, το ταχύτερον δυνατόν, του αναβληθέντος το έτος 2001 δια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες εξοπλιστικού προγράμματος, που αφορά στην πρόσκτηση 60 (με προαίρεση δια 30 ακόμη) Νέων Μαχητικών Αεροσκαφών (NMA) 4^{ης} γενιάς.

Τοιουτοτρόπως, θα καταστή δυνατόν να μην αυξηθή περισσότερο το από τον Ιούλιο 2002 προβάδισμα της Τουρκίας στον υπ' όψη τομέα. Στο πλαίσιο τούτο επιβάλλεται εξεύρεση από ελληνικής πλευράς και της αρίστης λύσεως, αναφορικά με την επιλογή του ΝΜΑ, με την οποία θα ήταν δυνατόν να αντισταθμισθή η μελλοντική αντίστοιχη τουρκική υπερασύγχρονη αεροπορική απειλή .

- Εξέταση και δέουσα αντιμετώπιση καθ' αρμοδιότητα υπό όλων των Κλάδων Ε.Δ. των επιπτώσεων, που προκύπτουν από τις προαναφερθείσες κινήσεις της Τουρκίας δια την ενίσχυση των Ε.Δ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνοψίζοντας τα ανωτέρω δύναται να υποστηριχθή ότι:

- Απειλές πολιτικής μορφής κατά της Ελλάδος είναι δυνατόν να προέλθουν από κράτη του εγγύς γεωγραφικού περιβάλλοντος, όπως και από μη κρατικές οντότητες και δια την αντιμετώπισή τους είναι η εγρήγορση των πολιτικών αρχών, του πνευματικού κόσμου και του Λαού της Ελλάδος, όπως και του ανά την Υδρόγειο Ελληνισμού.

- Απειλή κανονικής στρατιωτικής φύσεως κατά της Ελλάδος προέρχεται αποκλειστικά από την Τουρκία και δια την αντιμετώπισή της επιβάλλεται, όπως η Ελλάδα λαμβάνη όλα τα αναγκαία αμυντικά μέτρα, έως ότου οι σχέσεις των δύο χωρών φθάσουν σε μόνιμο εγκάρδιο επίπεδο με απτά αποτελέσματα.

- Για την διατήρηση της ισορροπίας ισχύος, είναι αναγκαίο να συνεχιστεί ο μετασχηματισμός των Ε.Δ στους 5 άξονες που φαίνονται στην προβολή.

- Παραλλήλως, είναι απαραίτητη η αντιμετώπιση των ισχυρών σημείων της υπάρχουσας και προβλεπόμενης να προσκτηθεί τουρκικής στρατιωτικής ισχύος, με την βελτιώση, όπου είναι αναγκαίο των αντιστοίχων ημετέρων στρατιωτικών ικανοτήτων.

- Εν κατακλείδι, θεωρείται αναγκαία η επανεξέταση των υποβληθεισών στο ΓΕΕΘΑ μελετών της της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

- “Πολλαπλασιαστές Ισχύος- Χρησιμοποίηση στην Χάραξη Εθνικής Στρατηγικής”

- “Πολιτική Εθνικής Άμυνας και Στρατιωτική Εθνική Στρατηγική στο Σύγχρονο και Μελλοντικό Περιβάλλον Ασφαλείας”,

οι οποίες υποβλήθηκαν στο ΓΕΕΘΑ το 2003 και 2004 και των οποίων τα συμπεράσματα και προτάσεις έχουν εν πολλοίς εφαρμογήν ακόμη.

Στο σημείο αυτό περατώθηκε η ενημέρωσή σας για την ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΙΣΧΥΟΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ, σας ευχαριστώ για την προσοχή σας, και είμαι στη διάθεσή σας για τυχόν ερωτήσεις.

Σταύρος Τζίζιμας, “Να διευρυνθούν τα δικαιώματα των Ελλήνων ζήτησε ο Κ. Στεφανόπουλος από την αλβανική ηγεσία. Κατέστησε σαφές ότι δεν τίθεται θέμα «Τσάμηδων»”, Εφημερίδα Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 19-10-2004, σελ. 5.

Νόμος 2024/1992 (ΦΕΚ 41/Α'18-3-1992)

Την ιδιοκτησία της εταιρείας αυτής έχουν οι στρατιωτικοί.

Ο μέσος όρος της σημερινής ηλικίας των υπαρχόντων 14 υποβρυχίων είναι 12 έτη.

Ο μέσος όρος της σημερινής ηλικίας των πλοίων τούτων είναι 8 έτη.

Ο μέσος όρος της σημερινής ηλικίας των πλοίων τούτων είναι 34 έτη.

“[Turkish Firms to Upgrade Ships](#)”, Περιοδικό Defense News, December 13, 2004, σελ. 26.

Ο μέσος όρος της τωρινής ηλικίας των υπαρχόντων 21 ταχέων περιπολικών Κ/Β είναι 15 έτη.

Ενημέρωση ΝΑΤΟ, 23 Ιουλίου 2003, “[Ελλάδα και Τουρκία συμφωνούν σε μέτρα οικοδομήσεως εμπιστοσύνης](#)”, κείμενο στην αγγλική γλώσσα αποκτηθέν από την ηλεκτρονική διεύθυνση www.nato.int στις 20-7-2004.

Υπενθυμίζεται εν προκειμένω, ότι ο πρώην Τούρκος πρωθυπουργός Ετσεβίτ είχε δηλώσει επανειλημμένως, ότι δεν υφίστατο Κυπριακό πρόβλημα, κομπορημονώντας, ότι τούτο είχε λυθεί στρατιωτικός το 1974.

Είναι μια μείζων μεταολή στην φύση διεξαγωγής του πολέμου, προκληθείσα υπό της καινοτόμου εφαρμογής νέων τεχνολογιών (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται: α) Τα κατευθυνόμενα με ακρίβεια πυρομαχικά, β) η ελαττωμένη παρατηρησιμότητα (stealth) από τα εχθρικά μέσα εντοπισμού, γ) τα προηγμένα συστήματα πληροφοριών, (intelligence), επιτηρήσεως και αναγνωρίσεως και δ) τα προηγμένα συστήματα διοικήσεως, ελέγχου, επικοινωνιών και υπολογιστών), η οποία συνδυαζόμενη με δραματικές αλλαγές στο στρατιωτικό δόγμα και στις επιχειρησιακές και οργανωτικές γενικές ιδέες,, αλλάζουν ουσιαστικώς τον χαρακτήρα και την διεξαγωγή των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Το αντικείμενο της “ευκινήσιος” καλύπτεται στο Παράρτημα Ζ“ της υποβληθείσης στο ΓΕΕΘΑ στις 14-8-2003 Μελέτης της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. με τίτλον: “[Πολλαπλασιαστές Ισχύος- Χρησιμοποίηση στη Χάραξη Εθνικής Στρατηγικής](#)”(Διόρθωση 1 εν ισχύ), Ιούλιος 2003.

Είναι η ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων, να συντηρούν το αναγκαίον επίπεδο και διάρκεια της μαχητικής δραστηριότητος, προς επίτευξη των αντικειμενικών τους σκοπών. Τούτο απαιτεί την ύπαρξη επαρκούς προσωπικού, υλικού και εφοδίων ανά χείρας,όπως και την ικανότητα του ανδφορτισμού και της ενισχύσεως σε συνεχή βάση.

ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γ. Κοράκη
Μέλους Δ.Σ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Με καθυστερήσεις και τραγικά λάθη πολλών ετών το θέμα της ονομασίας της ΠΓΔΜ επανήλθε στο τραπέζι προεκλογικά και συνεχίζεται αυτή την περίοδο με εντατικές διαβουλεύσεις.

Το χρονικό διάστημα από το 1990 που προέκυψε το θέμα της ονομασίας της ΠΓΔΜ μέχρι σήμερα μπορούμε να τα διαχωρίσουμε σε τρεις φάσεις.

Στην πρώτη φάση που είναι η περίοδος του εμπάργκο, η ελληνική πλευρά έστειλε το μήνυμα της «**απόρριψης των εκβιασμών**». Μολονότι στην αρχική εφαρμογή του εμπάργκο τα πράγματα δυσκόλεψαν τη γειτονική χώρα, εν τούτοις το μέτρο αυτό στην πράξη δεν ήταν αποτελεσματικό διότι τα σύνορα της FYROM ήταν ανοικτά από όλες τις πλευρές και επομένως η συνέχισή του δεν εξυπηρετούσε τις αρχικές προβλέψεις.

Από το 1995 η Ελλάδα ανακάλεσε το «εμπάργκο» και προσχώρησε στην υπογραφή της ενδιάμεσης συμφωνίας, επταετούς διάρκειας. Αρχίζει η δεύτερη φάση με «χαμηλωμένο τον πήχυ». Το μεγάλο μειονέκτημα της ενδιάμεσης συμφωνίας είναι ότι δεχθήκαμε την διπλή ονομασία, δηλαδή παράλληλα με την ονομασία FYROM να χρησιμοποιείται το «Δημοκρατία της Μακεδονίας» σε εμπορικές και λοιπές δοσοληψίες με τις άλλες χώρες αλλά και στην πράξη και με εμάς.

Από το 2002 που έληξε η ενδιάμεση συμφωνία, αρχίζει η τρίτη φάση με σιωπηλή παράταση της συμφωνίας αφού κανένα από τα δύο μέρη δεν την κατήγγειλε. Στα δώδεκα χρόνια (1995-2007) διεξάγονται διαπραγματεύσεις Αθηνών-Σκοπίων υπό την αιγίδα του ΟΗΕ για μια ονομασία κοινής αποδοχής. Τα Σκόπια κωλυσιεργούν στις διαπραγματεύσεις χρησιμοποιώντας ελάχιστα την ονομασία FYROM και ευρύτατα τη «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Οι απόψεις των «**αλαζονικών τριανταπεντάρηδων και κάτι**» με σύγχρονη Αμερικανική παιδεία στο πολιτικό management που κατέχουν τα ύπατα κυβερνητικά αξιώματα σήμερα στην κυβέρνηση της FYROM είναι γνωστές και χαρακτηρίζονται από έπαρση, υπεροψία και ηρωικές μεγαλοστομίες. Η αδιαλλαξία της πολιτικής ηγεσίας των Σκοπίων τροφοδοτείται από την στήριξη της υπερδύναμης. Αυτή η ηγεσία έχει εξασφαλίσει «**τα νότα της**» με σχετικό νόμο που ισχύει στη χώρα αυτή που απαγορεύει οποιαδήποτε συζήτηση δημόσια γύρω από το θέμα της «κρατικής οντότητας» παρά μόνο μέσω πολύ περιορισμένου αριθμού ιδρυμάτων που ελέγχονται από το κράτος. Παραβιάζει το σχετικό νόμο εάν κανείς μιλήσει στην τηλεόραση, ή αρθρογραφήσει σε εφημερίδα και εκφέρει την άποψή του για το θέμα της ονομασίας που συζητείται στα Ηνωμένα Έθνη. Η έλλειψη ενημέρωσης, που είναι βαθεία αντιδημοκρατική συμπεριφορά, δεν επιτρέπει στον πολίτη της χώρας αυτής να πληροφορηθεί ότι μπορεί ασφαλώς μια

χώρα να ονομασθεί όπως θέλει αλλά δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει ως όνομα ένα γεωγραφικό προσδιορισμό όπως είναι το «Μακεδονία».

Στον ευρωπαϊκό διπλωμάτη που λέγει : «Πώς κάνετε έτσι εσείς οι Έλληνες για ένα όνομα;», έδωσε απάντηση ο έμπειρος πολιτικός συντάκτης καθημερινής εφημερίδας Σταύρος Λυγερός λέγοντάς του : «Αφού λέτε ότι κάθε χώρα έχει το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού, πώς θα σας φαινόταν εάν η Ελλάδα αποφάσιζε να αλλάξει το όνομά της και να λέγεται Ευρώπη;». Αφού γεωγραφικά είναι στην Ευρώπη όπως είναι στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας η FYROM, εθνολογικά οι Έλληνες είναι Ευρωπαίοι όπως και Μακεδόνες είναι και οι Σκοπιανοί. Δεν μπορεί μόνο η Ελλάδα να λέγεται Ευρώπη ούτε μόνο οι Έλληνες να λέγονται Ευρωπαίοι.

Η πολυτέλεια της αδιαλλαξίας σήμερα ανήκει στην άλλη πλευρά. Το μειονέκτημα της πείρας είναι ότι έρχεται πάντοτε καθυστερημένα. Το όνομα της ΠΓΔΜ συμφωνήθηκε ως προσωρινή λύση. Έμεινε όμως τόσα χρόνια γιατί από το 1995 οι Σκοπιανοί μετέτρεψαν τη διαπραγματεύση στο πλαίσιο του ΟΗΕ σε προσχηματική διαδικασία. Διευκολύνθηκαν πολύ όλα αυτά τα χρόνια από τη δική μας στάση που βουλευθήκαμε με την ενδιάμεση συμφωνία και αποφύγαμε να διαταράξουμε τα λιμνάζοντα ύδατα. Δεν σκεφθήκαμε να καταγγείλουμε την ενδιάμεση συμφωνία που είχαμε το δικαίωμα που η ισχύς της έχει προ πολλού εκπνεύσει με το βασικό επιχείρημα ότι αρνούνται τα Σκόπια να διαπραγματευθούν ουσιαστικά. Οχυρωθήκαμε πίσω από την προσωρινή ονομασία που έχει κατακτήσει φύλλο συκής και από αναποτελεσματική διαμεσολάβηση του ειδικού μεσολαβητή Μάθιου Νίμιτς.

Οι ρητορικές συστάσεις προς τα Σκόπια της ελληνικής πλευρά δεν λειτούργησαν αποτρεπτικά. Αντίθετα γίνονται δεκτές με ειρωνεία και μερικές φορές και με χλευασμό.

Η ξεκάθαρη θέση που η ελληνική πλευρά **«αναγκάστηκε προεκλογικά υπό την πίεση της κοινής γνώμης να πάρει»** φαίνεται πως έχει αρχίσει να γίνεται αποδεκτή ακόμη και από ορισμένους που έχουν αναγνωρίσει το κράτος αυτό ως «Μακεδονία». Η σκλήρυνση της πολιτικής μας στάσης με ρεαλισμό και όχι θρησκευτικό ή εθνικιστικό πατριωτισμό, μπορεί, ενώ επιμένουμε σε αυτήν, να επιφέρει έστω και αργά κάποια θετικά αποτελέσματα και να αποφύγουμε μια δύσκολη περιπέτεια. Μηνύματα θετικά λαμβάνονται. Τέτοια στάση ίσως θα έπρεπε να τηρήσουμε και έναντι της Τουρκίας στο Κυπριακό αντί αυτής που ακολουθούμε, δηλαδή να είμαστε πάντα τα **«καλά παιδιά»** και να βολεύεται η Τουρκία και να προχωρά στην κατάκτηση των στόχων της.

Κανένας δεν κέρδισε εάν δεν διεκδικήσει δυναμικά και δυναμικά δεν είναι πάντοτε ο πόλεμος, είναι και η διπλωματία που εξυπηρετείται καλύτερα όταν προβάλλεται με την ανάλογη στρατιωτική και οικονομική δύναμη.

Η είσοδος της FYROM στο NATO με την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» πρέπει να αποκλεισθεί. Για τις ΗΠΑ το όνομα της ονομασίας της χώρας δεν τους ενδιαφέρει διότι δεν θίγει τα συμφέροντά τους. Επίσης η άμεση είσοδος της χώρας αυτής στο NATO δεν λειτουργεί ενισχυτικά υπέρ των ΗΠΑ αφού τα προσδοκώμενα οφέλη τα έχουν από τώρα στη διάθεσή τους. Η χώρα αυτή ανήκει στην **«συμμαχία των προθύμων»**. Το NATO από την άλλη πλευρά δεν επιθυμεί να

αποκτήσει ένα επιπλέον μέλος με «**βαρίδια**». Η εκπεφρασμένη βούληση του κράτους αυτού για συνεργασία και «υπακοή» στο ΝΑΤΟ έχει καταγραφεί και γι' αυτό το λόγο δεν θα δείξει υπερβάλλοντα ζήλο το ΝΑΤΟ να καταστεί η ΠΓΔΜ μέλος του πριν απαλλαγεί από το πρόβλημα της ονομασίας του.

Τα επιχειρήματα που επικαλείται η ελληνική πλευρά φαίνεται ότι «αγγίζουν» χώρες μέλη του ΝΑΤΟ και της ΕΕ που έχει αναγνωρίσει τη FYROM με την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Εφόσον τα ισχυρά κράτη μέλη της ΕΕ όπως φαίνεται αποδέχονται τις θέσεις μας ή τουλάχιστον δεν τις απορρίπτουν χωρίς συζήτηση θα υπάρξει θετική κατάληξη.

Με βάση τις παραπάνω σκέψεις ως πιο πιθανό σενάριο φαίνεται η αναβολή της πρόσκλησης για ένταξη στο ΝΑΤΟ (γιατί τα κριτήρια δεν έχουν επιτευχθεί στο βαθμό που επιβάλλεται) συνοδευόμενη και από την έκφραση της ευχής για σύντομη επίλυση της διαφοράς και αποκατάσταση της καλής γειτονίας με τα άλλα κράτη μέλη (Ελλάδα). Αυτή η εξέλιξη διπλωματικά δικαιολογείται, όμως τα κλαδιά θα ξεραθούν εάν κοπεί η ρίζα που είναι το όνομα. Είναι προς το συμφέρον της χώρας μας να μείνουμε σταθεροί και αμετακίνητοι στην άποψη ότι δεν αποδεχόμαστε τη λέξη Μακεδονία στην ονομασία του κράτους αυτού. Υπάρχουν σήμερα 16 κράτη τα περισσότερα μάλιστα από αυτά είναι και μέλη του ΟΗΕ που ονομάζονται με την ονομασία της πρωτεύουσας. Αυτά είναι το Λουξεμβούργο, Ο Άγιος Μαρίνος, το Βατικανό, το Μονακό και η Ανδόρα στην Ευρώπη, το Κουβέϊτ και η Σιγκαπούρη στην Ασία ο Άγιος Θωμάς, η Αλγερία, Το Τζιμπουτί, η Τυνησία στην Αφρική, και η Βραζιλία, η Γουατεμάλα, η Δομινικανή Δημοκρατία, το Ελ Σαλβαντόρ, το Μεξικό και ο Παναμάς στην Αμερική. Μια λογική πρόταση που πιστεύω ότι θα έχει ευρύτερη αποδοχή είναι η ονομασία Δημοκρατία των Σκοπίων Σε αυτή την πρόταση οφείλει η Ελλάδα να επιμένει και να τη στηρίζει με όλες τις δυνάμεις της. Τη σύνθετη ονομασία που θα περιέχει τη λέξη Μακεδονία η μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού λαού την απορρίπτει και με την ψήφο του θα αποστείλει στα σπίτια τους εκείνους που θα την αποδεχθούν. Ελπίζω η πολιτική μας ηγεσία να πήρε το μήνυμα τη μη επανεκλογής της πρώην Υπουργού παιδείας. Ο λαός γνωρίζει πώς να «**τιμωρεί**» τους επιλήσμονες. Ίδωμεν.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Έχουν περάσει 12 χρόνια από τότε που υπογράφηκε η ενδιάμεση συμφωνία Ελλάδος-Σκοπίων και ακόμη δεν έχει βρεθεί αμοιβαίο αποδεκτό όνομα για τα Σκόπια, πράγμα που είναι πρόβλημα με τη γείτονα χώρα. Τα Σκόπια αναγνωρίζονται σήμερα στα ΗΕ με το προσωρινό όνομα FYROM και υφίσταται ακόμη εκκρεμότητα που οφείλεται στην αδιαλλαξία που έδειξαν και δείχνουν τα Σκόπια.

Ισχυρίζονται τα Σκόπια ότι με τις διευκρινιστικές τροποποιήσεις του Συντάγματος προέβησαν σε ουσιώδεις υποχωρήσεις με την αναφορά στη μη αλλαγή των συνόρων και με την καθιέρωση νέας σημαίας. Λησμονούν, όμως, τα υπονοούμενα με τους χάρτες της Σκοπιανής Στρατιωτικής Ακαδημίας με σύνορα μέχρι τον Όλυμπο. Λησμονούν ότι η σημερινή σημαία ενέχει στοιχεία από το αρχαίο Μακεδονικό σύμβολο-αστέρι.

Ισχυρίζονται ότι τροποποίησαν το μάθημα της ιστορίας στα σχολεία των Σκοπίων, δείχνοντας, δήθεν, την καλή τους διάθεση. Λησμονούν, όμως, ότι διδασκόμενα αφήνουν υπαινιγμούς για δήθεν κατοχική περιοχή στη Β. Ελλάδα.

Τα Σκόπια μετονόμασαν το αεροδρόμιο σε «Μέγας Αλέξανδρος» παραχαράσσοντας την Ελληνική Ιστορία.

Σε πρόσφατη προσφώνηση του Προεδρεύοντος Σκοπιανού στην εναλλασσόμενη Προεδρία της Γενικής Συνέλευσης των Η.Ε. προς τον συμπατριώτη του Πρόεδρο των Σκοπίων, τον αποκάλεσε Πρόεδρο της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας». Πράγμα που αποκαλύπτει έμπρακτα και διεθνώς την αλήθεια : η αδιαλλαξία των Σκοπίων συνεχίζεται

Τα Σκόπια προβάλλουν στις συζητήσεις ότι η Ελλάδα δεν αποδέχεται την είσοδο των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ όχι μόνο με την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» αλλά ούτε και με το όνομα FYROM, το οποίο δεν απαγορεύεται από την ενδιάμεση συμφωνία.

Η ανάγκη για εξεύρεση κοινά αποδεκτής ονομασία για τα Σκόπια είναι πλέον επιτακτική σήμερα εν όψει επικείμενων εξελίξεων στις Ευρω-Νατοϊκές προοπτικές των Σκοπίων μέσα στο 2008. Οι ΗΠΑ πιέζουν για να συμπεριληφθούν στην απόφαση, που θα ληφθεί «τον Απρίλιο 2008» για την ένταξη στο ΝΑΤΟ της Κροατίας και της Αλβανίας, και τα Σκόπια. Θα βρεθεί όμως μέχρι τότε όνομα κοινής αποδοχής και τα Σκόπια θα πληρούν τους όρους ένταξης; Βέβαιο είναι το όχι για τους όρους. Πράγμα που συμμερίζονται ορισμένες χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ. Άλλες, όμως, χώρες φαίνεται να είναι διατιθέμενες να δουν τα κριτήρια ένταξης με επιείκεια. Με ποίο όμως όνομα;

Εάν υποτεθεί ότι εντάσσονται τα Σκόπια με το προσωρινό όνομα FYROM, πράγμα απαράδεκτο για την Ελλάδα, γιατί διαιωνίζεται η σημερινή εκκρεμότητα για το όνομα, η λίστα των 120 χωρών αυξάνεται που έχουν αναγνωρίσει τα Σκόπια με τη Συνταγματική τους ονομασία, μεταξύ των οποίων και οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η

Κίνα και πρόσφατα και ο Καναδάς. Και η Ελλάδα, δήλωσε ο ΥΠΕΞ των Σκοπίων, δήθεν ως υποχώρηση, ας μας ονομάζει όπως θέλει.

Η Ελλάδα πρέπει να προσεγγίσει τις χώρες που συμμερίζονται τις θέσεις της ώστε να μη βρεθεί μόνη σε πιθανή τελική άρνηση. Την ευνοεί και ο περιφερειακός της ρόλος στα Βαλκάνια αλλά και η γενικότερα παραδεκτή αντίληψη ότι οι συνεχιζόμενες σχέσεις κακής γειτονίας αποτελούν «εν δυνάμει» αποσταθεροποιητικό παράγοντα για την ευρύτερη περιοχή.

Η Ελλάδα, βέβαια, εμφορείται από την Ευρωπαϊκή πολιτική για αμοιβαία αποδεκτές λύσεις και θα μπορούσε, ως έσχατη υποχώρηση, να αποδεχθεί μία λογική σύνθετη ονομασία με σαφέστατο και ξεκάθαρο όμως γεωγραφικό προσδιορισμό της ονομασίας ώστε επί του ασφαλούς, τα Σκόπια να μην μπορούν στο μέλλον να εγείρουν αξιώσεις στον ευρύτερο γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας όπως οριζόταν παλαιότερα.

Οποιαδήποτε σύνθετη ονομασία, επειδή έχει σχέση με αυξημένη εθνική ευαισθησία, λογικά αναμένεται να έχει και αντιρρήσεις στο εσωτερικό, οι οποίες ίσως αμβλύνονται με πολιτικό διάλογο και δημόσια συζήτηση για ενημέρωση της κοινής γνώμης. Τα 10 εκατομμύρια των Ελλήνων, όμως, δεν έχουν τίποτε να φοβηθούν από τα 2 εκατομμύρια των Σκοπιανών. Άλλωστε, και η Σκοπιανή οικονομία εξαρτάται από τις επενδύσεις των Ελλήνων επιχειρηματιών (το 70% των ξένων επενδύσεων).

Σε καμία ασφαλώς περίπτωση δεν μπορεί η Ελλάδα να απεμπολήσει τις επιλογές που έχει στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ. Επιλογές που είναι το έσχατο μέσο αλλά δεν πρέπει να αποδυναμώνονται με φραστικές πρόωρες δηλώσεις. Τελικά, ένα είναι το βέβαιο, ότι η Ελλάδα δεν είναι δυνατό να αποδεχθεί την είσοδο των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ χωρίς να βρεθεί πριν αμοιβαία αποδεκτή λύση για την ονομασία τους.

Η ΕΝΤΟΛΗ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (Μάϊος 1919)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ν. ΚΟΛΟΜΒΑ
Επιτίμου Διοικητού Γ΄ Σώματος Στρατού

Η ιστορία για την Μικρασιατική Εκστρατεία (1919-1922), κατά τη γνώμη μου και όχι μόνο, δεν έχει οριστικά γραφεί. Οι μνήμες είναι ακόμη νωπές και η αναπόφευκτη συγκινησιακή φόρτιση από το μέγεθος της καταστροφής, δεν επιτρέπουν προς το παρόν τη νηφάλια και ψύχραιμη αξιολόγηση των γεγονότων.

Κατά καιρούς, πάντως, βλέπουν το φως της δημοσιότητας διάφορες απόψεις γύρω από επίμαχα σημεία που συνθέτουν το όλο πρόβλημα. Ένα από αυτά αναφέρεται στην εντολή που δόθηκε μετά το πέρας του Α΄ΠΠ από τους Συμμάχους στην Ελλάδα (Ελ. Βενιζέλος), για να αποβιβάσει δυνάμεις και να καταλάβει τον Μάϊο 1919 την Σμύρνη και την εγγύς περιοχή.

Θα ήθελα, ωστόσο, να σημειώσω πάνω στο θέμα αυτό, ότι ο Ελ. Βενιζέλος δεν καλλιεργούσε απλώς την πρόταση αναθέσεως της ως άνω εντολής, αλλά οιστρηλατούμενος από το όραμα της Μεγάλης Ιδέας, επεδίωκε με κάθε τρόπο να αποσπάσει την «περιπόθητη» εντολή. Ειδικότερα και ενδεικτικά :

α. Είχε αγνοήσει τις οργίλες αντιδράσεις των Ιταλών, στους οποίους οι Αγγλο-Γάλλοι είχαν υποσχεθεί, αρχικά με τη Συνθήκη του Λονδίνου 1915 και αργότερα με τη μυστική Συμφωνία του Αγ. Ιωάννου της Μωριέννης, τον Απρίλιο 1917 (επικυρώθηκε με τη Συνθήκη του Λονδίνου Αύγουστο 1917), την παραχώρηση του βιλαετίου Αϊδινίου (Σμύρνη) με το πέρας του Α΄Παγκοσμίου Πολέμου. Οι Αγγλογάλλοι αργότερα υπανεχώρησαν και έτσι δόθηκε η εντολή σε εμάς. Πληρώσαμε πολύ ακριβά την μήνιν των Ιταλών, τόσο κατά τη Μικρασιατική Εκστρατεία, όσο και με τον πολύνεκρο βομβαρδισμό και την πρόσκαιρη κατάληψη της Κερκύρας τον Αύγουστο 1923 μετά το (προβοκατόρικο) επεισόδιο Τελλίνι.

β. Είχε παραβλέψει τη διακήρυξη των 14 σημείων του Προέδρου των ΗΠΑ Γούντροου Γουίλσον μετά τη λήξη του Α΄ΠΠ, όπου στο 12^ο άρθρο ήταν κατηγορηματικά αντίθετος με το διαμελισμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Γι' αυτό απετέλεσε έκπληξη το γεγονός ότι οι ΗΠΑ συγκατατέθηκαν τελικά να δοθεί στην Ελλάδα η εντολή. Πάντως, πριν ο Βενιζέλος την αποδεχθεί, ο Γουίλσον του επεσήμανε ότι για να πραγματοποιήσει το εγχείρημα αυτό, θα έπρεπε να είχε εξασφαλίσει την υποστήριξη των συμμάχων, που ως γνωστόν κάθε άλλο παρά συνέβη.. Θα συμπλήρωνα ακόμη, συναφώς, ότι οι ΗΠΑ δεν προσυπέγραψαν την Συνθήκη των Σεβρών της 28^{ης} Ιουλίου / 10 Αυγούστου 1920, αρνούμενες προφανώς να συμπράξουν στον διαμελισμό της Τουρκίας, τον οποίο, στην ουσία, προέβλεπε η ανωτέρω Συνθήκη. Και η οποία παρέμεινε ανίσχυρη, διότι μόνο το Ελληνικό Κοινοβούλιο την επικύρωσε. Η απόφαση των ΗΠΑ, μήπως επηρέασε και αυτή την μετέπειτα στάση των Συμμάχων;

γ. Είχε σπεύσει - όταν οι Ιταλοί δεν έστερξαν φρονίμως ποιούντες - να συμμετάσχει (Α΄Σ. Στρατού με τις ΙΙα και ΧΙΙΙη Μεραρχίες) στην ανεκδιήγητη και

εντελώς απροετοίμαστη εκστρατεία στην Ουκρανία το Πεντάμηνο του 1919. Οι Σχηματισμοί μας έδρασαν κατά μικρά κλιμάκια, χωρίς το οργανικό τους πεδινό πυροβολικό και τα απαραίτητα μέσα Διοικητικής Μερίμνης και υποχρεώθηκαν, μερικές φορές, να πολεμήσουν (ταπεινωτικά) υπό τις διαταγές νεωτέρων κατά βαθμό Γάλλων Αξιωματικών, ενώ σε δύο μήνες επιχειρήσεων είχαμε 398 νεκρούς και 657 τραυματίες. Απόρροια, ακόμη, της ασύνετης συμμετοχής μας ήταν, οι Μπολσεβίκοι εκδικούμενοι, αφενός να ξεκληρίσουν τον πολυπληθή και ακμάζοντα Ελληνισμό της Κριμαίας και αφετέρου έκτοτε να ενισχύουν ποικιλοτρόπως το Κεμαλικό καθεστώς. Και όλα αυτά, εν ονόματι της «Εθνικής Σκοπιμότητας».

δ. Είχε αντιπαρέλθει τη στρατηγική ανάλυση του Γάλλου Στρατάρχου Φος, ο οποίος συνέστησε ότι, για την υπό διεξαγωγή εκστρατεία και την εκμηδένιση των Κεμαλικών δυνάμεων, απαιτούνταν τουλάχιστον 26 πλήρεις Μεραρχίες.

ε. Είχε υποεκτιμήσει, επίσης, το γεγονός ότι η Ελλάδα, δεν ήταν πλέον το συμπαγές, ενθουσιώδες και ομονοημένο Κράτος της περιόδου των Βαλκανικών Πολέμων 1912-13, αλλά η διχασμένη Χώρα του Α΄ΠΠ και ότι πολλοί μαχητές ήταν βετεράνοι των παραπάνω πολέμων.

στ. Είχε, ακόμη, παρακάμψει το ακανθώδες πρόβλημα της εθνολογικής συστάσεως των πληθυσμών των απελευθερωθεισών Νέων Χωρών (Ηπείρου, Μακεδονίας, Θράκης). Ενδεικτικά, με απογραφικά στοιχεία του 1912 (Ημερολόγιο 1994 Πολεμικού Μουσείου), η περιφέρεια (Νομός) Κιλκίς, παρουσίαζε πληθυσμό αναλογικά 60% Τούρκων, 30% Ελλήνων και 10% Βουλγάρων.

ζ. Είχε μάλλον υποβαθμίσει την ισχύ του Τουρκικού εθνικισμού και τον ιερό φανατισμό που διακατείχε τους αντιπάλους καθώς και τις δυνατότητες των χερσαίων δυνάμεών τους.

Μετά τα όσα συνοπτικότερα διέθεσα, η αναληφθείσα τότε Μικρασιατική Εκστρατεία παρουσιαζόταν ως στρατιωτική επιχείρηση εξαιρετικά επισφαλής, αν όχι καταδικασμένη εκ προοιμίου σε αποτυχία.

ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ
Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ
Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα
Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου - Νοεμβρίου 2007

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ
Επιτίμου Διοικητού 1^{ης} Στρατιάς

1. ΕΛΛΑΣ - ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

Στο διάστημα αυτό εκδηλώθηκαν πολλές ενέργειες της διεθνούς κοινότητας σε βάρος της Κύπρου, όπως η δρομολόγηση από τη Συρία κρουαζιερόπλοιων μεταξύ Αμμοχώστου-Λατάκιας, η επίσημη επίσκεψη του ΥΠΕΞ του ψευδοκράτους στην Ιταλία, η πρόσκληση Τ/Κ βουλευτών στη διάσκεψη ΟΑΣΕ στη Βασόρα, η μη αναφορά σε ψήφισμα της Ευρωβουλής, για πρώτη φορά, στην «Τουρκική κατοχή», η εισήγηση του ΓΓ/ΟΗΕ για αναβάθμιση των κατεχομένων ώστε να αποκτήσουν σχέσεις με τη διεθνή κοινότητα, η αναφορά σε ψήφισμα του Γερμανικού Κοινοβουλίου στην «Τουρκική Δημοκρατία της Β. Κύπρου», το μνημόνιο συνεργασίας Βρετανίας-Τουρκίας με το οποίο αναλαμβάνει η πρώτη την υποστήριξη των Τ/Κ και τη διατήρηση επαφών υψηλού επιπέδου μαζί τους και η αντικατάσταση από τον ΓΓ/ΟΗΕ κ. Μουν, του ειδικού αντιπροσώπου του στην Κύπρο, κατ' απαίτηση της Τουρκίας.

Όλες οι παραπάνω ενέργειες αποτελούν μέρος ενός σχεδίου της διεθνούς κοινότητας για άσκηση πίεσεως προς την Κύπρο, προκειμένου να καμφθεί και να προβεί σε υποχωρήσεις εν όψει ενός νέου κύκλου συνομιλιών για την επίλυση του Κυπριακού, την οποία θεωρούν ως αναγκαία για να ξεμπλοκαριστούν και άλλες διαδικασίες, όπως η ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας και η συνεργασία ΕΕ-NATO, που μπλοκάρεται από την Τουρκία.

Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές η διεθνής κοινότητα προσανατολίζεται προς τη δημιουργία δύο κρατών, λύση με την οποία όπως φαίνεται συμφωνούν και οι Τούρκοι, όπως προκύπτει από τις δηλώσεις του κ. Γκιουλ κατά την επίσκεψή του στα κατεχόμενα, στις 18/9/2007, ο οποίος ανέφερε ότι «η λύση πρέπει να στηριχθεί στη βάση δύο λαών, δύο δημοκρατιών, δύο γλωσσών και δύο θρησκειών».

Αν πράγματι αυτή είναι η πρόθεση της διεθνούς κοινότητας, θα χρειασθούν πολύ μεγάλες προσπάθειες για να μην επιβληθεί ως αναγκαστική λύση. Η άρνηση όμως από μόνη της δεν μπορεί να φέρει αποτέλεσμα και γι' αυτό η όποια θέση μας πρέπει να συνοδεύεται από μια συμβιβαστική πρόταση εντός

των πλαισίων της διζωνικής δικαιονοτικής ομοσπονδίας. Αν δεν γίνει αυτό θα μας επιβληθεί ο υφιστάμενος διαχωρισμός, χωρίς ουσιαστικά ανταλλάγματα.

Εκτιμάται ότι μέχρι τις Προεδρικές εκλογές του Φεβρουαρίου 2008, θα ενταθούν οι πιέσεις της διεθνούς κοινότητας προκειμένου να δεσμευτούν οι υποψήφιοι για τις μελλοντικές εξελίξεις, αλλά και να μην επανεκλεγεί ο κ. Παπαδόπουλος. Τα πάντα όμως θα κριθούν μετά τις εκλογές και αναλόγως του αποτελέσματός τους.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Στις 17/11/07 οι Πρωθυπουργοί Ελλάδος και Τουρκίας εγκαινίασαν τον αγωγό που θα μεταφέρει φυσικό αέριο από το Αζερμπαϊτζάν στην Ευρώπη μέσω Τουρκίας-Ελλάδας-Ιταλίας (TEI) και υποσχέθηκαν ότι θα συνεργαστούν για την εξομάλυνση των σχέσεων των δύο χωρών.

Στις 4 Δεκεμβρίου επισκέφθηκε την Ελλάδα ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας κ. Μπαμπατζάν, ο οποίος συνυπέγραψε με την Ελληνίδα ΥΠΕΞ κ. Μπακογιάννη Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (ΜΟΕ), που αναφέρονται στη δημιουργία δύο κοινών μονάδων στα πλαίσια του ΝΑΤΟ (μια για ειρηνευτικές αποστολές και μία ταχείας αντιδράσεως), στην ίδρυση κοινής ομάδας δράσης για την αντιμετώπιση καταστροφών και στην ανταλλαγή επισκέψεων μεταξύ των Αρχηγών των Γενικών Επιτελείων και των Διοικητών των Μονάδων στον Έβρο. Πέραν αυτού ο κ. Μπαμπατζάν κατηγόρησε την Ελλάδα για παραβιάσεις του εναερίου χώρου και των χωρικών υδάτων της Τουρκίας και κάλεσε, κατά την επίσκεψή του στη Θράκη, τους «αδελφούς Τούρκους» να απευθύνονται στα ευρωπαϊκά όργανα όταν αδικούνται. Κατηγόρησε επίσης τη χώρα μας και για παράνομες επαναπροωθήσεις λαθρομεταναστών και εγκατάλειψή τους στα διεθνή ύδατα, την ώρα μάλιστα που η χώρα του δεν εφαρμόζει το πρωτόκολλο του 2001, που υπεγράφη από τους κ.κ. Τζεμ και Γ. Παπανδρέου και οι ελληνικές αρχές έχουν στοιχεία ότι στα παράνομα δίκτυα διακινήσεως λαθρομεταναστών συμμετέχουν Τούρκοι κρατικοί υπάλληλοι και αξιωματούχοι.

Από την όλη επίσκεψη προέκυψε ότι η Τουρκία δεν ανταποκρίνεται έμπρακτα στη σθεναρή υποστήριξη της Ελλάδος για την ένταξή της στην ΕΕ, η οποία φέρνει τη χώρα μας σ'ευθεία αντιπαράθεση με τις επιδιώξεις Γερμανίας και Γαλλίας. Χρησιμοποιεί δε το θέμα των λαθρομεταναστών προκειμένου να επιτύχει συναρμοδιότητα στην έρευνα και διάσωση στο Αιγαίο, την οποία, όμως, αρνείται η Ελλάδα επιμένοντας ότι η περιοχή ευθύνης της συμπίπτει με τα όρια του FIR.

Η Ελλάδα πρέπει να εκμεταλλευτεί την ευνοϊκή συγκυρία, που έχει προκύψει από την επικύρωση εκ μέρους των ΗΠΑ της Συμβάσεως για το Δίκαιο της Θαλάσσης, που αφήνει μετέωρες πλέον τις θέσεις της Τουρκίας και από τη στήριξη της Ουάσιγκτον στον Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο τόσο για την Οικουμενικότητα όσο και για την επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης και να πιέσει τον κ. Ερντογάν να αποδείξει τις προθέσεις του, με κινήσεις καλής

θελήσεως, τις οποίες μπορεί να περάσει στο εσωτερικό, λόγω της ισχυροποίησής του, με την άνετη πλειοψηφία που εξασφάλισε στις εκλογές.

γ. Σκοπιανό

Τα Σκόπια, μετά την απόρριψη της πρώτης πρότασης του κ. Νίμιτς για την ονομασία της ΠΓΔΜ ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας - Σκόπια», την οποία είχε αποδεχθεί η Ελλάδα ως βάση για διαπραγμάτευση, συνέχισαν την αδιαλλαξία τους με προκλητικές δηλώσεις και ενέργειες, ενθαρρυνόμενοι από την υποστήριξη των ΗΠΑ.

Αντιθέτως η Ελλάδα τήρησε διαλλακτική στάση και προβάλλοντας ως κώλυμα για την ένταξη το κριτήριο της «καλής γειτονίας» το οποίο δεν αντίκειται στην ενδιάμεση συμφωνία, ξεκαθάρισε ότι η θέση της είναι «μία κοινά αποδεκτή σύνθετη ονομασία και από τις δύο πλευρές και ότι είναι αποφασισμένη, αν δεν βρεθεί λύση, να προβάλει βέτο στην ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ με οποιαδήποτε ονομασία».

Η σθεναρά και ξεκάθαρη θέση της Ελλάδος ανάγκασε ΟΗΕ-ΕΕ και ΗΠΑ να ενεργοποιήσουν και πάλι τον κ. Νίμιτς ο οποίος είχε την 1^η Νοεμβρίου μία μικρά συνάντηση στη Ν. Υόρκη με τους διαπραγματευτές της Ελλάδος κ. Αδαμάντιο Βασιλάκη και της FYROM κ. Νικόλας Ντιμιτρόφ και τους παρέδωσε κάποιες εισηγήσεις του υπό μορφή προσχεδίου, για να τις εξετάσουν ως βάση για μια έντιμη και δίκαιη λύση.

Στις 2 Νοεμβρίου ο Πρωθυπουργός των Σκοπίων κ. Γκρουέφσκι απέρριψε μια από τις εισηγήσεις του κ. Νίμιτς, σύμφωνα με την οποία η χώρα του θα χρησιμοποιεί στις διεθνείς σχέσεις σύνθετη ονομασία διαφορετική από τη συνταγματική της.

Αντιθέτως η Ελλάδα δεν δημοσιοποίησε τη θέση της δηλώνοντας ότι σέβεται τη διαδικασία.

Η στάση των Σκοπίων προκάλεσε τη δυσφορία του κ. Νίμιτς, των ΗΠΑ, της Βρετανίας, της Γερμανίας, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, που κάλεσαν τα Σκόπια να αποδεχθούν όλες τις εισηγήσεις του κ. Νίμιτς ως βάση για διαπραγμάτευση. Ειδικά η εκπρόσωπος των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ κ. Βιτωρία Νόλαντ ανέφερε, για πρώτη φορά, ως κριτήριο για την ένταξη «τις σχέσεις καλής γειτονίας» και οι ΥΠΕΞ Βρετανίας και Γερμανίας τόνισαν σε κοινή τους δήλωση ότι, μετά την αδιάλλακτη στάση των Σκοπίων, κατανοούν το Ελληνικό βέτο.

Μεγάλη διπλωματική δραστηριότητα επέδειξε ο κ. Μπερνς, ο οποίος στις 14 Νοεμβρίου, κατά τη διάρκεια ακροάσεως της Υποεπιτροπής Ευρώπης της Βουλής των Αντιπροσώπων, εξέφρασε την κάθετη διαφωνία των ΗΠΑ για την υποβολή βέτο από την Ελλάδα και επέκρινε, κατά ασυνήθιστο διπλωματικό τρόπο, τον Πρωθυπουργό των Σκοπίων για την αδιάλλακτη στάση του. Σε μεταγενέστερες δε δηλώσεις του, στις 29 Νοεμβρίου, μετά την συνάντησή του με την Ελληνίδα ΥΠΕΞ, κάλεσε τα Σκόπια «να διανύσουν το μισό δρόμο, όπως έκανε η Ελλάδα για να βρεθεί λύση».

Κάτω από αυτές τις πιέσεις η ΠΓΔΜ αναγκάστηκε να δεχθεί τη συνέχιση της διαμεσολαβήσεως του κ. Νίμιτς, ο οποίος επισκέφθηκε τα Σκόπια στις

4 Δεκεμβρίου και την Αθήνα στις 5 Δεκεμβρίου και είχε συνομιλίες με τις πολιτικές ηγεσίες των δύο χωρών, οι οποίες συμφώνησαν να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις από τον Ιανουάριο, πρώτα στα Σκόπια και μετά στην Αθήνα, με τη συμμετοχή και του ΥΠΕΞ της χώρας που θα γίνεται η συνάντηση, προκειμένου να επιταχυνθούν οι διαδικασίες.

Το πιθανότερο σενάριο είναι να ασκήσουν πίεση οι ΗΠΑ, αφενός στα Σκόπια για να προβούν σε κάποιες υποχωρήσεις, όπως η αποδοχή σύνθετης ονομασίας μόνο για τους διεθνείς οργανισμούς και αφετέρου στην Ελλάδα, απειλώντας την με ομαδικές αναγνωρίσεις του κρατιδίου από τον ΟΗΕ, ώστε να αναγκαστεί να συμφωνήσει. Σε περίπτωση δε που δεν πετύχουν κάποια συμφωνία θα αναβάλλουν την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ με την αιτιολογία ότι δεν έχει επιτύχει πρόοδο στους άλλους τομείς και κυρίως την ειρηνική συνύπαρξη με τους Σλαβομακεδόνες, οι οποίοι παρουσιάζουν τάσεις εξεγέρσεως.

Η Ελλάδα σε κάθε περίπτωση πρέπει να μείνει σταθερή στη θέση της εκμεταλλευομένη την σφοδρή επιθυμία των ΗΠΑ, που δεν ενδιαφέρονται τόσο για την ονομασία, όσο για την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ, για να προχωρήσουν τα σχέδιά τους στην περιοχή, περιλαμβανομένης και της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου, την εσωτερική διαμάχη στα Σκόπια, όπου υπάρχουν δυνάμεις που πιέζουν για την εξεύρεση λύσεως με το επιχείρημα ότι το κόστος της μη εντάξεως θα είναι πολύ μεγαλύτερο από το κόστος ενός συμβιβασμού στην ονομασία και την φιλική στάση της Ρωσίας, η οποία θα ταχθεί με το μέρος της Ελλάδος σε περίπτωση που τεθεί θέμα αναγνώρισεως της ΠΓΔΜ στον ΟΗΕ.

δ. Σχέσεις με χώρες Ε.Ε

Η Ελλάδα, λόγω της ενεργειακής της πολιτικής έχει βρεθεί στο επίκεντρο του ανταγωνισμού ΗΠΑ και Ρωσίας για την ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης.

Οι ΗΠΑ εκφράζουν τη δυσαρέσκειά τους, όχι τόσο για την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, με τον οποίο παρακάμπτεται η Τουρκία που μονοπωλούσε τη διοχέτευση ενεργειακών πόρων προς την Ευρώπη και ενισχύεται η ενεργειακή επιρροή της χώρας μας προς τη Δύση, όσο για τη συμφωνία Καραμανλή-Πούτιν, τον Ιούνιο 2006, για την κατασκευή του αγωγού South Stream, ο οποίος απειλεί τον ευρωπαϊκών συμφερόντων αγωγό ΝΑΒΥΚΟ, που μεταφέρει φυσικό αέριο στην Ευρώπη μέσω Μαύρης Θάλασσας, Ρουμανίας, Ουγγαρίας και Αυστρίας, στον οποίο στηρίζονται οι Αμερικανοί για την ανεξάρτηση της Ευρώπης από τη Ρωσία.

Η Ρωσία πιέζει την Ελλάδα για να τροφοδοτείται ο αγωγός φυσικού αερίου Τουρκίας-Ελλάδας-Ιταλίας (ΤΕΙ), που εγκαινιάστηκε στις 27/11/07 και με Ρωσικό αέριο, ενώ οι ΗΠΑ επιμένουν να τροφοδοτείται μόνο με αζέρικο αέριο, παρ'όλο που η παραγωγή του Αζερμπαϊτζάν δεν μπορεί να καλύψει τη μεταφορική του ικανότητα.

Στις 8 Δεκεμβρίου η Ελληνική Κυβέρνηση αποφάσισε την αγορά 450 ΤΘ Οχημάτων Μάχης, αξίας 1,2 δις ευρώ.

Η κίνηση αυτή έχει διπλή σκοπιμότητα. Αφ' ενός μεν να εξασφαλίσει τη στήριξη της Ρωσίας, σε περίπτωση που τεθεί στον ΟΗΕ θέμα αναγνώρισεως της ΠΓΔΜ με το συνταγματικό της όνομα και αφ' ετέρου να περάσει το μήνυμα στις ΗΠΑ και τη Δύση ότι στο εξής οι αμυντικές της δαπάνες θα συναρτώνται με τα εθνικά της συμφέροντα.

Η θέση της Ελλάδος ανάμεσα στα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα ΗΠΑ και Ρωσίας, είναι πολύ δύσκολη και απαιτεί λεπτούς χειρισμούς, οι οποίοι θα πρέπει να εξασφαλίσουν όχι μόνο τη συνέχεια της ενεργειακής της αναβαθμίσεως που της προσδίδει οικονομικά οφέλη και γεωπολιτική ισχυροποίηση, αλλά και τη διατήρηση των καλών σχέσεων με τις ΗΠΑ και τη Δύση, στο στρατόπεδο των οποίων ανήκει φυσιολογικά. Το εγχείρημα είναι πολύ δύσκολο, αλλά έχει τη δυνατότητα να οχυρωθεί πίσω από το επιχείρημα ότι, με την πολιτική της στο ενεργειακό, η οποία της εξασφαλίζει πολλαπλές πηγές και οδεύσεις προμηθείας, εφαρμόζει την οδηγία της ΕΕ σύμφωνα με την οποία κάθε χώρα δεν πρέπει να παίρνει το 100% της ενέργειας που χρειάζεται από μία πηγή, αλλά να εξασφαλίζει πολλαπλές μορφές, πηγές και οδεύσεις ενέργειας.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Ο Πρόεδρος της ΕΕ κ. Μπαρόζο έστειλε σαφές μήνυμα προς τα Τίρανα για την ανάγκη συνεχίσεως των μεταρρυθμίσεων στα θέματα διαφθοράς και οργανωμένου εγκλήματος.

Υφαρπαγή των περιουσιών των Βορειοηπειρωτών, καταγγέλλουν οι Σύλλογοί τους, με δικαστικές αποφάσεις που επιδικάζουν την παραχώρησή τους σε Αλβανούς. Ακόμη και δύο δικαστικές αποφάσεις, που δικαίωσαν Βορειοηπειρώτες, δεν έγιναν αποδεκτές.

β. Σερβία

Άρχισε στις 7/11/07 στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης η δίκη του υπερεθνικιστή και αρχηγού του μεγαλύτερου κόμματος της Σερβίας κ. Σέσελι, κατηγορούμενου για εγκλήματα πολέμου.

Βοσνία-Ερζεγοβίνη

Σοβαρή κρίση έχει ξεσπάσει στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη μετά την απόφαση του Ύπατου Αρμοστή κ. Μιροσλάβ Λάζτσак να προβεί σε μεταρρυθμίσεις επικαλούμενου, την προοπτική της εντάξεως. Την ευκαιρία άρπαξε η Σερβία, της οποίας το σοβαρότερο επιχείρημα στις αντιδράσεις της για το Κοσσυφοπέδιο είναι,

ότι η ανεξαρτησία του θα απειλήσει την σταθερότητα της Βοσνίας, για να απαιτήσει, με δηλώσεις του Πρωθυπουργού κ. Κοστούνιτσα, να ισχύσει και για τη Βοσνία, ότι ακριβώς θα ισχύσει για το Κοσσυφοπέδιο.

Τυχόν όμως ανεξαρτητοποίηση της Δημοκρατίας της Σερβικής Βοσνίας θα βάλει στο παιχνίδι και τους Αλβανούς των Σκοπίων, που θα ζητήσουν τα ίδια.

Κοσσυφοπέδιο

Στις 28 Νοεμβρίου 2007 οι εκπρόσωποι της Διεθνούς Τρόικας ανακοίνωσαν ότι οι διαπραγματεύσεις που είχαν αρχίσει στις 30/8, απέτυχαν, ότι δεν θα υπάρξει άλλη συνάντηση μεταξύ Σερβίας και Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου και ότι θα επισκεφθούν στις 3 Δεκεμβρίου 2007 το Βελιγράδι και την Πρίστινα πριν καταθέσουν το πόρισμά τους στις 10 Δεκεμβρίου.

Στο Μπάτεν η Σερβία κατέθεσε, σύμφωνα με διπλωματικές πηγές, προτάσεις, που απερρίφθησαν από τους Κοσσοβάρους, για ουσιαστική αυτονομία (πολιτική, οικονομική και δικαστική) και τη δυνατότητα να διαθέτουν σημαία, ύμνο, έμβλημα και εθνική ομάδα στις αθλητικές διοργανώσεις. Η Σερβία θα διατηρούσε μόνο τις αρμοδιότητες εξωτερικής πολιτικής και αμύνης. Αντιθέτως οι Κοσσοβάροι επέμειναν στη γραμμή «ανεξαρτησία και μόνον ανεξαρτησία» υποκινούμενοι από τις ΗΠΑ.

Μετά από αυτή την εξέλιξη οι Αλβανοί Κοσσοβάροι απειλούν, δια του εντολοδόχου Πρωθυπουργού κ. Χακίμ Θάτσι, ότι θα ανακηρύξουν την ανεξαρτησία τους. Αυτό όμως θα γίνει μόνο αν έχουν τη συγκατάθεση των ΗΠΑ. Η Σερβία, σε μια τέτοια περίπτωση, θα αντιδράσει με νόμιμους τρόπους, αποκλεισμένης της αποστολής στρατευμάτων, όπως είχε απειλήσει παλαιότερα, αλλά θα ωθήσει τους Σερβοβόσνιους σε περαιτέρω κλιμάκωση της εξεγέρσεώς τους. Η τελική όμως στάση της χώρας θα εξαρτηθεί, από το ποιος θα επικρατήσει στο εσωτερικό μέτωπο. Αν επικρατήσει ο Πρωθυπουργός κ. Κοστούνιτσα θα απορρίψει την ΕΕ και θα στραφεί προς τη Μόσχα, ενώ αν επικρατήσει ο Πρόεδρος κ. Μπόρις Τάντις θα πράξει το αντίθετο.

Η ΕΕ προσπαθώντας να εξασφαλίσει την τήρηση ενιαίας στάσεως, προωθεί προς έγκριση από τη Σύνοδο Κορυφής του Δεκεμβρίου τη θέση, ότι το Κοσσυφοπέδιο είναι ιδιαίτερη περίπτωση και δεν θα αποτελέσει προηγούμενο για καμιά άλλη κατάσταση, προκειμένου να κάμψει τις αντιρρήσεις των χωρών με παρόμοια προβλήματα όπως Ισπανία, Σλοβακία, Ρουμανία και Κύπρος.

Η μονομερής κήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου θα αποσταθεροποιήσει τα δυτικά Βαλκάνια και θα αποτελέσει δεδικασμένο για πενήντα τουλάχιστον αμφισβητούμενης κυριαρχίας περιοχές ανά τον κόσμο. Γι' αυτό οι συνθήκες δεν είναι τόσο ευνοϊκές για ανεξαρτησία και πιθανόν να αναγκαστούν οι ΗΠΑ, βλέποντας και την ασυμφωνία στους κόλπους της ΕΕ, να δεχθούν είτε μια λύση ανάλογη με το μοντέλο Χονγκ-Κόνγκ (όπως περίπου προτάθηκε από τους Σέρβους στο Μπάτεν) και να την επιβάλουν στους Κοσσοβάρους, είτε τη διχοτόμηση την οποία έχει προβάλει η Ρωσία, δια του τέως Πρωθυπουργού κ. Πριμακόφ και θα αναγκαστεί να τη δεχθεί και η Σερβία, μη έχοντας την υποστήριξη της Μόσχας για κάτι άλλο. Σε περίπτωση

μη εξευρέσεως λύσεως η Διεθνής Κοινότητα θα ασκήσει πιέσεις σε όλες τις πλευρές ώστε να παραμείνει η κατάσταση ως έχει μέχρι να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για νέο κύκλο διαπραγματεύσεων.

Η λύση, τόσο της ανεξαρτησίας όσο και της διχοτομήσεως, είναι ενδεχόμενο να δημιουργήσει κακό προηγούμενο για την Κύπρο, γι' αυτό Ελλάδα και Κύπρος πρέπει να προσπαθήσουν να την αποφύγουν και να υποστηρίξουν λύση σύμφωνη με το μοντέλο Χονγκ-Κόνγκ. Η Ελλάδα έχει ένα επιπρόσθετο λόγο να είναι αρνητική στη λύση της ανεξαρτησίας γιατί το ίδιο θα ζητήσουν και οι Αλβανοί των Σκοπίων με αποτέλεσμα να σκληρύνουν τη θέση τους οι Σλαβομακεδόνες και να προβάλλουν την απειλούμενη αποσταθεροποίηση της FYROM ως επιχείρημα για να διατηρήσουν τη συνταγματική τους ονομασία.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Ο Τουρκικός λαός ενέκρινε με μεγάλη πλειοψηφία στο δημοψήφισμα της 21 Οκτωβρίου, τις συνταγματικές αλλαγές που πρότεινε ο κ. Ερντογάν (εκλογή Προέδρου από το λαό για δύο μόνο πενταετίες και βουλευτικές εκλογές ανά τετραετία).

Το νέο Σύνταγμα, θα είναι φιλελεύθερο, θα στηρίζεται στο σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, ενώ θα καταργεί τα προνόμια και την ασυλία Πολιτικών, Δικαστικών και Στρατηγών. Για την επαναφορά ή όχι της μαντήλας θα αποφασίσει ο ίδιος ο κ. Ερντογάν, που είναι μάλλον θετικός.

Οι Στρατηγοί αντιδρούν στις αλλαγές του Συντάγματος και απειλούν με δυναμική παρέμβαση, αλλά θα μείνουν στα λόγια γιατί οι συγκυρίες δεν τους ευνοούν.

Η Τουρκική Πολεμική Βιομηχανία καλύπτει το 50% των αναγκών των ΕΔ και πραγματοποιεί εξαγωγές 500 δις δολαρίων σε Αραβικές και μουσουλμανικές κυρίως χώρες. Προσφάτως αποφασίστηκε η κατασκευή 6 συγχρόνων υποβρυχίων 1.600 τον. Από οίκους του εξωτερικού στα Ναυπηγεία Γκιολτσούκ των ΕΔ και η κατασκευή από την εταιρεία Strom Aerospace μιας μεγάλης μονάδας κατασκευής καλωδίων α/φ στην περιοχή της Σμύρνης.

β. Ενταξιακή Πορεία

Η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πρόοδο της Τουρκίας, δεν είναι καθόλου ευνοϊκή, παρά την αλλαγή στάσεως του κ. Σαρκοζί, που αποδέχεται την «ειδική σχέση με την ΕΕ» και δεν θα θέσει σε δημοψήφισμα την ένταξή της, καθώς και την υποστήριξη της Βρετανίας, της Ιταλίας και Σουηδίας. Στην έκθεση, που δόθηκε στη δημοσιότητά στις 6 Νοεμβρίου επισημαίνεται ότι για να προχωρήσει η ένταξη θα πρέπει να υπάρξει πρόοδος στον εκδημοκρατισμό και να εξομαλυνθούν οι σχέσεις της με τους γείτονες.

Ο Πρόεδρος κ. Γκιουλ δήλωσε ότι η Τουρκία δέχεται την πρόταση του κ. Σαρκοζί για την ίδρυση «Μεσογειακής Ενώσεως», όχι όμως ως εναλλακτική λύση για την πλήρη ένταξη της χώρας του στην ΕΕ.

γ. Σχέσεις με άλλες χώρες

Οι κ.κ. Αμπάς και Πέρεζ υπέγραψαν στην Άγκυρα στις 13 Νοεμβρίου συμφωνία για τη σύσταση, στα σύνορα Παλαιστίνης και Ισραήλ, βιομηχανικής ζώνης, με έξοδα της Τουρκίας, στην οποία θα εργάζονται 6.000 Παλαιστίνιοι.

Ο κ. Ερντογάν, όπως αποκάλυψε στη Σύνοδο Φιλίας-Αδελφότητας-Συνεργασίας στο Μπακού, σχεδιάζει την ίδρυση μιας Πολιτικής Ενώσεως των Τουρκοφώνων κρατών. Στόχος του είναι η διεθνής προβολή της Τουρκίας και η χρησιμοποίηση των Τουρκοφώνων κρατών για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της χώρας του.

Ένταση στις σχέσεις με τις ΗΠΑ προκαλεί η εμμονή της Τουρκίας στη συνέχιση της ενεργειακής συμφωνίας με το Ιράν, που υπεγράφη τον Ιούνιο και προβλέπει την επένδυση από την Τουρκία 3,5 δις δολαρίων για την ανάπτυξη Ιρανικών πηγών αερίου, την ώρα που ο κ. Μπους επιδιώκει το αντίθετο.

Οι αντιδράσεις της Τουρκίας, με την ανάκληση του Πρέσβη της στις ΗΠΑ, τις απειλές για εμπορικό μποϊκοτάζ και τις πιέσεις του λόμπυ της στην Αμερική, ανάγκασαν την κυβέρνηση των ΗΠΑ να επέμβει, υποχρεώνοντας τον Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων να αναστείλει την επικύρωση από την ολομέλεια, του ψηφίσματος για την γεννοκτονία των Αρμενίων.

δ. Κουρδικό

Συνεχίζονται οι συγκρούσεις στρατού και ΡΚΚ στα σύνορα με το Ιράκ καθώς και οι δηλώσεις της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας ότι οι ΕΔ είναι έτοιμες να εισβάλουν στο Β.Ιράκ, κατόπιν και της εγκρίσεως της Τουρκικής Εθνοσυνελεύσεως που δόθηκε στις 12 Οκτωβρίου.

Η Τουρκική κυβέρνηση με την απειλητική ρητορική της ανάγκασε αφ' ενός μεν τις ΗΠΑ και τη Βαγδάτη να δραστηριοποιηθούν για την αντιμετώπιση του ΡΚΚ και αφ' ετέρου τον Πρόεδρο της ΕΕ κ. Μπαρόζο, τον Επίτροπο κ. Ολί Ρεν και τους Πρέσβεις της ΕΕ στην Άγκυρα να καταδικάσουν το ΡΚΚ, ενώ μέχρι πρότινος κατέκριναν την Τουρκία για τη συμπεριφορά της απέναντι στους Κούρδους.

Ο κ. Μπους σε συνάντηση που είχε με τον κ. Ερντογάν στην Ουάσιγκτον στις 5/11 τον διαβεβαίωσε ότι το ΡΚΚ είναι «κοινός εχθρός» και του υπεσχέθη ότι οι δυνάμεις των ΗΠΑ στο Ιράκ θα παρέχουν στον Τουρκικό στρατό, ακριβείς και έγκαιρες πληροφορίες για τις κινήσεις του ΡΚΚ. Για την υλοποίηση μάλιστα αυτής της υποσχέσεως συναντήθηκαν στις 20/11 στην Άγκυρα ο Υπαρχηγός του Αμερικανικού Γενικού Επιτελείου Στρατηγός Τζέιμς Καρτράϊτ και ο Διοικητής των Αμερικανικών Δυνάμεων στο Ιράκ Στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους με τον Υπαρχηγό του Τουρκικού ΓΕΕΘΑ Στρατηγό Ερτζίν Σαϊγκούν.

Εκτιμάται ότι η Τουρκία, έχοντας τη δυνατότητα να πιέσει ακόμη περισσότερο τον κ. Μπους, όχι μόνο ανεβάζοντας τους τόνους, αλλά και με περαιτέρω ανοίγματα προς το Ιράν και τη Συρία, που επίσης απειλούνται από τους Κούρδους αυτονομιστές, δεν θα προχωρήσει σε στρατιωτική εισβολή και μάλιστα χωρίς την έγκριση των ΗΠΑ, γιατί θα έλθει σε ευθεία αντιπαράθεση με ΗΠΑ και ΕΕ και θα εμπλακεί σε μια μακροχρόνια σύγκρουση με τους Κούρδους του Β. Ιράκ, χωρίς να είναι βέβαιο ότι θα εκριζώσει το ΡΚΚ, όπως συνέβη και στη δεκαετία του 1990, που ο Τουρκικός στρατός ανελάμβανε αλλεπάλληλες επιχειρήσεις μεγάλης εκτάσεως χωρίς αποτέλεσμα.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Το σημαντικότερο γεγονός ήταν η συμφωνία για τη Μεταρρυθμιστική Συνθήκη που επετεύχθη στις 18 Οκτωβρίου 2007 στη Λισαβόνα και θα υπογραφεί στη Σύνοδο Κορυφής τον Δεκέμβριο.

Οι προοπτικές για την επικύρωση από τα κράτη μέλη είναι ευοίωνες, γιατί σε όλα θα επικυρωθεί από το Κοινοβούλιο, πλην Ιρλανδίας στην οποία θα περάσει από δημοψήφισμα, το οποίο αναμένεται να είναι θετικό, λόγω της θέσεως των περισσότερων κομμάτων, παρ'όλο που η κοινή γνώμη, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, είναι επιφυλακτική (25% ΝΑΙ, 13% ΟΧΙ και 62% Αναποφάσιστοι).

Η νέα Συνθήκη δίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση νέες προοπτικές και μεγάλες δυνατότητες να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια σκηνή. Το θέμα όμως είναι αν θα μπορέσει να τις αξιοποιήσει και αυτό θα το δείξει το μέλλον. Οι Ευρωπαίοι δεν μπορούν παρά να περιμένουν και να ελπίζουν.

5. ΓΑΛΛΙΑ

Οι επικεφαλής της Γαλλικής Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας DST, Μπερνάρ Σκουαρσίνι και Ζοέλ Μπουσιτέ, δήλωσαν στην εφημερίδα Liberation στις 8/10 ότι η χώρα αντιμετωπίζει δύο απειλές, μίας από τον Οσάμα Μπιν Λάντεν και μία από τους Αλγερινούς Ισλαμιστές, που προετοιμάζονται για επιθέσεις, ανάλογες με αυτές της δεκαετίας του 90.

Ο κ. Σαρκοζί δήλωσε στις 29/9/07 ότι θα δρομολογήσει την επανένταξη της Γαλλίας στο στρατιωτικό σκέλος του NATO, από το οποίο την είχε βγάλει ο Ντε Γκωλ το 1996, με την προϋπόθεση όμως, ότι θα συγκροτηθεί η ευρωπαϊκή άμυνα με ανεξάρτητη δομή από το NATO.

Η Γαλλία ανέλαβε από 1 Σεπτεμβρίου 2007 την προεδρία του ΣΑ/ΟΗΕ και έτσι ο κ. Σαρκοζί είχε την ευκαιρία να αναπτύξει την εξωτερική του πολιτική με

πρωτοβουλίες για την επιβολή κυρώσεων στο Ιράν, την επίλυση του προβλήματος με την προεδρική εκλογή στη Λιβύη, την συμφιλίωση των αντιπάλων φατριών στο Ιράκ, την ειρήνευση στο Νταρφούρ κ.λ.π.

6. ΒΕΛΓΙΟ

Η χώρα παραμένει χωρίς ομοσπονδιακή κυβέρνηση από τις 10 Ιουνίου 2007, που έγιναν οι εκλογές και βρίσκεται στα πρόθυρα της διχοτόμησης. Τα κόμματα αδυνατούν να συνεργαστούν γιατί οι Φλαμανδοί (Ολλανδόφωνοι) υποστηρίζουν την ενίσχυση των τοπικών κυβερνήσεων, ενώ οι Βαλόνοι (Γαλλόφωνοι) υποστηρίζουν το ομοσπονδιακό σύστημα.

7. ΙΣΠΑΝΙΑ

Η κυβέρνηση στις 2/9/07 έθεσε εκτός νόμου το αυτονομιστικό κόμμα «Μπατσούνα», που αποτελεί το πολιτικό σκέλος της ETA. Επίσης απαγόρευσε τη διεξαγωγή συμβουλευτικού δημοψηφίσματος για το μελλοντικό καθεστώς της χώρας των Βάσκων, που είχε αποφασίσει να διεξάγει η αυτόνομη κυβέρνηση.

Η αστυνομία καταβάλλει προσπάθεια αποδυναμώσεως της ETA με διώξεις, συλλήψεις και έρευνες ακόμη και στη Γαλλία και Ισπανία. Στις 5/11/07 συνέλαβε 22 στελέχη του εκτός νόμου κόμματος «Μπατσούνα» την ώρα που η παλιά ηγεσία παρέδιδε στη νέα

Η ETA κατηγορείται ότι έκλεψε χημικά από εργοστάσιο στη νότια Γαλλία, ενώ από έκρηξη βόμβας τραυματίστηκε ένας αστυνομικός.

8. ΗΠΑ

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «Ντέιλι Τέλεγραφ» οι επιτελείς του Πενταγώνου έχουν επιλέξει 2000 στόχους στο Ιράν, οι οποίοι θα πληγούν σε περίπτωση επιθέσεως. Η πληροφορία αυτή ενισχύει την εκτίμηση ότι οι επιτελείς του Πενταγώνου όπως και ο αντιπρόεδρος Τσέινι, είναι πεπεισμένοι ότι οι διπλωματικές προσπάθειες δεν θα αποδώσουν και γι' αυτό προετοιμάζονται για επίθεση.

Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ κατέστησε υποχρεωτικές τις μεταθέσεις διπλωματών στο Ιράκ, προκειμένου να αντιμετωπίσει την απροθυμία τους να μετατεθούν εκεί εθελοντικά.

1,5 τρισεκατομμύρια δολάρια κοστίζουν στις ΗΠΑ οι πόλεμοι σε Ιράκ και Αφγανιστάν.

Ο Υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ αποφάσισε να παγώσει τη μείωση των αμερικανικών στρατευμάτων στην Ευρώπη και αντί 24.000 που είχε αποφασίσει ο προκάτοχός του κ. Ράμσφελντ θα παραμείνουν τελικά 40.000 σε Γερμανία και Ιταλία.

9. ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έξι χρόνια μετά την έναρξη του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, ο εχθρός εξακολουθεί να είναι ισχυρός και πολλές χώρες βρίσκονται αντιμέτωπες με τον κίνδυνο τρομοκρατικών κτυπημάτων.

Κατά το διάστημα αυτό (Σεπτέμβριο, Οκτώβριος, Νοέμβριος 2007), εκτός από τα εμπόλεμα μέτωπα, τρομοκρατικές ενέργειες (χτυπήματα ή απόπειρες), έγιναν σε πολλές χώρες, με κυριότερες μια απόπειρα στη Γερμανία από την «Ισλαμιστική Ένωση Τζιχάντ» στην κατοχή της οποίας βρέθηκαν 70 κιλά υπεροξειδίου, που ισοδυναμούν με 540 κιλά TNT, μία απόπειρα και ένα χτύπημα στην Τουρκία που χρησιμοποιήθηκαν 500 κιλά εκρηκτικά Peth, τρία χτυπήματα στην Αλγερία με 98 νεκρούς συνολικά και μία απόπειρα στη Δανία.

Η ΕΕ υιοθέτησε πρόσθετα μέτρα για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, που προβλέπουν τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής βάσης δεδομένων για τα εκρηκτικά και ενός συστήματος εγκαίρου προειδοποίησης σε περίπτωση κλοπής τέτοιων υλικών, την κατάρτηση φακέλλου για όλους που ταξιδεύουν από, προς και μέσω της ΕΕ και στην ποινικοποίηση της «υπόθαλψης τρομοκρατίας» μέσω Internet.

Ο Οσάμα Μπιν Λάντεν εμφανίστηκε δύο φορές με βιντεοσκοπημένο μήνυμα και μία με ηχογραφημένο.

Στις 13/9/07 δημοσιεύθηκε έκθεση του Διεθνούς Ινστιτούτου Στρατηγικών Σπουδών (ISS) σύμφωνα με την οποία :

Η Αλ Κάϊντα έχει αναβιώσει και είναι σε θέση να πραγματοποιήσει επιθέσεις ίδιας εκτάσεως με αυτή της 11 Σεπτεμβρίου 2001. Έχει φίλους εις όλο τον κόσμο και τόσο μεγάλη απήχηση, ώστε θα χρειαστούν 10ετίες για να εξαλειφθεί.

Μετά την 11 Σεπτεμβρίου υπήρξε έντονη αντιπαράθεση στους κόλπους της οργανώσεως, γιατί πολλοί υποστηρικτές της θεώρησαν, ότι οι επιθέσεις αυτές ήταν «λάθος τακτική».

Σε άλλη έκθεση των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ οι αναλυτές, αν και δέχονται ότι η Αλ Κάϊντα παραμένει ισχυρή και έχει αναπτύξει θυγατρικές σε όλο τον κόσμο, εκτιμούν ότι σύντομα θα ξεσπάσει εσωτερικός πόλεμος, αφενός μεταξύ του Οσάμα Μπιν Λάντεν, που επιδιώξει φιλικές σχέσεις με το Πακιστάν, την Κίνα και τη σκληροπυρηνική πτέρυγα της Σαουδαραβίας και του Ζαουάχρι, ο οποίος επιμένει να τους κηρύξει τον πόλεμο και αφετέρου μεταξύ του Ζαουάχρι και του Λύβιου εξτρεμιστή Αμπού Γιαχία Αλ Λίμπι, γιατί αυτός, με δική του πρωτοβουλία, έχει θέσει ως πρωταρχικό του στόχο την ανατροπή του φιλοδυτικού, πλέον, Μουαμάρ Καντάφι.

Η Επιτροπή Νομικών Υποθέσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης απεφάνθη στις 12/9/07 ότι οι μαύρες λίστες των τρομοκρατών που έχει συντάξει το ΣΑ/ΟΗΕ και η ΕΕ είναι «παντελώς αυθαίρετες και αναξιόπιστες». Στις λίστες περιλαμβάνονται 60 οργανώσεις και 370 άτομα στα οποία απαγορεύεται να ταξιδέψουν και έχουν παγώσει τα περιουσιακά τους στοιχεία.

10. ΡΩΣΙΑ (ΝΕΟΣ ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ)

α. Οι ψυχροπολεμικές ενέργειες ανάμεσα στις ΗΠΑ, που επιδιώκουν να απομονώσουν την Ρωσία και της Ρωσίας που αντιδρά και προσπαθεί να ανακτήσει την επιρροή της στη διεθνή σκηνή, ως μεγάλης δυνάμεως, συνεχίζονται με εντεινόμενους ρυθμούς. Χαρακτηριστικά της δημιουργηθείσης καταστάσεως είναι :

Οι δηλώσεις του κ. Πούτιν ο οποίος την παρομοιάζει με αυτή της Κούβας του 1962, που οι ΗΠΑ αντέδρασαν δυναμικά στην επιχείρηση της Ρωσίας να εγκαταστήσει στο έδαφός της πυραύλους.

Οι δηλώσεις του κ. Μπους ότι οδηγούμεθα σε νέο παγκόσμιο πόλεμο.

Οι καταγγελίες του αρχηγού των Αμερικανικών υπηρεσιών κ. Μάϊκ Μακ Κόνελ, στο Κογκρέσο στις 19/9/07 ότι «οι μυστικές υπηρεσίες της Ρωσίας και της Κίνας είναι πολύ επιθετικές σε ότι αφορά τις συγκεντρώσεις στοιχείων για προστατευόμενες αμερικανικές εγκαταστάσεις και συστήματα και η απάντηση του επικεφαλής της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Ασφαλείας FSB (πρώην KGB) της Ρωσίας που κατηγόρησε στις 10/10/07 τις ΗΠΑ και τη Βρετανία ότι χειραγωγούν τις πρώην Σοβιετικές χώρες για να αναμειγνύονται στα εσωτερικά της Ρωσίας, ότι Βρετανοί πράκτορες δραστηριοποιούνται για να ασκήσουν επιρροή σε Ρωσικά πολιτικά κόμματα για τις εκλογές του Μαρτίου 2008 και ότι οι μυστικές υπηρεσίες της Αμερικής CIA και της Βρετανίας SIS, χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις της Γεωργίας και των Βαλτικών χωρών για να κατασκοπεύουν τη Ρωσία.

β. Τα θέματα που προκάλεσαν αντιπαραθέσεις κατά την εξεταζόμενη περίοδο (Σεπτέμβριο - Νοέμβριο 2007) ήταν :

Η αντιπυραυλική ασπίδα

Οι ΗΠΑ εμμένουν στην εγκατάσταση της αντιπυραυλικής ασπίδας όπως έδειξαν με τις ενέργειές τους (απόρριψη προτάσεως της Ρωσίας για την από κοινού χρησιμοποίηση της Βάσεως Γκραμπάλα, - έναρξη διαπραγματεύσεων με Γεωργία και Τσεχία για την εγκατάσταση ραντάρ του ΝΑΤΟ στο έδαφός τους) και η Ρωσία αντιδρά με αντίστοιχες (απειλή κ. Πούτιν ότι η χώρα του θα αποχωρήσει όχι μόνο από τη Συμφωνία για τη μείωση των συμβατικών εξοπλισμών CFE, αλλά και από τη Συνθήκη Περιορισμού των ΠΟ, η συνέχιση των περιπολιών στον Ειρηνικό από α/φ Τουπόλεφ TU-95, η πραγματοποίηση δοκιμής ενός υπερόπλου, του «πατέρα όλων των βομβών», ισχύος 44 τόνων TNT και η απόφαση για εγκατάσταση ναυτικών δυνάμεων στη Μαύρη Θάλασσα σε αντιστάθμισμα της παρουσίας σ' αυτή Αμερικανικών ναυτικών μονάδων).

Το Κοσσυφοπέδιο, η ανεξαρτησία του οποίου βρίσκεται στο κέντρο της διαμάχης μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας, που το χρησιμοποιούν ως πρόσχημα για τον έλεγχο των Βαλκανίων τα οποία εκτός της στρατηγικής τους θέσης αποτελούν και ενεργειακό κόμβο των αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου προς την Ευρώπη.

Το Πυρηνικό Πρόγραμμα του Ιράν

Η επιμονή των ΗΠΑ και της ΕΕ για την επιβολή τρίτου κύκλου κυρώσεων στο Ιράν τις οποίες δεν υποστηρίζουν Ρωσία και Κίνα, όπως διαπιστώθηκε και στη συνάντηση των ΥΠΕΞ του ΣΑ στις 29/9 στη Ν. Υόρκη στα πλαίσια της ΓΣ/ΟΗΕ

κατά την οποία ο κ. Λαβρόφ συνέστησε να περιμένουν πρώτα την έκθεση της Διεθνούς επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (ΙΕΑΑ), που θα υποβληθεί τον Δεκέμβριο.

Η πρόθεση της Ευρωπαϊκής Τρόικας (Βρετανία-Γαλλία-Γερμανία) να ακολουθήσει τις ΗΠΑ στην μονομερή επιβολή κυρώσεων.

Η επίσκεψη του κ. Πούτιν στην Τεχεράνη στις 16 Οκτωβρίου 2007, παρά τις προσπάθειες του κ. Σαρκοζί και της κ. Μέρκελ να τον αποτρέψουν, όπου πήρε μέρος στη διάσκεψη των χωρών της Κασπίας (Ρωσία-Ιράν-Τουρκμενιστάν-Καζακστάν-Αζερμπαϊτζάν) που απεφάσισαν να μην επιτρέψουν τη χρησιμοποίηση των εδαφών τους για επίθεση στο Ιράν και είχε συναντήσεις με την Ιρανική ηγεσία, χωρίς όμως να δεσμευτεί για την ολοκλήρωση των εργασιών στην πυρηνική Βάση Μπουσέχρ, που κατασκευάζεται από τη Ρωσία.

Η ενεργειακή πολιτική της Ρωσίας, δια της οποίας προσπαθεί να επιβληθεί στη διεθνή σκηνή, εκβιάζοντας χώρες και καταστάσεις, γεγονός που ανάγκασε τον κ. Σαρκοζί να την κατηγορήσει ότι «προσπαθεί να επιβάλει την επιστροφή της στην παγκόσμια σκηνή, χρησιμοποιώντας με σκληρό τρόπο ορισμένα πλεονεκτήματά της όπως το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο. Στον τομέα αυτό, κυριότερη ενέργεια ήταν η απόφαση της Ρωσίας για την κατασκευή του αγωγού South Stream που θα μεταφέρει φυσικό αέριο στην Ευρώπη μέσω Μαύρης Θάλασσας-Βουλγαρίας-Ελλάδος-Ιταλίας, παρακάμπτοντας την Τουρκία και η αντίδραση των ΗΠΑ, στην ενέργεια αυτή της Ρωσίας, με την απόφαση για την κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου AMBO που θα μεταφέρει φυσικό αέριο μέσω Μαύρης Θάλασσας-Βουλγαρίας-FYROM-Αλβανίας.

Στα ανωτέρω θέματα που συντελούν στην ένταση των σχέσεων των δύο χωρών προστίθεται και ο ανταγωνισμός για την Αρκτική, μετά την απόφαση των ΗΠΑ να επικυρώσουν τη σύμβαση για το Δίκαιο της Θαλάσσης, για να μπορέσουν να διεκδικήσουν μερίδιο από τα κοιτάσματα πετρελαίου που κρύβονται κάτω από τους πάγους και τα οποία εκτιμάται ότι αποτελούν το 25% των παγκοσμίων κοιτασμάτων, αλλά και η διεκδίκηση της Βρετανίας με αίτησή της στα ΗΕ, ενός εκατ. τετρ. χιλ. στην περιοχή του Ν. Πόλου.

Από τις μέχρι τώρα εξελίξεις προκύπτει ότι κερδισμένος είναι ο κ. Πούτιν, ο οποίος αντιδρώντας στα σχέδια του κ. Μπους και αναβιώνοντας πρακτικές του ψυχρού πολέμου, πέτυχε να επαναφέρει τη Ρωσία στο επίκεντρο της πολιτικής σκηνής. Εκτιμάται ότι και μετά την απομάκρυνσή του από την προεδρία θα εξακολουθήσει να είναι κυρίαρχος στο εσωτερικό, από τη θέση του Πρωθυπουργού, αφού το κόμμα του αναμένεται να κερδίσει με μεγάλη πλειοψηφία τις εκλογές, και θα έχει έτσι την ευκαιρία να συνεχίσει τα μεγαλεπίβολα σχέδιά του, για αναγνώριση του ρυθμιστικού ρόλου της Ρωσίας στην παγκόσμια τάξη και αποδοχή της ως ισότιμου εταίρου των ΗΠΑ.

Ποια θα είναι η συνέχεια αυτού του δεύτερου ψυχρού πολέμου, συμβιβασμός ή ολοκληρωτική ρήξη, θα φανεί από την πολιτική που θα ακολουθήσει ο νέος Πρόεδρος των ΗΠΑ που θα προέλθει από τις εκλογές του 2008.

11. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Παλαιστινιακό

Στις 27 Νοεμβρίου 2007 πραγματοποιήθηκε στην Ανάπολη των ΗΠΑ η συνδιάσκεψη για το Μεσανατολικό, με πρωτοβουλία του κ. Μπους. Συμμετείχαν εκτός από τα άμεσα εμπλεκόμενα μέρη, το κουαρτέτο για το Μεσανατολικό (ΕΕ-ΗΠΑ-Ρωσία-ΟΗΕ), τα μόνιμα μέλη του ΣΑ/ΟΗΕ, ο Αραβικός Σύνδεσμος, 10 χώρες της ΕΕ, ανάμεσά τους και η Ελλάδα και οι χώρες της περιοχής, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας. Η Συρία, η οποία ήταν αρνητική αρχικά, συμμετείχε μετά την αποδοχή της απαιτήσεώς της να συζητηθεί και το ζήτημα των υψιπέδων του Γκολάν, που ηρνείτο το Ισραήλ. Σύμφωνα με τη διακήρυξη, που υπέγραψαν ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής κ. Αμπάς και ο Πρωθυπουργός του Ισραήλ κ. Ολμέρτ, συμφωνήθηκαν τα εξής :

Να επανέλθει σε ισχύ ο «οδικός χάρτης», που προβλέπει τη δημιουργία δύο κρατών. Αυτός ήταν ευρωπαϊκής εμπνεύσεως, αλλά τώρα την επίβλεψη της εφαρμογής του ανέλαβαν οι ΗΠΑ, με επιδιαιτητή τον πρώην Διοικητή των δυνάμεων των ΗΠΑ στην Ευρώπη Στρατηγό Τζέιμς Τζόουνς.

Οι διαπραγματεύσεις να αρχίσουν στις 12 Δεκεμβρίου και να διεξάγονται κάθε δύο εβδομάδες.

Να συζητηθούν και τα επίμαχα ζητήματα των συνόρων, των προσφύγων και του καθεστώτος της Ιερουσαλήμ.

Στις 28 Νοεμβρίου 2007 συναντήθηκαν στον Λευκό Οίκο οι ηγέτες Ισραήλ και Παλαιστινίων για να σηματοδοτήσουν την επίσημη έναρξη των διαπραγματεύσεων.

Μόνο το Ιράν τήρησε αρνητική στάση. Η συμμετοχή όμως της Συρίας την οποία προσπάθησε να αποτρέψει ακόμη και με απειλές, αποτελεί οδυνηρή ήττα για τον Πρόεδρος Αχμετιντζάντ και θέτει σε κίνδυνο τη συμμαχία μεταξύ των δύο χωρών.

Στόχος του κ. Μπους, με τη διάσκεψη, δεν ήταν τόσο η επίλυση του Μεσανατολικού, όπως επισήμως ανακοινώθηκε, αλλά η προσέγγιση με τα μετριοπαθή Αραβικά κράτη, τα οποία αισθάνονται να απειλούνται από τον άξονα Ιράν-Χαμάς-Χεζμπολάχ-Συρίας και απ'ότι φαίνεται δικαιώθηκε διπλά με τη συμμετοχή της Συρίας και τη διαφαινόμενη διαφοροποίησή της από το Ιράν.

Οι ελπίδες όμως για ευτυχή κατάληξη των διαπραγματεύσεων είναι ελάχιστες, γιατί και τα δύο μέρη θα έχουν δυσκολίες να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, που καθορίζονται με τον οδικό χάρτη. Οι πιο σημαντικές είναι, για μεν τους Παλαιστινίους ο αφοπλισμός των ενόπλων οργανώσεων και η εμπέδωση της ασφαλείας στην περιοχή, ενώ είναι γνωστό ότι δεν έχουν τέτοιες ικανότητες, αφού το Ισραήλ και οι ΗΠΑ τους στέρησαν τη δυνατότητα να αναπτύξουν ικανές δυνάμεις ασφαλείας, για δε το Ισραήλ ο τερματισμός του εποικισμού της Δ. Όχθης, με τον οποίο δεν συμφωνούν ούτε οι έποικοι, ούτε και τα αντιπολιτευόμενα εξτρεμιστικά κόμματα. Επίσης δεν πρέπει να

παραγνωρίζεται και η δυνατότητα του Ιράν, της Χαμάς και της Χεζμπολάχ να δημιουργούν προσκόμματα, εξεγείροντας τους λαούς που επηρεάζουν.

β. Ισραήλ

Στις 6 Σεπτεμβρίου Ισραηλινά α/φ βομβάρδισαν στόχους εντός της Συρίας, που όπως εκτιμάται, είχαν σχέση με ΠΟ.

Ο κ. Ολμέρτ ενίσχυσε την Παλαιστινιακή Αρχή με 25 Τεθωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού, για τις επιχειρήσεις εναντίον της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας.

Συνεχίστηκαν οι επιδρομές και η απομόνωση της Λωρίδας της Γάζας με δυσάρεστες επιπτώσεις στη διαβίωση του πληθυσμού, που άρχισε να αγανακτεί με τη Χαμάς και να διαδηλώνει εναντίον της. Στις 11/11 πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη πορεία διαμαρτυρίας στην οποία συμμετείχαν 250.000 άτομα.

Η Παλαιστινιακή οργάνωση «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ Ακσά» πλήττουν το Ισραήλ με ρουκέτες τύπου Κασάμ, χρησιμοποιώντας δορυφορικούς χάρτες και τρισδιάστατες απεικονίσεις που παρέχει το Google Earth.

γ. Συρία

Ο Πρόεδρος κ. Άσαντ δήλωσε, για τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς του Ισραήλ στις 6/9 ότι η χώρα του δεν θα απαντήσει με στρατιωτικά μέσα για να μην παίξει το παιχνίδι του Ισραήλ.

Μετά τις πιέσεις που δέχθηκε στη Μινεάπολη υπέδειξε στη Χεζμπολάχ να επιδείξει διαλλακτικότητα στο θέμα της εκλογής του Προέδρου του Λιβάνου, προκειμένου να βρεθεί λύση.

δ. Λίβανος

Για έκτη φορά αναβλήθηκε η εκλογή Προέδρου του οποίου η θητεία έληξε στις 25 Νοεμβρίου και τις εξουσίες του ασκεί η κυβέρνηση.

Εκτιμάται ότι, μετά την παρέμβαση της Συρίας προς την Χεζμπολάχ, έπειτα από τη Μινεάπολη, το πρόβλημα θα λυθεί με την εκλογή ως Προέδρου του Αρχηγού των ΕΔ Στρατηγού Σουλεϊμάν, αφού όμως προηγηθεί η αναθεώρηση του Συντάγματος, που απαγορεύει σε εν ενεργεία στρατιωτικούς να καταλάβουν πολιτικά αξιώματα.

ε. Ιράν

Ο Πρόεδρος κ. Αχμεντινεζάντ, με την ομιλία του στη ΓΣ/ΟΗΕ (20/9-3/10), υπεραμύνθηκε του δικαιώματος της χώρας του να συνεχίσει το πυρηνικό της πρόγραμμα, ενώ κατά την επίσκεψή του στο Πανεπιστήμιο της Κολούμπια δέχθηκε τους υβριστικούς χαρακτηρισμούς του Προέδρου του ιδρύματος, πριν πάρει το λόγο να ομιλήσει στους φοιτητές. Η παρουσία του στη ΓΣ/ΟΗΕ και η υβριστική συμπεριφορά του Προέδρου του Πανεπιστημίου, που τον είχε προσκαλέσει, ενίσχυσαν τη θέση του στο εσωτερικό και τον μουσουλμανικό κόσμο.

Οι ΗΠΑ επέβαλαν νέες κυρώσεις στο Ιράν στις 25/10 (δέσμευση καταθέσεων των «φρουρών του Ισλάμ και αποτροπή συνεργασίας με Ιρανικές Τράπεζες) με τις οποίες συντάχθηκαν αμέσως η Βρετανία και η Γαλλία.

Η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας έδωσε στις 15/11 στη δημοσιότητα την έκθεσή της για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, στην οποία αναφέρεται ότι η Τεχεράνη έκανε σημαντικά βήματα, αλλά δεν μπορεί να δοθεί απάντηση στο αν επιδιώκει να αποκτήσει κρυφά ΠΟ, γιατί δεν επιτρέπει την επίσκεψη άλλων εγκαταστάσεων από εκείνες που αυτό υποδεικνύει ως πυρηνικές.

Στις 3/12 δημοσιοποιήθηκε αναφορά των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ, η οποία υποβαθμίζει σημαντικά τον κίνδυνο δημιουργίας πυρηνικής βόμβας από το Ιράν στο άμεσο μέλλον, επισημαίνοντας ότι έχει σταματήσει τον εμπλουτισμό ουρανίου από το 2003, αλλά διατηρεί τη δυνατότητα να αποκτήσει ΠΟ αν το αποφασίσει.

Η έκθεση αυτή πέτυχε να καταστήσει αμφίβολη τη στήριξη του κ. Μπους από τη Δύση για την επιβολή νέων κυρώσεων και να αποκαλύψει την αδυναμία του κ. Αχμεντινεζάντ να υλοποιήσει τις απειλές του για καταστροφή του Ισραήλ, γεγονός που απομακρύνει, κατά πάσα πιθανότητα, μια επέμβαση στο Ιράν, για την οποία το επιχείρημα του κ. Μπους ήταν ότι το Ιράν θα καταστρέψει με ΠΟ το Ισραήλ και θα προκαλέσει τον 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο.

στ. Ιράκ

Στις 3/9 ο κ. Μπους πραγματοποίησε επίσκεψη αστραπή στην επαρχία Αλ Ανμπάρ στο Ιράκ. Στόχος του ήταν να περάσει στην κοινή γνώμη την εντύπωση μιας δήθεν επιτυχίας στο Ιράκ, εκμεταλλευόμενος την εικόνα της μερικής σταθεροποίησης, που πράγματι έχει επιτευχθεί στην εν λόγω επαρχία, που αποτελεί το προπύργιο των Σουνιτών.

Στις 5/9 οι Βρετανοί παρέδωσαν τα ανάκτορα της Βασόρας στον Ιρακινό στρατό, ενώ ο Βρετανός πρωθυπουργός που επισκέφθηκε το Ιράκ στις 2/10 ανακοίνωσε ότι τα Βρετανικά στρατεύματα θα αποχωρήσουν σταδιακά μέχρι τα μέσα του 2008 και θα παραδώσουν όλη την επαρχία της Βασόρας στον Ιρακινό στρατό.

Στις 9/9 ο πρωθυπουργός του Ιράκ κ. Μαλίκι δήλωσε ότι η αύξηση των στρατιωτικών δυνάμεων των ΗΠΑ μείωσε τη βία στη Βαγδάτη και τη Σουνιτική επαρχία Αλ Ανμπάρ.

Στις 10-11/9 ο Στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους κατέθεσε στο Κογκρέσο την έκθεσή του με την οποία υποστηρίζει ότι, η αύξηση των στρατευμάτων από τον Ιανουάριο 2007, κατά 30.000, πέτυχε αφενός μεν τη μείωση των εμφυλίων συγκρούσεων στο Ιράκ, γενική μείωση των θανάτων αμάχων κατά 45% και ειδικά στη Βαγδάτη κατά 70%, μείωση των θανάτων από εμφύλιες συγκρούσεις κατά 55% και ειδικά στη Βαγδάτη κατά 80%, περιορισμός των επιθέσεων αυτοκτονίας με όχημα από 175 τον Μάρτιο 2007 στις 90 τον Αύγουστο και των επιθέσεων κάθε φύσεως στην επαρχία Αλ Ανμπάρ από 1.350 τον Οκτώβριο 2006 σε 200 τον Αύγουστο 2007 και αφετέρου πρόοδο στις επιχειρήσεις κατά της

Αλ Κάϊντα, η οποία έχασε, ως νεκρούς ή αιχμαλώτους, 100 ηγετικά στελέχη και 2.500 μαχητές και ως εκ τούτου είναι δυνατή η μείωση των στρατευμάτων κατά 4.000 μέχρι τέλος του έτους και άλλων 26.000 μέχρι τον Μάρτιο του 2008.

Μετά την έκθεση του Στρατηγού Πετρέους ο κ. Μπους ανακοίνωσε τη μείωση των στρατιωτών κατά 30.000 μέχρι τα μέσα του 2008, υπό την προϋπόθεση ότι θα συνεχιστεί η πρόοδος ασφαλείας στη χώρα.

Ο κ. Μπους θα συνεχίσει την πολιτική του σε μια προσπάθεια να έχει επιτευχθεί μια καλύτερη εικόνα μέχρι το τέλος της θητείας του, από πλευράς τάξεως και ασφαλείας, αλλά δεν είναι βέβαιο ότι θα το πετύχει.

Ως προς την τελική λύση, κερδίζει έδαφος η «χαλαρή συνομοσπονδία» με τρεις ομόσπονδες περιοχές, μια στο Βορρά (Κουρδική), μία στο Κέντρο (Σουνιτική) και μία στο Νότο (Σιιτική), με την κεντρική κυβέρνηση της Βαγδάτης να έχει περιορισμένες εξουσίες. Με τη λύση αυτή τάχθηκε και η Γερουσία των ΗΠΑ η οποία ψήφισε με 75-23 τη σχετική πρόταση δύο Γερουσιαστών, ενός Ρεπουμπλικανού και ενός Δημοκρατικού.

12. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Οι Ταλιμπάν που ελέγχουν την παραγωγή του οπίου έχουν ενισχυθεί πολύ και απειλούν με περικύκλωση ακόμη και την Καμπούλ. Αισθάνονται δε τόσο ισχυροί που βάζουν όρους στην κυβέρνηση και ζητούν τον πλήρη έλεγχο δέκα επαρχιών στα νότια της χώρας, τους οποίους όμως απέρριψε η κυβέρνηση του κ. Καρζάϊ, καλώντας τους σε ειρηνικές διαπραγματεύσεις με πρόθεση να τους παραχωρήσει κυβερνητικές θέσεις.

Ο Αφγανικός στρατός, και οι δυνάμεις του ΝΑΤΟ δεν έχουν τη δυνατότητα να τους αντιμετωπίσουν και γι' αυτό οι ΗΠΑ, η Βρετανία και ο ΓΓ του ΝΑΤΟ ζήτησαν από τους συμμάχους τους στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ να αναλάβουν μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης και να αποστείλουν επί πλέον στρατεύματα στο Αφγανιστάν. Οι ΗΠΑ μάλιστα απέστειλαν και το σώμα πεζοναυτών, που αποσύρθηκε από το Ιράκ (22.000 άνδρες).

Η Γερμανία αποφάσισε την παραμονή για ένα ακόμη έτος των στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, αλλά η Ιαπωνία απέσυρε την εκεί ναυτική της δύναμη.

β. Πακιστάν

Ο κ. Μουσάραφ μετά από πολλές αλχημείες (αλλαγή εκλογικού νόμου για να μπορεί να εκλεγεί πρόεδρος αν και ήταν Στρατηγός εν ενεργεία, κήρυξη στρατιωτικού νόμου και αντικατάσταση όλων των μελών του Ανωτάτου Δικαστηρίου από έμπιστους του για να επικυρώσουν το αποτέλεσμα των εκλογών, που είναι βέβαιον ότι με την προηγουμένη σύνθεση θα το απέρριπταν) ορκίστηκε

Πρόεδρος στις 29/11, αφού προηγουμένως παραιτήθηκε από τον στρατό και παρέδωσε την ηγεσία των Ε.Δ. στο Στρατηγό Παρβέζ Καγιάν.

Όπως ανακοινώθηκε, οι εκλογές θα γίνουν στις 8 Ιανουαρίου, στις οποίες θα συμμετάσχει η κα Μπούτο, κατά την υποδοχή της οποίας σκοτώθηκαν 139 άτομα και τραυματίστηκαν 300 από δύο βομβιστικές επιθέσεις. Δεν θα συμμετάσχει όμως ο πρώην πρωθυπουργός κ. Σαρίφ γιατί η υποψηφιότητά του απερρίφθη από την Εκλογική Επιτροπή, επειδή είναι υπόδικος.

Το νέο πραξικόπημα του κ. Μουσάραφ καταδικάστηκε από τις ΗΠΑ οι οποίες όμως δεν ανέστειλαν τη βοήθεια και από τη Βρετανία που απείλησε ότι θα αναστείλει τη συμμετοχή της χώρας στην Κοινοπολιτεία. Στο εσωτερικό απαγορεύτηκαν οι διαδηλώσεις που είχαν εξαγγείλει τα κόμματα και η κα Μπούτο τέθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό.

Οι εξελίξεις αυτές ανέτρεψαν το σενάριο που καλλιεργούσαν οι ΗΠΑ για μια ομαλή μεταπολίτευση όπου ο κ. Μουσάραφ θα διατηρούσε την προεδρία, αλλά θα μοιραζόταν την εξουσία με την κα Μπούτο, η οποία όμως, όπως δήλωσε, δεν πρόκειται να συνεργαστεί με τον κ. Μουσάραφ για να μη μολυνθεί.

γ. Κίνα

Η οικονομία της χώρας αναμένεται μέχρι το τέλος του χρόνου να ξεπεράσει τη Γερμανική και να γίνει η τρίτη σημαντικότερη μετά την Αμερικανική και την Ιαπωνική. Σήμερα είναι επίσης η δεύτερη μεγαλύτερη στρατιωτική δύναμη, ο μεγαλύτερος εξαγωγέας και η πρώτη στα συναλλαγματικά αποθέματα χώρα του κόσμου.

Ο μεγάλος πονοκέφαλος της Κίνας είναι η διαφθορά. Υπολογίζεται ότι το 13-16% του ΑΕΠ οδηγείται κάθε χρόνο στη διαφθορά, ενώ μόνο 3 στους 100 διεφθαρμένους συλλαμβάνονται.

Η Κίνα ανταγωνίζεται τις ΗΠΑ στην παγκόσμια ρύπανση καθώς μέχρι 700.000 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο εξ αιτίας της.

Στην ετησία έκθεση του Πενταγώνου των ΗΠΑ, για τη στρατιωτική ισχύ της Κίνας, επισημαίνεται ότι ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός της προωθεί τον εκσυγχρονισμό και τον μετασχηματισμό των δυνάμεών του, ώστε να είναι ικανός να διεξάγει παρατεταμένες επιχειρήσεις φθοράς εναντίον εχθρικών δυνάμεων εντός του εδάφους της χώρας, αλλά και βραχείς πολέμους υψηλής εντάσεως εναντίον αντιπάλων που διαθέτουν συστήματα υψηλής τεχνολογίας.

Σύμφωνα δε με μια μελέτη που εξεδόθη από το Thik Tank «American Enterprise Institute» η Κίνα ετοιμάζεται για πόλεμο στο διάστημα με πιθανό αντίπαλο τις ΗΠΑ, οι οποίες έχουν ανησυχήσει ιδιαίτερα από τη δυνατότητα που έχει να καταστρέφει δορυφόρους, όπως αυτό απεδείχθη εμπράκτως στις 11 Ιανουαρίου 2007 που κατέστρεψε με δικό της αντιδορυφορικό βλήμα ένα Κινέζικο παλιό δορυφόρο.

δ. Μιανμάρ (Βιρμανία)

Οι ογκώδεις διαδηλώσεις λαού και Βουδιστών μοναχών, που συγκλόνισαν τη χώρα στο τέλος Σεπτεμβρίου, κατεστάλησαν από το στρατιωτικό καθεστώς με βίαια μέσα, που είχαν ως αποτέλεσμα περισσότερους από 10 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Επίσης πραγματοποιήθηκαν επιδρομές σε σπίτια και μοναστήρια και συνελήφθησαν πάνω από 2.000 άτομα, ενώ πολλοί ιερωμένοι, που πρωτοστάτησαν, βασανίστηκαν. Τη σκληρότητα του καθεστώτος καταδίκασαν ο ΟΗΕ, η ΕΕ και άλλες χώρες, πλην Κίνας, Ρωσίας, Ινδίας, οι οποίες έχουν αναπτύξει ισχυρούς δεσμούς με το στρατιωτικό καθεστώς (πωλούν όπλα και αγοράζουν φυσικό αέριο). Οι ΗΠΑ και η ΕΕ ανακοίνωσαν κυρώσεις, αλλά δεν αναμένεται να έχουν αποτέλεσμα, γιατί το καθεστώς δεν ενδιαφέρεται ούτε για την άποψη της διεθνούς κοινότητας, ούτε για την ευημερία των ανθρώπων. Μόνο η Κίνα θα μπορούσε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο και να πείσει τη χούντα να σεβαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και ίσως αναγκαστεί να το κάνει, αν απειληθεί με μποϋκοτάζ των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η χούντα που κυβερνά κατέλαβε την εξουσία τον Αύγουστο του 1988, σφάζοντας 3.000 ανθρώπους και το 1990 δεν αναγνώρισε το αποτέλεσμα των εκλογών που διοργάνωσε, γιατί η επικεφαλής της αντιπολιτεύσεως, Αούνγκ Σαν Σούου Κικ, πήρε 392 από τις 485 έδρες.

ε. Κορέα

Στις 3 Οκτωβρίου η Β. Κορέα παρουσίασε χρονοδιάγραμμα για τη διάλυση των πυρηνικών της εγκαταστάσεων μέχρι το τέλος του έτους. Ήδη μια ομάδα Αμερικανών ειδικών, αποσυναρμολογεί από 3/11 τον πυρηνικό αντιδραστήρα στη Γιονγκμπιόν, ενώ η Πιονγκγιάνγκ συμφώνησε να δώσει στη διεθνή κοινότητα όλα τα στοιχεία που αφορούν στο πυρηνικό πρόγραμμα. Αν υπάρξει πλήρης συνεργασία, οι ΗΠΑ θα ξεκινήσουν αμέσως τη χορήγηση πετρελαίου, η χώρα θα βγει από τη λίστα των χωρών που υποθάλλουν την τρομοκρατία και θα ακολουθήσει η αποκατάσταση των διπλωματικών της σχέσεων με τις ΗΠΑ.

Την 1 Δεκεμβρίου ο πρόεδρος της Ν. Κορέας επισκέφθηκε για δεύτερη φορά την Βόρεια και είχε συνομιλίες με τον πρόεδρό της Κιμ Γιονγκ Ιλ σε μια προσπάθεια να συμφωνήσουν σε συνεργασία για την επίτευξη ειρήνης, αρχίζοντας με την οικοδόμηση μέτρων εμπιστοσύνης και οικονομική και εμπορική συνεργασία.

13. ΑΦΡΙΚΗ

α. Λιβύη

Η ΓΣ/ΟΗΕ εξέλεξε τη Λιβύη για διετή θητεία στο ΣΑ, που αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου 2008. Αυτό είναι η αμοιβή της για την καλή της διαγωγή, ύστερα από τη διαγραφή της από τη λίστα των ΗΠΑ με τα κράτη που στηρίζουν την τρομοκρατία.

β. Ζιμπάμπουε

Ο Βρετανός πρωθυπουργός κ. Μπράουν απείλησε στις 20/9 ότι θα μποικοτάρει τη Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Αφρικής, τον Δεκέμβριο στη Λισαβόνα, αν παραστεί ο πρόεδρος της Ζιμπάμπουε κ. Μογκάμπε, ο οποίος είναι ο μόνος Αφρικανός ηγέτης που αντιμετωπίζει ταξιδιωτική απαγόρευση στην ΕΕ, γιατί στη χώρα του δεν υπάρχει ελευθερία έκφρασης και η αντιπολίτευση αντιμετωπίζει βασανισμούς και μαζικό εκφοβισμό.

γ. Η Ερυθραία και η Αιθιοπία οδηγούνται σε ένα ακόμη καταστροφικό πόλεμο ύστερα από τις συγκρούσεις στα τέλη της δεκαετίας του 90 που οδήγησαν στο θάνατο 100.000 ανθρώπους. Αιτία της επαπειλούμενης συγκρούσεως είναι ότι και οι δύο χώρες δεν έχουν αποδεχθεί τη συνοριακή γραμμή που είχε συμφωνηθεί με τη λήξη του πολέμου.

δ. Σουδάν

Η ειρηνευτική δύναμη ΟΗΕ-ΕΕ δεν έχει αναπτυχθεί μέχρι σήμερα και οι φονικές συγκρούσεις στο Νταρφούρ συνεχίζονται. Στις 8/10 ο Σουδανικός στρατός πραγματοποίησε επιδρομή στην πόλη Μουχατζιρίγια και σκότωσε 45 ανθρώπους, σε αντίποινα για την επίθεση εναντίον στρατιωτών της ειρηνευτικής αποστολής της Αφρικανικής Ένωσης.

Έκθεση του ΟΗΕ αναφέρει ότι παιδιά ακόμη και κάτω των 12 ετών, εξακολουθούν να στρατολογούνται ως πολεμιστές και πέφτουν θύματα απαγωγής, δολοφονιών και σεξουαλικής βίας.

Η Γαλλική οργάνωση «Κιβωτός Ζωής» κατηγορείται ότι προσπάθησε να εξαπατήσει τις αρχές του Τσαντ, παρουσιάζοντας ως ορφανά 103 παιδιά που ζούσαν σε καταυλισμούς προσφύγων, και να τα μεταφέρει στη Γαλλία για υιοθεσία.

ε. 300 δις δολάρια έλαβε ως διεθνή βοήθεια η Αφρική στο διάστημα 1990-2005 για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκάλεσαν οι συγκρούσεις στη Μαύρη Ήπειρο. Με τα χρήματα αυτά (18 δις δολάρια το χρόνο) θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν ασθένειες όπως το AIDS, η ελονοσία και η φυματίωση ή να καλυφθούν οι ανάγκες σε νερό, αποχετευτικά δίκτυα και παιδεία.

14. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α. Βενεζουέλα

Με οριακή πλειοψηφία 50,7% έναντι 49,2% οι πολίτες απέρριψαν το πακέτο μεταρρυθμίσεων που προσπάθησε να περάσει ο πρόεδρος Τσάβες με στόχο να μπορεί να διεκδικεί την προεδρία εφ'όρου ζωής, να καταργήσει την αυτονομία της Κεντρικής Τράπεζας, να ενισχύσει τον έλεγχο του στις ΕΔ και να περιορίζει την ελευθεροτυπία σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Αυτή ήταν η πρώτη ήττα του Τσάβες αφ'ότου ανέλαβε την εξουσία το 1999 και αναμένεται να αλλάξει το πολιτικό σκηνικό στη χώρα και να έχει αντίκτυπο στην ευρύτερη περιοχή της Λατινικής Αμερικής.

β. Αργεντινή

Στις προεδρικές εκλογές της 28/10 στην Αργεντινή νίκησε με 45% η σύζυγος του απερχομένου προέδρου κ. Κριστίνα Φερνάντες Κίρσνερ.

γ. Κολομβία

Συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό οι δολοφονίες και οι απαγωγές στην Κολομβία.

Ο πρόεδρος Ουρίμπε ακύρωσε στις 10.11, τον μεσολαβητικό ρόλο που είχε αναλάβει ο κ. Τσάβες, από τον Αύγουστο, μεταξύ κυβερνήσεως και ανταρτών, για την ανταλλαγή 500 φυλακισμένων ανταρτών με 45 ομήρους που κρατούν οι αντάρτες στη ζούγκλα, μεταξύ των οποίων είναι τρεις Αμερικανοί και η πρώην υποψήφια για την προεδρία της Κολομβίας Γαλλοκολομβιανή κα Ίνγκριντ Μπεντακούρ, η οποία όπως διαπιστώθηκε από βίντεο που δόθηκε στη δημοσιότητα, από την Κολομβιανή κυβέρνηση στην 1/12, βρίσκεται ακόμη στη ζωή. Για την απελευθέρωσή της έχει δείξει ενδιαφέρον και ο κ. Σαρκοζί, που παρακάλεσε τους προέδρους της Κολομβίας και της Βενεζουέλας να συνεχίσουν τις προσπάθειες.

Ο ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

**Η πρώτη και ειρηνική πολιτική, οικονομική και πολιτιστική
παγκοσμιοποίηση**

Του κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ
Καθηγητού Κοινωνιολογίας, στα Πανεπιστήμια Θράκης, Θεσσαλονίκης,
Βελγίου και Μόσχας, πρ. Πρυτάνεως Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Προλογικό Σημείωμα

Η διευρυνόμενη προς όλες τις κατευθύνσεις παγκοσμιοποίηση των αγορών - πέραν της αρξαμένης αποδόμησης του υφισταμένου από τον 19^ο αιώνα «κράτους-έθνους» - ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό, και συγχρόνως εξαρτάται, από τον έλεγχο παραγωγής και διανομής του ενεργειακού παράγοντα, πετρελαϊκού και φυσικού αερίου. Τα δύο αυτά προϊόντα είναι στρατηγικής σημασίας τόσο για τη διατήρηση της οικονομικής ηγεμονίας των χωρών της Δύσης (Δυτ. Ευρώπη, ΗΠΑ, Καναδάς) όσο και για την αναπτυξιακή «απογείωση» των αναδυομένων χωρών της Ασίας όπως η Ινδία και η Κίνα, η Κορέα και το Βιετνάμ, ακόμη και αυτή η Ιαπωνία, οι οποίες στερούνται ενεργειακών κοιτασμάτων.

Αυτονόητο είναι, συνεπώς, ότι οι εντεύθεν διπλωματικοί χειρισμοί και οι συγκρουσιακές σχέσεις μεταξύ των άμεσα εμπλεκομένων χωρών και κοινωνιών κινδυνεύουν να προσλάβουν ανυπολόγιστες διαστάσεις έντασης και έκτασης, πράγμα το οποίο θα ρίχνει τη σκιά του και θα έχει αναπόφευκτες επιπτώσεις στην ειρηνική και δίκαιη επίλυση διμερών και διεθνών διενέξεων και διαφορών.

Ενδεχόμενες συγκρούσεις των «γιγάντων» της οικονομίας και των εξοπλισμών, κινδυνεύουν να συνθλίψουν και να ποδηγετήσουν μικρές οικονομικώς και γεωγραφικώς χώρες, λόγω πολιτικής και οικονομικής αδυναμίας να επιλέξουν εναλλακτικές πολιτικές σύμφωνες με το δικό τους συμφέρον.

Η Ελλάδα, αντικειμενικώς εξεταζομένου του ενεργειακού προβλήματος, είναι, όσο παράδοξο και αν φαίνεται τούτο εκ πρώτης όψεως, πολλαπλώς προνομιούχος, σε σύγκριση με άλλες χώρες, παρά τους περιορισμούς της εδαφικής έκτασης, του πληθυσμιακού παράγοντα και της εξαρτημένης οικονομίας του τριτογενούς τομέα (εμπόριο-υπηρεσίες). Κατ' αρχάς η χώρα μας ευρίσκεται σε κομβικό γεωγραφικό σημείο παραγωγής και διακίνησης των ενεργειακών δικτύων πολλαπλής προέλευσης (Ανατολή, Βορράς) και κατεύθυνσης (Δύση, Νότος). Ακολουθώς, σε πολλά σημεία του εδάφους της (θαλάσσια και ξηράς), όπως το Β. Αιγαίο, η Κυπριακή Θάλασσα, η Δυτ. Πελοπόννησος, η Ζάκυνθος, η Στερεά Ελλάδα και η Ήπειρος, ευρίσκονται πετρελαϊκά κοιτάσματα, γνωστά από την κλασσική και ελληνιστική περίοδο. Και τέλος, η ελληνική γραμματεία (γραφτές πηγές των Ηροδότου, Πτολεμαίων, Αρριανού, Στράβωνος), και μόνον αυτή σε τέτοια έκταση και αναφορά, όχι μόνο για την Ασία, αλλά και για τον μείζονα

ελληνικό γεωγραφικό περίγυρο, περιγράφει τους τόπους και τρόπους παραγωγής, την χρήση της νάφθας (πίσσας) για την στεγανοποίηση και το βάψιμο (καλαφάτισμα) των πλοίων κ.α.

Προκύπτει, από τα πιο πάνω, το συμπέρασμα ότι η Ελλάδα δεν έχει μόνο το δικαίωμα και το ζωτικό συμφέρον αλλά και την υποχρέωση να επικαλεσθεί, να κάνει χρήση και να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματα της στρατηγικής γεωγραφικής της θέσης, των έστω και μικρών ενεργειακών πηγών και της διαχρονικής καταγραφής των πετρελαϊκών κοιτασμάτων. Η Ελλάδα, συνεπώς, δεν επιτρέπεται ούτε να σιωπήσει, ούτε να αδιαφορήσει. Η Ελλάδα δικαιούται να λάβει θέση, στα μέτρα των δυνατοτήτων της βέβαια, στον ευρωπαϊκό και διεθνή διάλογο για την παραγωγή, διακίνηση και χρήση των ενεργειακών δυνάμεων. Η Ελλάδα κατέχει, στο θέμα αυτό, το κεφάλαιο της αρχέγονης γνώσης και της τεχνολογίας, τα οποία είναι σοβαροί συντελεστές για την δίκαιη διανομή και χρήση των πετρελαϊκών προϊόντων, τα οποία παράγονται στο μεγαλύτερο ποσοστό από χώρες της φτώχειας, της ασθένειας και των κρίσεων, προς όφελος της ισότιμης ανάπτυξης των λαών όλων των εθνών.

Ο ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Η πρώτη και ειρηνική πολιτική, οικονομική και πολιτιστική παγκοσμιοποίηση

«Στρατοπεδεύσαντες δε αυτού επί τω ποταμώ τω Ωξω, ου μακρόν της σκηνής της αυτού Αλεξάνδρου, πηγή ύδατος και άλλη ελαίου πλησίον αυτής ανέσχε, ο Αλέξανδρος δε έθθεν επί τω φάσματι όσα οι μάντιες εξηγούντο. Αρίστανδρος δε πόνων είναι σημείον του ελαίου την πηγήν έφασκεν, αλλά και νίκην επί τοις πόνοις σημαίνειν».

Αρριανός, Αλεξάνδρου Ανάβασις,

Βιβλίο

Δ' 15, 7

Εισαγωγή

Η παγκοσμιοποίηση των αγορών, με σταδιακή κατάργηση των εθνικών συνόρων, είναι η τρίτη κατά σειρά ιστορική φάση της κεφαλαιοποίησης (συσσώρευσης) χρήματος, εμπορευμάτων (πρώτων υλών), εργασίας και τεχνογνωσίας : κεφαλαιοκρατικό (καπιταλιστικό) σύστημα, πολυεθνικές εταιρείες, διεθνοποιημένη αγορά διαμέσου τραπεζικών και χρηματιστηριακών διαδικασιών.

Οι σταδιακοί αυτοί μετασχηματισμοί των μηχανισμών της ελεύθερης (κερδοσκοπικής) οικονομίας καθώς και οι άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις τους σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής αλλά και του περιβάλλοντος, ήσαν και είναι τεράστιες, θετικές βέβαια αλλά και αρνητικές. Αυτή η συγκέντρωση των παραγωγικών σχέσεων που οδήγησε στη μαζική παραγωγή αγαθών και στην τεχνολογική πρόοδο, άλλαξαν κυριολεκτικά τον τρόπο ζωής και εργασίας καθώς και τις συνθήκες συμβίωσης λαών και κρατών.

Η διόγκωση και λειτουργία όμως του καπιταλισμού καθώς και η ανάγκη πρώτων υλών και η εξασφάλιση αγορών διάθεσης των βιομηχανικών προϊόντων, κατέληξαν στο αποικιοκρατικό καθεστώς και στους δύο παγκόσμιους πολέμους του ιμπεριαλισμού. Από την άλλη πλευρά, οι ίδιες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές υπερβολές του καπιταλισμού ώθησαν τους πολίτες και τους εργαζόμενους όλων των χωρών να συσπειρωθούν γύρω από τη μη-κερδοσκοπική οργάνωση του τρίτου συντελεστή της παραγωγής (εργάτες) και στη διατύπωση των αρχών των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Η γοργή μετάλλαξη του εθνικού και πολυεθνικού καπιταλισμού σε παγκοσμιοποιημένη πλέον μορφή (πέρα δηλαδή και πάνω από εθνικά σύνορα) δημιουργεί τέτοιες ιστορικές συνθήκες οι οποίες θα αναπτύξουν περαιτέρω την παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα, αλλά θα συμπαρασύρουν και την υφιστάμενη αυθύπαρκτη εθνική επικυριαρχία και εξουσία και ίσως επιβάλουν νέες μορφές συγκεντρωτικής παγκόσμιας διακυβέρνησης υπό τον έλεγχο ολίγων οικονομικών συμφερόντων και κρατών. Οι πολίτες κινδυνεύουν, σε μια τέτοια προοπτική, να χάσουν τις υπηρεσίες του κοινωνικού κράτους καθώς και να δουν να συνθλίβονται ατομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα τα οποία, υπό το καθεστώς του κλασσικού καπιταλισμού, είχαν αναγνωρισθεί από διεθνείς Οργανώσεις (Ο.Η.Ε.) και διμερείς Συμβάσεις, αλλά και από τα εθνικά Συντάγματα, τη νομοθεσία και τις Συλλογικές Συμβάσεις.

Οι κίνδυνοι αυτοί για τους πολίτες, για την οικονομική τους κατάσταση και για την κοινωνική και πολιτιστική τους ταυτότητα δεν εκδηλώθηκαν στο οικουμενικό κράτος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, για πολλούς λόγους, οι οποίοι δεν συντρέχουν στον αρξάμενο τα τελευταία χρόνια παγκοσμιοποιούμενο κόσμο.

Ο Μεγαλέξανδρος προσέφερε από την αρχή, με τις διακηρύξεις και με την εφαρμοσθείσα πολιτική διοίκησης του παγκοσμιοποιημένου κράτους του, ανεκτικότητα απέναντι στη διαφορά εθνότητας, φύλου και χρώματος, ισονομία, ίδια δικαιώματα. Διαμόρφωσε οικονομικές συνθήκες για την ανάπτυξη όλων των λαών της αυτοκρατορίας του και επετέλεσε, αυτός και οι διάδοχοί του, τα μεγαλύτερα και εκτενέστερα τεχνικά έργα υποδομής όλων των εποχών. Εισήγαγε και εξασφάλισε το σύστημα της ελεύθερης οικονομίας και του διεθνοποιημένου εμπορίου με τη βοήθεια των θαλασσίων και χερσαίων συγκοινωνιών και επικοινωνιών, μιας διεθνοποιημένης γλώσσας, της «Κοινής» ελληνικής, και ενός ενιαίου νομίσματος. Οι παράμετροι αυτές (ελευθερία εμπορίου, εξασφάλιση των δρόμων του εμπορίου, η εκτέλεση τεχνικών έργων, η δυνατότητα χρησιμοποίησης μιας και της αυτής γλώσσας και η χρήση ενός νομίσματος) συνέβαλαν στην ανάπτυξη της τότε διεθνούς οικονομίας σε καθεστώς ισοτιμίας και ειρηνικής συνύπαρξης. Επιπλέον,

αυτή συντελέσθηκε με ταυτόχρονη διάχυση στοιχείων ενός συστήματος πολιτιστικών ιδεών, υπηρεσιών και αγαθών, χωρίς βίαιη επιβολή ή αποδοχή τους από τους πολλούς και διαφορετικούς αποδέκτες τους, πράγμα που δεν γίνεται βέβαια από την σημερινή παγκοσμιοποίηση των αγορών, γιατί απλούστατα αυτή περιορίζεται στη μορφή της οικονομίας και μάλιστα της κερδοσκοπικής οικονομίας των αγορών. Στην περίπτωση της πολυδιάστατης παγκοσμιοποίησης του κράτους του Αλεξάνδρου, για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας ένα πολιτισμένο έθνος, οίΕλληνες, κατακτούσαν και αναβάθμιζαν υποδεέστερους οικονομικά, πολιτικά και πολιτιστικά λαούς, και όχι το αντίθετο.

Πάνω στους δρόμους του χθεσινού μεταξιού και του σημερινού πετρελαίου περπάτησαν και περπατούν ακόμη οι Έλληνες, δύομισι χιλιάδες χρόνια τουλάχιστον, πριν και μετά το Μεγαλέξανδρο. Πότε ειρηνικά και πότε με μάχες και πολέμους. Σ'ένα διαρκή διάλογο Δύσης και Ανατολής, σε αντιπαράταξη του ορθολογισμού και των οικονομικών συμφερόντων από τη μια μεριά και του συναισθήματος, της τέχνης, της φιλοσοφίας και των θρησκειών από την άλλη.

Αυτές τις διαδρομές που οργώνουν προς όλες τις κατευθύνσεις τη Μικρασία και τη Μαύρη Θάλασσα, την Αίγυπτο και την Παλαιστίνη, τη Μέση και απώτερη Ανατολή, τις κοιτάζουμε με έκπληξη πάνω στο χάρτη ως σημάδια μιας στρατιωτικής εκστρατείας, της εκστρατείας του Μεγαλέξανδρου, που κράτησε μόνο 10 περίπου χρόνια, από το 334 π.Χ. Αλλά κι αυτό είχαμε ξεχάσει ως το 18^ο αιώνα, κάτω παό το βάρος της κατεδαφισμένης ελληνικότητάς μας από τα πολλαπλά πολιτικά, θρησκευτικά και πολιτιστικά χτυπήματα που δέχθηκε ο ελληνισμός μας από τους Ρωμαίους, από τους Φράγκους Σταυροφόρους και από τον Τούρκο Δυνάστη. Όταν ο Ρήγας Βελεστινλής ανέσυρε από το ξεχασμένο ντουλάπι της ιστορίας την οικουμενικότητα, την ανεκτικότητα και την ισονομία της ελληνιστικής περιόδου, έστησε και πάλι μπροστά στα μάτια του υπόδουλου Ελληνισμού τη μορφή και τα μηνύματα του Μεγαλέξανδρου, για να αντλήσει ιδέες, επιχειρήματα και περιεχόμενο για την παλιγγενεσία και την πολιτειακή συγκρότηση της πρώτης νεοελληνικής Δημοκρατίας της Βαλκανικής, εδρασμένης σε πολυεθνικό, πολυθρησκευτικό και πολυγλωσσικό χαρακτήρα, ταυτόσημης δε με τα Δίκαια του Ανθρώπου, τα οποία απετέλεσαν τον προάγγελο της Διακήρυξης του ΟΗΕ 150 χρόνια αργότερα.

Ανάμεσα στον Μ. Αλέξανδρο και Στην Κλασσική Αρχαιότητα

Έκτοτε, η ελληνική διανόηση, η εκάστοτε πολιτική ηγεσία και τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα έκαναν διαφορετική χρήση του Αλέξανδρου ως εθνικού ήρωα. Η επίσημη ιστορία τον τοποθετεί βέβαια στις απαρχές της «κοινής» ελληνικής γλώσσας, που διευκόλυνε τη συγγραφή και διάδοση του χριστιανικού μηνύματος. Η ελληνική επιστήμη όμως δεν του συγχώρεσε τη βίαιη υποκατάστασή του στην ηγετική θέση της Αθήνας και της Σπάρτης και δεν ξεπέρασε ποτέ το αναπαραγόμενο από κάθε γενιά σύμπλεγμα ανωτερότητας του Δημοσθένη απέναντι στο Φίλιππο, τον πατέρα του Αλέξανδρου, του οποίου το πολιτικό, διπλωματικό και στρατιωτικό

ανάστημα το είχε σμικρύνει άδικα και αβάσιμα ο μεγαλύτερος Αθηναίος ρήτορας. Η λάμψη του κλασσικού ελληνικού πολιτισμού της εποχής του Περικλέους, με κύριο πολιτικό μοχλό την άμεση δημοκρατία της Πόλης-Κράτους, μας εμποδίζει δυστυχώς πάντα να διακρίνουμε, να εκτιμήσουμε και να επωφεληθούμε και από άλλες «εκδόσεις» και από άλλες «ταυτότητες» του μετέπειτα ελληνικού πολιτισμού, διαφορετικές από τις γνωστές κλασσικές.

Έτσι, μέσα από το έλλειμμα αντικειμενικής επιστημονικής σπουδής του Αλεξάνδρου από τους μεν και από την υπερβολική κατανάλωση της μυθοποιημένης προσωπικότητάς του από τους δε, δεν είναι απορίας άξιο γιατί ορισμένοι νεοέλληνες (μεταξύ αυτών πολιτικοί και επιστήμονες), με πείσμα και επιμονή, κρατάνε τον Αλέξανδρο μακριά από την ταυτότητά μας, πότε με την απόρριψή του ως «φονέα των λαών» και πότε με την υπερβατή προσέγγισή του ως θεογενούς ήρωα. Οι δύο αυτές αντικρουστές, διανοητικές και συναισθηματικές αναπαραστάσεις και ψυχολογικές προλήψεις του Αλεξάνδρου δεν αλληλοεξουδετερώνονται, αλλά συντηρεί η μία την άλλη, και αναπαράγονται λόγω ακριβώς της παράλογης λογικής της αντίθεσής τους.

Έκτακτα πολιτικά γεγονότα διεθνούς σημασίας, όπως η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης στις αρχές της δεκαετίας του 1990, απετέλεσαν την αφορμή για μια επανεξέταση της ιστορικής και πολιτιστικής ταυτότητας πολλών λαών της Κεντρικής Ασίας, φέρνοντας στην επιφάνεια, μεταξύ άλλων, την πορεία του Μεγαλέξανδρου προς Ανατολάς, την ταυτόχρονη διάχυση του ελληνικού πολιτισμού και την υποδοχή που επεφύλαξαν έκτοτε και έως σήμερα σ' αυτόν Πέρσες, Ινδοί, Μογγόλοι και Άραβες.

Σύγχρονα αρχαιολογικά ευρήματα, ιστορικές έρευνες, ευρωπαϊκές πολιτιστικές εκθέσεις και καλλιτεχνικές δημιουργίες ζωντανεύουν τις παλιότερες γνώσεις μας για την Αλεξανδρινή εποποιία και προσθέτουν σύγχρονες «έξωθεν» μαρτυρίες, επώνυμες και ανώνυμες, από την Ευρώπη, την Ασία και την Αφρική, σχετικά με την όσμωση του ελληνικού πολιτισμού με αντίστοιχους τοπικούς. Οι τελευταίοι αυτοί, με επιστημονικά, οικονομικά και πολιτιστικά δάνεια παρμένα από το συγκροτημένο ελληνικό πολιτισμό, εντάχθηκαν κατ' αρχάς στον ευρύ οικουμενικό κόσμο της ελληνικής ανατολής και ακολούθως διαμόρφωσαν την εθνική, πολιτιστική και κρατική τους οντότητα και ταυτότητα, αντλώντας από το πολυπολιτιστικό ελληνικό χωνευτήρι με αργές διαδικασίες επαγωγής, εσωτερίκευσης και ένταξης, γνώσεις, θεσμούς και πρότυπα, καθώς και φιλοσοφικές θρησκευτικές και καλλιτεχνικές θεωρήσεις και προσεγγίσεις του καθημερινού βίου. Αυτές οι πηγές πρόσβασης σε μια ακριβέστερη γνώση της Αλεξανδρινής εκστρατείας και της ανάβασης και υποδοχής του Ελληνισμού στη Β. Αφρική και στην Ασία, διαφωτίζουν αφ' ενός οικονομικές και εμπορικές διαστάσεις της ελληνο-περσικής σύγκρουσης και αφ' ετέρου επιστημονικές και πολιτιστικές που προέκυψαν από την επαφή και διαβίωση των Ελλήνων με λαούς των πιο πάνω δύο ηπείρων.

Ο Αλέξανδρος στους δρόμους του Μεταξιού

Σχετικά με την πρότασή μας ότι ο Μεγαλέξανδρος πορεύθηκε «στους δρόμους του μεταξιού και του πετρελαίου», αυτό δεν είναι ένα απλό σχήμα λόγου. Τούτο προκύπτει από πολλές ιστορικές, φιλολογικές και αρχαιολογικές πηγές και τη συγκριτική και διαχρονική τους μελέτη. Οι ιστορικές πηγές, όπως του Ηροδότου, αργότερα των Κινέζων, άλλων Ελλήνων, και τελευταίων των Ρωμαίων, αλλά και σημερινών ερευνητών, προσδιορίζουν τους εμπορικούς δρόμους της στεριάς και της θάλασσας που ένωναν τους Έλληνες και τους λαούς της Εγγύς και Άπω Ανατολής. Με την ευκαιρία αυτή, προσδιορίζονται καλύτερα οι κύριοι άξονες ταξιδιών και εμπορικών ανταλλαγών, τα εμπορεύματα, καθώς και οι εμπλεκόμενοι λαοί. Οι λαοί ήσαν, αρχής γενομένης από τους Μυκηναίους, οι Ναββαταίοι-Αραβες, οι Ινδοί, οι Κινέζοι στους νότιους θαλάσσιους δρόμους, οι Έλληνες και Μακεδόνες, οι Σκύθες από τη Μαύρη Θάλασσα ως την Κίνα, οι Πέρσες, και πάλι οι Ινδοί και οι Κινέζοι στους βορειότερους δρόμους και στους δρόμους της Μικρασίας και της Κεντρικής Ασίας.

Ανάμεσα στους Πέρσες, Σκύθες και Κινέζους διεξήγοντο αγώνες για ολόκληρος αιώνες για το ποιος λαός θα ελέγξει τους δρόμους του εμπορίου και την ανταλλαγή εμπορευμάτων ανάμεσα στη Δύση και την Ανατολή. Οι Πέρσες στο τέλος του 6^{ου} π.Χ. αιώνα κυριαρχούν προς τις Πύλες του νοτίου θαλασσιού εμπορίου (Ερυθρά Θάλασσα και Περσικό Κόλπο), καταλαμβάνουν την Ινδία το 519 π.Χ. και απωθούν τους Σκύθες (Μογγόλους) πάνω και έξω από τους βορειότερους διαδρόμους της Ασίας, μονοπωλώντας έτσι τις συναλλαγές με τους Κινέζους προς Ανατολάς. Προς Δυσμιάς όμως στο Αιγαίο και στη Μαύρη Θάλασσα, η ελληνική παρουσία στέκεται εμπόδιο στην περσική παγκοσμιοποίηση του εμπορίου. Έτσι, δρομολογούνται για πολλές δεκαετίες οι περσικές επιθέσεις κατά της Ελλάδας για τον έλεγχο χερσαίων και θαλάσσιων διαδρόμων προς τις δυτικότερες χώρες, από τις οποίες ο ελληνικός κόσμος αντλούσε πολύτιμες πρώτες ύλες και διέθετε τα δικά του μεταποιημένα προϊόντα.

Ο Αυστριακός Χέλμουτ Ούλιχ, στο πρόσφατο βιβλίο του «Ο δρόμος του Μεταξιού, αρχαίοι πολιτισμοί ανάμεσα στην Κίνα και στη Ρώμη», αναπλάθει την εικόνα του ασιατικού εμπορίου, τους εμπλεκόμενους λαούς κατά περιοχή και εποχή, τους δρόμους (βόρειους και κεντρικούς χερσαίους, νότιους θαλάσσιους) οι οποίοι κυλούν προς τις δύο κατευθύνσεις, από τη Μαύρη Θάλασσα, το Αιγαίο, την Μεσόγειο και την Ερυθρά Θάλασσα ως την Κίνα, και αντιστρόφως, πολύτιμα αγαθά, πρώτες ύλες, κατεργασμένα προϊόντα. Ανάμεσα σ' αυτά, το μετάξι της Κίνας από το τέλος του 6^{ου} π.Χ. αιώνα και αργότερα, από την εποχή του Μεγαλέξανδρου ή νάφθα και το πετρέλαιο. Ενδιάμεσα τα πολύτιμα μέταλλα (γνωστό ήταν το Χρυσό Βουνό Αλτάϊ στο σημερινό Καζακστάν, το οποίο εκμεταλλευόντουσαν από πολύ νωρίς Σκύθες και Έλληνες), τα αγγεία, τα κεραμικά, το πιπέρι, τα δέρματα.

Ο γοργός μετασχηματισμός της Μακεδονικής κοινωνίας από τον πλάνητα ποιμενικό βίο στον αγροτικό, και ακολούθως στην εξάπλωση των Μακεδόνων προς Βορράν και κυρίως προς Ανατολάς στη Θράκη και στη Μαύρη Θάλασσα, έλαβαν χώρα με παράλληλη εμπορική και οικονομική ανάπτυξη. Επόμενο ήταν, από την εποχή του Φιλίππου ήδη, πατέρα του Αλεξάνδρου, να αρχίσουν οι προστριβές με τους Πέρσες. Σύγχρονες μελέτες για το διαχρονικό ελληνισμό, όπως το αξιόλογο

έργο του Γάλλου Καθηγητή Πιερ Λεβέκ «Η Ελληνική Περιπέτεια», επιμένουν στις αναπτυγμένες οικονομικές υποδομές του Μακεδονικού βασιλείου στο τέλος της βασιλείας του Φιλίππου, και στην αναπόφευκτη σύγκρουσή του με τους Πέρσες, οι οποίοι ήλεγχαν πάντα το ασιατικό εμπόριο πρώτων υλών, πολύτιμων μετάλλων και μπαχαρικών. Παρόμοιες απόψεις και αναφορές γίνονται και σε βασικά εκπαιδευτικά Εγχειρίδια της Γαλλίας και της Ινδίας σχετικά με τη νικηφόρο για τους Έλληνες σύγκρουσή τους με τους Πέρσες, υπό την ηγεσία του Αλεξάνδρου, καθώς και τα βαθύτερα οικονομικά αίτια αυτής της ιστορικής σύγκρουσης των τότε δύο γνωστών κόσμων, του ασιατικού και του ευρωπαϊκού.

Υπενθυμίζουμε ότι ο Αλέξανδρος, περνώντας στην Ασία, είχε μεν περιορισμένο εκστρατευτικό σώμα, ήταν όμως πολύ καλά προετοιμασμένος από πολλές άλλες απόψεις, πράγμα που αγνοεί η ελληνική βιβλιογραφία : Κατ' αρχάς, είχε μελετήσει καλώς την πολιτική και στρατιωτική διοίκηση της περσικής αυτοκρατορίας, καθώς βέβαια και τις οικονομικές παραμέτρους, όπως κρατικά έσοδα, εμπόριο, ανταλλαγές με Δύση και Ανατολή. Ακολούθως, είχε προβλέψει την οργάνωση πολλών επιστημονικών αποστολών, οι οποίες τον ακολούθησαν σε όλες τις προελάσεις του (βλ. Γρ. Ζώρζου, Περί τεχνικών Μ. Αλεξάνδρου, 1998, σ. 37-44).

Οι κατευθύνσεις και οι διάδρομοι της εκστρατείας ήσαν οι ίδιοι με τους γνωστούς τότε κεντρικούς άξονες και δευτερεύοντες δρόμους του εμπορίου (Μικρασία, παράλια χωρών της Εγγύς Ανατολής και Αίγυπτος προς το Νότο, ακολούθως χώρες της σημερινής Κεντρικής Ασίας, και βορειότερα Σκύθες στη Μαύρη Θάλασσα και Σκύθες (Μογγόλοι) στη Σογδιανή και γύρω από τις λίμνες Κασπία και Αράλη). Απώτερος δε σκοπός της πολύπλευρης επιχείρησης του Αλεξάνδρου δεν ήταν απλώς η κατάλυση του κεντρικού περσικού κράτους, αλλά και ο έλεγχος όλων των τότε γνωστών κατακτήσεων της Περσίας (Αίγυπτος και Ερυθρά Θάλασσα, Ινδία ως τα σύνορα προς Βορράν με τους Μογγόλους και τους Κινέζους) για τη δημιουργία ενός νέου, ενοποιημένου, οικουμενικού και ελληνοποιημένου κράτους και κόσμου.

Ο Αλέξανδρος συνεπώς ούτε τυχαίως προήλασε μέχρι την Ινδία ούτε και λόγω άρνησης του στρατού του δεν προχώρησε πέραν του Ινδού Ποταμού, αφού οαρχικός αντικειμενικός στόχος του, που ήταν η κατάλυση της περσικής αυτοκρατορίας με τις αποικίες της, είχε επιτευχθεί. Η κάθοδος του Ινδού ποταμού, η πλεύση της Αραβικής Θάλασσας και η συμμαχία του με τους Μογγόλους διαμέσου του γάμου του με τη Ρωξάνη διευκόλυναν την αντικατάσταση της περσικής κυριαρχίας και εξουσίας από την ελληνική πλέον ηγεσία. Εμπόριο, επιστήμες και πολιτισμός αναπτύχθηκαν έκτοτε και λειτούργησαν επιτυχώς για εκατοντάδες χρόνια τόσο από τους συνεργάτες και διαδόχους του Αλεξάνδρου όσο και από πολλά ελληνοποιημένα κράτη, κρατίδια και αυτοκρατορίες της Ασίας, της Εγγύς Ανατολής και της Αιγύπτου. Οι κυριότερες ευνοϊκές προϋποθέσεις γι' αυτό το παγκοσμιοποιημένο εμπόριο ήσαν κατ' αρχάς η κατάργηση των κρατικών συνόρων, μία και ενιαία γλώσσα, η ελληνική η επονομασθείσα «Κοινή» γλώσσα σε όλους τους λαούς, το ίδιο νόμισμα (ελληνικό) βασική χρηματική μονάδα χρησιμοποιούμενη από την κυρίως Ελλάδα ως την Ινδία, η ελεύθερη και ασφαλής

κυκλοφορία προσώπων, εμπορευμάτων και πολιτιστικών υπηρεσιών και αγαθών. Τόσης αποφασιστικής σημασίας ήταν η πιο πάνω ευνοϊκή φυσική υποδομή και τα θεσμικά και πολιτιστικά εργαλεία ώστε όλα τα παλιότερα Εγχειρίδια και οι νεότερες μελέτες συμφωνούν ότι η εκστρατεία του Αλεξάνδρου απέβη η απαρχή της ελεύθερης ανάπτυξης του εμπορίου, με ιστορική προέκταση ως και τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Η Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου πήρε από την Αθήνα τα ηνία του διεθνούς εμπορίου και ως επίκεντρο του ελληνιστικού κόσμου έγινε ταυτόχρονα και κέντρο του τότε γνωστού κόσμου.

Το ανανεωμένο εμπόριο επεξετάθη σε δύο σπουδαία προϊόντα των οποίων η αξία, η χρήση και η επίπτωσή τους στην καθημερινή ζωή ήταν και συνεχίζεται εν μέρει να είναι ακόμη και σήμερα βασικής σημασίας για την καθημερινή ζωή και για την εύρυθμη λειτουργία των μέσων παραγωγής. Πρόκειται για το φυσικό μετάξι, και για το πετρέλαιο. Και το μεν μετάξι, παραγόμενο από το μεταξοσκώληκα στην Κίνα, ήταν ήδη γνωστό στο εμπόριο από τον 6^ο αιώνα π.Χ. Η μεταφορά του όμως στη Δυτική Ασία, στην Αίγυπτο, στην Ελλάδα και κυρίως στην Ρώμη, καθώς και το εμπόριό του έγιναν με το μεσολαβητικό ρόλο Ελλήνων της Ελληνιστικής και Ρωμαϊκής περιόδου, μολονότι στη Δύση (ο Πλίνιος στη Ρώμη και ο Πausanias στην Ελλάδα) δεν υπήρχαν ακριβείς πληροφορίες για τις συνθήκες παραγωγής του. Ο Χέλμουτ Ούλιχ γράφει σχετικά ότι «η γλώσσα της διοίκησης, του εμπορίου και των μορφωμένων ανθρώπων ολόκληρης της επικράτειας ως τα σύνορα της Ινδίας ήταν και παρέμεινε η ελληνική». Ακόμη, ότι «μετά το θάνατο του Αλεξάνδρου, οι Έλληνες κατέκτησαν όλες τις αγορές της περιοχής της Μεσογείου, στις οποίες διεξαγόταν ένα σημαντικό εμπόριο ανταλλαγών μεταξύ Ανατολής και Δύσης, και το οποίο πήρε σιγά-σιγά τη μορφή ενός ελεύθερου παγκόσμιου εμπορίου».

Στη συνέχεια, μερικούς αιώνες αργότερα, η Ιουστινιάνειος Βυζαντινή αυτοκρατορία, με την επανεμφάνιση των Αράβων και τον έλεγχο των θαλασσιών οδών από την Ερυθρά Θάλασσα και εκείθεν, ανέλαβε τη διακίνηση της μέταξας από την Ανατολή προς τη Δύση μέσα από τους βόρειους και κεντρικούς δρόμους της Ασίας αλλά και την εισαγωγή στο σημερινό ελλαδικό χώρο της καλλιέργειας και ευρείας χρησιμοποίησής της. Γνωστά κέντρα παραγωγής ήσαν κατά τη βυζαντινή περίοδο η Πελοπόννησος και από τότε έως και σήμερα το Σουφλί.

Η χρήση της μέταξας επεξετάθηκε σε όλα τα σημεία του κόσμου υπό τη μορφή υφασμάτων, χαλιών, κλωστής για ποικίλες χρήσεις. Και παρότι η τεχνητή μέταξα και άλλες ζωϊκές, φυτικές και τεχνητές ίνες την αντικατέστησαν σε μεγάλο βαθμό, εν τούτοις διατηρεί πάντα την αξία της και συνεχίζει να ασκεί κάποια ανεξήγητη μαγεία στη λαϊκή φαντασία. Το εμπόριό της κατά το απώτερο παρελθόν βάφτισε για πάντα με το όνομά της τους δρόμους της Ασίας απ' όπου γινόταν η διακίνησή της προς τη Δύση. Τους ίδιους δρόμους που ακολούθησε και στέρωσε ο Μεγαλέξανδρος και που Ασιάτες και Έλληνες αξιοποίησαν για αιώνες για το εμπόριο και τις επικοινωνίες μεταξύ Δύσης και Ανατολής.

Ο Αλέξανδρος στους δρόμους του Πετρελαίου

Και το πετρέλαιο; Το πολύτιμο αυτό υγρό στοιχείο, που προσδιορίζει στη σύγχρονη εποχή τις συνθήκες ειρήνης και πολέμου, αναφέρεται από τον Ηρόδοτο και την Παλαιά Διαθήκη και αργότερα, με αφορμή τις συγκρούσεις των διαδόχων του Μεγαλέξανδρου με τους Ναββαταίους στην Πετρώα Αραβία. Και στις τρεις περιπτώσεις, αντικείμενο αναφοράς αλλά και σύγκρουσης ήταν η νάφθα και τα πετρελαϊκά προϊόντα, τα οποία εκείνη την εποχή χρησίμευαν στη φαρμακοποιία και σε διάφορα έργα. Ανάμεσα στις πρώτες διηγήσεις και στην τελευταία, τοποθετείται η ανακάλυψη του πετρελαίου κοντά στη σκηνή του Μεγαλέξανδρου όταν καταδίωκε τους Μογγόλους ανάμεσα στις λίμνες Κασπία και Αράλη, στον Ωξο ποταμό. Η σύντομη διήγηση του Αρριανού με την απλή αλλά περιεκτική εκφραστικότητα, σηματοδοτεί τη θέση που επέπρωτο να καταλάβει στην ιστορία αυτή η άγνωστη έως το Βυζάντιο ενεργειακή πηγή, καθώς και τη διαμόρφωση αντίστοιχης πολιτικής που ακολουθήθηκε τόσο από τις χώρες παραγωγής όσο και από τις χώρες που τη χρησιμοποιούν.

Το πετρέλαιο είναι σήμερα το κλειδί που ξεκλειδώνει την πέννα και τα στόματα των Ευρωπαίων, οι οποίοι γράφοντας για την ιστορική ταυτότητα των χωρών της Κεντρικής Ασίας (άλλοτε Δημοκρατίες της Σοβ. Ένωσης), είναι αναγκασμένοι να μιλήσουν και για τη διαχρονική ιστορική παρουσία των Ελλήνων και πιο συγκεκριμένα για το Μεγαλέξανδρο και την πολύπλευρη επαγωγή του ελληνικού πολιτισμού σ'αυτές τις περσικές, μογγολικές και τουρκομάνικες περιοχές.

Η παρούσα ιστορική συγκυρία και η δυναμική των διεθνών σχέσεων στα Βαλκάνια και στην Ασία διαμορφώνουν συνθήκες για την αφύπνισή μας και για την προσέγγιση στα μεγάλα γεγονότα που έχουν δρομολογηθεί στην αυλή μας και στη γειτονιά μας μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, καθώς και για τους δρόμους που μπορεί και πρέπει να ακολουθήσει το πετρέλαιο, αυτό το σύγχρονο μήλο της έριδος, που αμφισβητείται σήμερα μεν πολιτικά και διπλωματικά, αύριο όμως στρατιωτικά ίσως, από πολλούς μνηστήρες που συνωστίζονται όλο και πιο πολύ στην Κεντρική Ασία, γύρω από την Κασπία, εκεί ακριβώς που πρώτος βρήκε το πετρέλαιο της περιοχής ο Αλέξανδρος κυνηγώντας τους Μογγόλους πέρα από τον ποταμό Ωξο, τον σημερινό Αμού-Νταρία (βλ. κείμενο Αρριανού).

Οι χθεσινοί Δρόμοι του Μεταξιού και οι σημερινοί του Πετρελαίου, πάνω στους οποίους πηγαινοέρχονται οι Έλληνες για περισσότερα από 2.500 χρόνια, αποτελούν μέρος του διαχρονικού πολιτιστικού διαλόγου, ελληνικού και ευρωπαϊκού, με τους ασιατικούς λαούς. Τις παλιές ιστορικές μαρτυρίες γι'αυτό το δημιουργικό διάλογο, και τη βαθειά ελληνοποιημένη ταυτότητα πολλών ασιατικών κρατών, όπως είναι οι ρυθμοί τέχνης (ελληνο-βουδικός, ελληνο-ινδικός, ελληνο-περσικός, ελληνο-βακτριανός), ο συγκερασμός λαών και φύλων (Ελληνο-ινδοί, Ελληνο-βακτριανοί, Ελληνο-πέρσες, Ελληνο-ιουδαίοι), ο ελληνοποιημένος Βούδδας της Γκαντάρα με το κεφάλι του Απόλλωνα και τον ποδήρη χιτώνα, η γλωσσική, διοικητική και πολιτική διαμόρφωση της σημερινής Ινδίας, του Πακιστάν και της Περσίας, τις επιβεβαιώνουν σημερινές επιστημονικές και

βιοματικές αναφορές. Έτσι, οι αρχαιολογικές ανασκαφές που γίνονται αυτή τη δεκαετία από Γάλλους και Ουζμπέκους στη Σαμαρκάνδη ανακάλυψαν το τείχος του Αλεξάνδρου, τερακότες της Αθηνάς και του Ηρακλή, που τις κατασκεύαζαν εκεί και τις πωλούσαν στην Ασία επί εννιακόσια χρόνια (3^{ος} π.Χ. - 6^{ος} μ.Χ. αι.) και κυρίως τα θεμέλια του εξάωρου αστρονομικού παρατηρητηρίου του Ουλ-Μπεγκ, του 14^{ου} αι. όπου οι Άραβες είχαν μεταφέρει την πτολεμαϊκή και ελληνική τεχνογνωσία παρατήρησης και μελέτης των αστερών και των πλανητών. Ανάμεσα στα ονόματα των τότε ερευνητών βρίσκουμε κάποιον Έλληνα (Ρουμί), ενώ οι αστρονομικές καταγραφές εγίνοντο εν μέρει και στην ελληνική γλώσσα. Ο επισκέπτης της Σαμαρκάνδης μπορεί σήμερα να διαβάσει στον Τουριστικό Οδηγό αναφορές στο Μεγαλέξανδρο. Αν ανεβεί δε στον παλιό λόφο της πόλης, πάνω από τα μεγαλοπρεπή πρασινόχρωμα μουσουλμανικά τεμένη, θα συναντήσει το ισόγειο κυκλοτερές μουσείο του άλλοτε αστρονομικού κέντρου, μέσα από το οποίο πέρασε η ελληνο-πτολεμαϊκή αστρονομική παράδοση στον Κοπέρνικο και στην Δύση. Και θα διαβάσει στους εσωτερικούς τοίχους τα ονόματα των μεγάλων αστρονόμων, αρχίζοντας από αυτά του Αριστοτέλη και του Ερατοσθένους.

Η σύγχρονη ιστορία της Βεγγάλης περιγράφει την περιοχή του Γάγγη ποταμού, στην οποία δεν είχε φθάσει ο Μεγαλέξανδρος, με ελληνικά ονόματα (π.χ. οι πέντε κύριες εκβολές του Γάγγη), η ιατρική καλείται Ιωνική Ιατρική (Junani Khane Tawa) (πρόκειται για την Ιπποκράτειο ομοιοπαθητική παράδοση) και ο αρχηγός του στρατού στρατηγός Osmany, που πέτυχε τη στρατιωτική νίκη επί του Πακιστάν το 1971, καταγόμενος από τις υπώρειες των Ιμαλαίων, μπορούσε τότε να σας διαβεβαιώσει ότι η γενιά του κατάγεται από τους Μακεδόνες. Την ίδια διαπίστωση θα την κάνετε στο Πεντζάπ (Πενταποταμία) της Ινδίας, στο Πακιστάν, στο Ουαλάαν Μπάατορ της Μογγολίας. Και το 1992, σε μεγάλη έκθεση του Μουσείου Rath της Γενεύης, έβλεπε ο σημερινός Ευρωπαίος τον Αλέξανδρο στις Περσικές Μινιατούρες, μια επίκαιρη αναβίωση των Περσών ποιητών Firdussi και Nijami του 10^{ου} και του 12^{ου} αι. οι οποίοι στο πεντάτομο επικό έργο τους (Khams=Πεντάτευχος) Σαχ-Ναμέ (Βίβλος των Βασιλέων) είχαν αφιερώσει ιδιαίτερο τμήμα στον Αλέξανδρο (Iskandar Nama) (Σικεντάρμα), διηγούμενοι αφ' ενός τα στρατιωτικά του κατορθώματα (Sharaf Nama) και αφ' ετέρου την μυθική του προσωπικότητα ως προφήτη και σοφού (Iqbal Nama).

Η παγκοσμιοποιημένη πολιτιστική κληρονομιά του Μ. Αλεξάνδρου

Αν σήμερα οι βιομηχανικές χώρες της Δύσης έχουν τη δύναμη και τη θέληση να προσπελάσουν στην αποκλειστική ή μη εκμετάλλευση των πετρελαίων της Κεντρικής Ασίας και αν η γειτονική μας χώρα διατείνεται ότι η ομιλουμένη γλώσσα σ' αυτές τις περιοχές είναι η τουρκική, πράγμα ανυπόστατο και αδύνατο, ο ελληνισμός ας γνωρίσει και ας συνειδητοποιήσει και την πολύπλευρη και διαχρονική παρουσία του σ' αυτό το χώρο, όπου η ιστορία κινδυνεύει να δείξει και πάλι τα απειλητικά δόντια αιματηρών ίσως αμφισβητήσεων και συγκρούσεων. Η δύναμη της Ελλάδας βρίσκεται στις επίσημες και ανεπίσημες μαρτυρίες των λαών της περιοχής, στη μακρινή αλλά ζωντανή πεποίθηση κοινής με τους Έλληνες

καταγωγής, στην περηφάνειά τους ότι έχουν και αυτοί «μεθέξει» στον ελληνικό πολιτισμό, καθώς και στην υποδοχή που επιφυλάσσουν αυτοί, αλλόθρησκοι, αλλόφυλοι και αλλόγλωσσοι, στους Έλληνες, στην Ελλάδα και στην Κύπρο του άλλοτε Εθνάρχη της Μακαρίου. Όσο για την ελληνική γλώσσα, μέσα από την Κυριλλική μπορούν και οι Έλληνες να ισχυρισθούν ότι με ένα μέρος της σλαβικής αυτής γλώσσας, όντας δάνειο από την ελληνική, αυτή η τελευταία κυριαρχεί από τη Βαλτική Θάλασσα έως το Βλαδιβοστόκ, συμπεριλαμβανομένης της Κεντρικής Ασίας και της Μογγολίας.

Σχετικά με τη θέση της Δυτικής Ευρώπης απέναντι στο Μεγαλέξανδρο, εκτός από τη σημερινή βιβλιογραφία, ας ξαναρίξουμε μια ματιά στις τέσσερις Εκθέσεις και Εκδόσεις που έγιναν στη Θεσσαλονίκη, Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 1997 (Ο Μ.Α. στην Ευρωπαϊκή Τέχνη, Αλέξανδρος και Ανατολή του καθ. Δ. Παντερμαλή, Αλέξανδρος 2000 του Ευθύμη Βαρλάμη και Αλέξανδρος ο Μέγας, Βιβλιογραφία 968 βιβλίων γραμμένων σε 15 γλώσσες για το Μ.Α. και το έργο του, έκδοση Μ. Μόλχο).

Έτσι, οι μαρτυρίες και τα μηνύματα για την ελληνική παρουσία στην Ασία και την ένταξη του ελληνικού πολιτισμού στην ταυτότητά της, δεν είναι μόνο ελληνικά, αλλά κυρίως ξένης προέλευσης. Και δεν εκπέμπονται μόνο από τις χώρες της κρίσης και της μετάβασης στην ανάπτυξη της ελεύθερης οικονομίας, αλλά και από τις αναπτυγμένες χώρες της Δύσης. Κι ακόμη, δεν αφορούν μόνο σε ένα μακρινό και ξεχασμένο παρελθόν, αλλά και σε σημερινές ιστορικές, επιστημονικές και βιωματικές μαρτυρίες, που κατακλύζουν ενθαρρυντικά, πανταχόθεν και «έξωθεν», τον περιορισμένο ορίζοντα της ελληνικότητάς μας και των μεγάλων ορίων και δυνατοτήτων της, που παραμένουν δυστυχώς φυλακισμένα στα ντουλάπια της συλλογικής μας συνείδησης και μνήμης.

Επιλογή Βιβλιογραφίας

* Γρ. Ζώρζου, Τα οικονομικά του Μεγάλου Αλεξάνδρου, 4 τόμοι, Αθήνα, 2000. Του Ιδίου, Τα τεχνικά έργα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, 4 τόμοι, Αθήνα, 2000. Του Ιδίου, «Περί οικονομίας Μεγάλου Αλεξάνδρου, Ελλοπία, Τεύχος 55, 2001, σελ. 33-35.

* Χέλμουτ Ούλιχ, Ο δρόμος του μεταξιού. Αρχαίο Πολιτισμοί ανάμεσα στην Κίνα και στη Ρώμη (μετάφραση από τα γερμανικά), 1999.

* Pierre Leneque (καθηγητή του Πανεπιστημίου της Ντιζόν της Γαλλίας), L' Aventure Greque (Η Ελληνική Περιπέτεια), Παρίσι, 1964, 628 σελ.

* Firdussi (Πέρσης ποιητής του 10^{ου} αι.) και Nijami (επίσης Πέρσης ποιητής του 12^{ου} αι.), Σαχ-Ναμέ (Βίβλος των Βασιλέων), Βιβλίο Σικαντάρμα (Βιβλίο του Αλεξάνδρου), Sharaf Nama (Πολεμικά Κατορθώματα) και Iqbal Nama (Ο Αλέξανδρος Φιλόσοφος).

* Διον. Μαυρόγιαννη, Σύγχρονες «έξωθεν» μαρτυρίες για τον Μεγαλέξανδρο και τους Έλληνες στην Ασία (Ομιλία στην Αίθουσα της Αμερικανικής Ένώσεως, 1995).

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΜΑΙ....

«Παιδιά, της Ελλάδος Παιδιά...»

Της Δέσποινας Κορωναίου
Μέλους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Με συγκίνηση βαθεία πιάνω το μολύβι για να γράψω αυτές τις λίγες γραμμές. Αφορμή η σημερινή ημέρα - 28^η Οκτωβρίου - και η μεγαλειώδης παρέλαση στη Θεσσαλονίκη που μόλις τελείωσε. Άραγε θεωρούμαι «γραφική» με αυτά που γράφω; «Μεγαλειώδης παρέλαση». Γιατί τελικά κάπως έτσι θα μας κάνουν να νοιώθουμε μερικοί «άρπαγες» της εξουσίας και των ΜΜΕ. Είναι έγκλημα να κλαις βλέποντας τα νιάτα να παρελαύνουν; Είναι έγκλημα οι παρελάσεις; Γιατί τόση μανία; Καινούργιο φρούτο της εποχής μας. Γιατί αυτοί οι «ανεγκέφαλοι» που παροτρύνουν τα παιδιά μας, τους έχουν κάνει τέτοια πλύση εγκεφάλου ώστε να φτάσουμε στο σημείο, αυτά, (τα παιδιά), να σηκώνουν αντάρτικο στα σχολεία τους αρνούμενα να παρελάσουν στις Εθνικές επετείες; Ποιο είναι το κακό; Γιατί τα έπεισαν ότι οι παρελάσεις θυμίζουν «στρατιωτικά καθεστώτα» και τέτοια παρόμοια; Είναι ντροπή να σηκώνεις το «Εθνικό σου Σύμβολο» και με τον τρόπο αυτό να αποτίνεις φόρο τιμής σ' αυτούς που έχυσαν το αίμα τους «υπέρ βωμών και εστιών»;»

Αλλά βέβαια, όταν το κάνεις αυτό, πρέπει να το νοιώθεις. Να μην το κάνεις σαν «καταναγκαστικό έργο». Πρέπει όταν σου παραδίδουν τη Σημαία να την παίρνεις και να την ανεβάζεις ψηλά, όσο πιο ψηλά γίνεται, να φανεί παντού σ' όλα τα πέρατα της γης, καμαρώνοντας που αξιώθηκες να είσαι ένας εκ των συνεχιστών της Ελληνικής παράδοσης.

Ανήκω στην μεταπολεμική γενιά. Για το Έπος του '40 άκουσα τόσα πολλά από τους γονείς μου που τα έζησαν στο πετσί τους. Τα εδιδάχθηκα στο σχολείο. Διαβάζω. Υπάρχουν, τέτοιες ημέρες, εκπομπές στην TV και στο ραδιόφωνο που αναδεικνύουν το μεγαλείο της ψυχής των Ελλήνων. Τίποτα δεν διδάσκει;

Βλέποντας τα στρατιωτικά τμήματα να παρελαύνουν, αγέρωχα, λεβέντικα νιάτα, και τον Πρώτο Έλληνα Πολίτη, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να ακουμπά το χέρι στην καρδιά του και να υποκλίνεται βαθεία σε κάθε πέρασμα της Ελληνικής Σημαίας, μόνο ρίγος και συγκίνηση μπόρεσα να νοιώσω. Και αναρωτιόμουν : Γιατί τόσοσ ντόρος, τόση έμφαση από τα ΜΜΕ στην άρνηση ορισμένων μαθητών, οπωσδήποτε καθοδηγούμενων από κάποιους που δεν μπορώ να χαρακτηρίσω, να παρελάσουν επειδή - δήθεν - θίγεται η προσωπικότητά τους;

Έχουν δίκιο όμως από μία άποψη. Κανέναν δεν μπορείς να πιέσεις να κάνει κάτι με το ζόρι. «Να κάνει κάτι» με το ζόρι. Το προσέξατε αυτό; Άραγε πόσο «Ελληνες» αισθάνονται αυτά τα παιδιά και τι παιδεία, Εθνική, έχουν λάβει; Ξέρουν τι σημαίνει Έπος της Αλβανίας; Σκλαβιά; Τυρρανία; Πείνα; Εξαφανισμός; Όχι βέβαια. Από πού να το μάθουν; Τώρα μόνο ξέρουν να καίνε την Ελληνική Σημαία, να κάνουν καταλήψεις στα σχολεία, να κάνουν πορείες διαμαρτυρόμενοι για κάποια «άρθρα» που δεν εγκρίνουν τα οποία σε λίγο ούτε που θα τα θυμούνται... Και όλα αυτά τα ονομάζουν «αντίσταση». Η λέξη αυτή είναι η μόνιμη επωδός. Αντίσταση για όλα, με του ψύλλου πήδημα. Που σημαίνει ότι πολεμάς. Αλλά εδώ δεν πολεμάς κάποιον εχθρό που πάει να σε σκλαβώσει, να σε τσαλαπατήσει για κάποιες σκοπιμότητες. Εδώ πολεμάς την ίδια σου την Πατρίδα, τους ίδιους τους συμπατριώτες σου, το δικό σου σπίτι. Γιατί όλα αυτά;

Η Ελλάδα έχει συνηθίσει να βγάζει ήρωες. Έχει συνηθίσει να σηκώνει ψηλά τα λάβαρα. Να μη σκύβει το κεφάλι.

Δεν θέλουν οι νέοι να παρελάσουν ; Δεν πειράζει. Τίποτα δεν γίνεται με το ζόρι. Τα Εθνικά εμβλήματα ακούγονται στις Εθνικές επετείες. Οι παρελάσεις γίνονται και χωρίς αυτούς. Το Εθνικό μας Σύμβολο υψώνεται και χωρίς αυτούς.

Η Ιστορία γράφεται.... Και βέβαια, θα συνεχίσει να γράφεται.....

5^ο Διεθνές Συνέδριο «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2007»

Κυρίες και Κύριοι,

Ονομάζομαι Στυλιανός Παναγόπουλος, είμαι απόστρατος αξιωματικός του Στρατού Ξηράς, μέλος της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ η οποία μου έκανε την τιμή να με ορίσει Πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής του παρόντος Συνεδρίου.

Το Συνέδριο αυτό είναι το 5^ο κατά σειρά που οργανώνει η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και φιλοδοξούμε κατ' ελάχιστο να έχει την αυτή επιτυχία που είχαν τα προηγούμενα που πραγματοποιήθηκαν τα έτη 1999, 2001, 2003 και 2005.

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ είναι μη κυβερνητικός, μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος λειτουργεί ως «δεξαμενή σκέψης - think tank» κυρίως για τη μελέτη εθνικών θεμάτων και θεμάτων στρατηγικής, που αφορούν στο εγγύς και ευρύτερο περιβάλλον της Ελλάδος.

Αυτά θα είναι και τα κύρια αντικείμενα του παρόντος Συνεδρίου, καθόσον κατά δύο έτη που μεσολάβησαν από το προηγούμενο Συνέδριο, συνέβησαν αρκετά και μεγάλα γεγονότα που διαμόρφωσαν νέες συνθήκες στο ευρύτερο και εγγύς περιβάλλον της χώρας μας.

Οι θεματικές ενότητες του παρόντος Συνεδρίου καθώς και τα επιμέρους θέματα που θα αναπτυχθούν από έξοχους ομιλητές και τους οποίους ευχαριστούμε για την τιμή που έκαναν στην ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ με τη συμμετοχή τους, σας έχει διανεμηθεί και δεν θα αναφερθώ σ' αυτό.

Κυρίες και Κύριοι,

Η γεωστρατηγική κατάσταση, μετά το πέρας του ψυχρού πολέμου, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, διαμορφώνεται σ' ένα νέο περιβάλλον, που σταδιακά εξελίσσεται και δημιουργεί μία νέα πολυτική κατάσταση, που ναι μεν δεν περιέχει τις παλαιές εντάσεις, ούτε μέχρι στιγμής το φοβικό σύνδρομο ενός παγκόσμιου πολέμου με χρήση πυρηνικών όπλων, πλην όμως επέφερε νέους ανταγωνισμούς των μεγάλων δυνάμεων, σε πάμπολλους και παράλληλους τομείς των διεθνών σχέσεων και της παγκόσμιας οικονομίας.

Ο ανταγωνισμός αυτός αναπτύσσεται στον οικονομικό τομέα, με από παράδειγμα την πετρελαϊκή κρίση που ταλανίζει τις προοπτικές ανάπτυξης τόσο των πλουσίων όσο και των πτωχών χωρών και στην προσπάθεια προσαρτήσεως από τις μεγάλες δυνάμεις, νέων συμμάχων για τη διασφάλιση ή την επέκταση της ηγεμονικής θέσης. Παράλληλα η διεθνής τρομοκρατία συνεχίζει να δρα και να απειλεί την ηρεμία και την ασφάλεια των κοινωνιών δημιουργώντας ή προσπαθώντας γι' αυτό φιλοσοφία επίλυσης των διεθνών πραγμάτων μέσω των μεθόδων της.

Οι ΗΠΑ παρά τις αντιδράσεις που υφίστανται στο εξωτερικό της χώρας, όσο και στο εσωτερικό της, διατηρούν το προβάδισμα ως της ισχυρότερης υπερδύναμης του πλανήτη σε ότι αφορά τη διαμόρφωση των διεθνών σχέσεων την αντιμετώπιση

κρίσεων χαμηλής ή υψηλής έντασης και την οικονομία, της οποίας η νέα μορφή της λεγόμενης «παγκοσμιοποιημένης οικονομίας» υπήρξε ένας εκ των πατρónων.

Η Ρωσία, ο κύριος διάδοχος της Σοβιετικής Ένωσης, του ηττημένου του ψυχρού πολέμου, με μία ανάπτυξη του 7,9% του ΑΕΠ, με ένα θετικό εμπορικό ισοζύγιο και σχεδόν μηδενισμό του δημοσίου χρέους της, με μία επιθετική πολιτική στη διάθεση της παραγωγής υδρογονανθράκων, καθώς και με την προσπάθεια δημιουργίας της Ευρασιατικής Κοινότητας, στο χώρο των πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών, καθίσταται μία ισχυρότατη οικονομία και μόνιμο μέλος της ομάδος G8. Παράλληλα ενισχύει τη στρατιωτική ισχύ, με συνέπεια να επιστρέφει ως ισότιμος παίκτης στο διεθνές γεωπολιτικό σκηνικό. Τούτο έγινε φανερό από την αντίδραση της Μόσχας στην πρόθεση των ΗΠΑ μέσω ΝΑΤΟ, για εγκατάσταση σε εδάφη δύο σλαβικών δημοκρατιών, μελών του πρώην Συμφώνου της Βαρσοβίας, της αντιπυραυλικής ασπίδας, καθώς και στην περίπτωση ανεξαρτησίας του Κοσόβου σύμφωνα με την πρόταση Ακχισάρη.

Περαιτέρω οι σχέσεις Ρωσίας και Κίνας που συνεχώς εμβαθύνονται σε πάμπολλα επίπεδα, δημιουργούν νέα δεδομένα στην παγκόσμια ισορροπία ισχύος και επηρεάζουν άμεσα τις στρατηγικές των υπολοίπων υπερδυνάμεων.

Η Κίνα, χωρίς ουσιαστικές αλλαγές στο πολιτικό της σύστημα, έχει αποδεχθεί τη φιλοσοφία της οικονομίας της αγοράς μέσω προσεκτικών και ήπιων προσαρμογών με συνέπεια να προσελκύει ξένους και δη δυτικούς επενδυτές και να έχει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Παράλληλα η Κίνα αυξάνει σταδιακά τη στρατιωτική της ισχύ εκμεταλλευόμενη την τεχνολογία των οπλικών συστημάτων που αποκτώνται από τα προγράμματα στρατιωτικής συνεργασίας με τη Ρωσία με στόχο να καταστεί αυτάρκης. Έτσι σε βάθος χρόνου και εφόσον η ίδια δεν θα έχει προβλήματα συνοχής και θα ελέγξει την οικονομική της ανάπτυξη, η Κίνα θα έχει πολλαπλάσια πολιτική και στρατιωτική ισχύ.

Η Κίνα επί του παρόντος εφαρμόζει την πολιτική της ήρεμης αύξησης της επιρροής της, αποφεύγοντας τις προκλήσεις και τους ανταγωνισμούς, σε όλα τα ζητήματα, πλην εκείνων που άπτονται των εθνικών της συμφερόντων. Η συνεργασία της με την ΕΕ και τις λοιπές οικονομικά ανεπτυγμένες χώρες και τις ΗΠΑ στον οικονομικό τομέα, αποδεικνύουν τα παραπάνω.

Ιδιαίτερης σημασίας είναι η εμπλοκή της Κίνας στη Μαύρη Ήπειρο με σκοπό την εξασφάλιση ενεργειακών πόρων, για τη διατήρηση των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, έχοντας υπερφαλαγγίσει πολλές δυτικές χώρες, σε σημαντικό αριθμό Αφρικανικών χωρών, με τρόπο που δείχνει ότι δεν υποπίπτει στα λάθη που έπραξαν πολλές χώρες της δύσεως στην περιοχή, και μέσω ισορρόπων συμφωνιών έχει καταστεί ένας αξιόπιστος εταίρος με τις χώρες της περιοχής.

Η Ινδία έχει επιλέξει την ισόρροπη ανάπτυξη των σχέσεών της με τις λοιπές χώρες, επιδιώκει να αναγνωρισθεί ως απαραίτητος εταίρος σε οιαδήποτε διευθέτηση που αφορά την ευρύτερη περιοχή μεγάλη δύναμη και παράλληλα να αναβαθμίσει το ρόλο της στα διεθνή δρώμενα, και να καταστεί μελλοντικά μόνιμο μέλος του ΣΑ/ΟΗΕ.

Η Ινδία διατηρεί άριστη πολυεπίπεδη συνεργασία με τη Ρωσία, καλή συνεργασία με τις ΗΠΑ, ενώ επιχειρεί μέσω διαλόγου να επιλύσει τις Ινδο-Κινεζικές συνοριακές διαφορές.

Η ΕΕ, παρά τις όποιες προσπάθειες που έχουν καταβληθεί μέχρι σήμερα, δεν έχει καταστεί δυνατόν να αποκτήσει μία αξιόπιστη πολιτική άμυνας και ασφάλειας, καθόσον κατά τη διάρκεια ανάπτυξης της ΚΕΠΑΑ, υπήρξαν αρκετά λάθη, αδυναμίες, δεσμεύσεις προς τη Νατοϊκή συνιστώσα, αλλά κυρίως διότι το βασικό Στρατηγικό της λάθος ήταν ότι προκρίθηκε η επέκτασή της προς τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αντί της εμβάθυνσης.

Η αδυναμία αυτή, σ'ότι αφορά την Κοινή Εξωτερική Πολιτική, στερήσε από την Ένωση τη δυνατότητα να ανανεώσει τη συμβατική σχέση ΕΕ-Ρωσίας κατά την σύνοδο κορυφής ΕΕ-Ρωσίας στη Σομάρα της Κεντρικής Ρωσίας, επί Γερμανικής προεδρίας λόγω της Εσθονικής κρίσης και της εθνικιστικής στάσεως της Βαρσοβίας, με συνέπεια να υπονομευθούν οι σχέσεις Ρωσίας-Ένωσης σ'ότι αφορά την περαιτέρω ανάπτυξή τους.

Περαιτέρω, η επικράτηση φιλοατλαντικών σχέσεων μέσα στην Ένωση, όπως αυτές διαμορφώνονται σήμερα, της στερεί τη δυνατότητα αυτόνομης παρουσίας.

Παρά τα προβλήματα αυτά, η ΕΕ με την οικονομική ισχύ της, έχει τη δυνατότητα να επηρεάζει τις διεθνείς εξελίξεις.

Το NATO παραμένει ο μεγαλύτερος και ισχυρότερος αμυντικός συνασπισμός. Με βάση τις αποφάσεις κορυφής της Ουάσιγκτον, το 1999, και για την επίτευξη των Στρατηγικών στόχων του, προχωρεί στην επέκτασή του με :

- Τη συμμετοχή σ' αυτό νέων μελών, όπου σύντομα και εντός του Απριλίου 2008, θα έχουμε την ένταξη της Αλβανίας, της Κροατίας και της ΠΓΔΜ και αργότερα της Ουκρανίας και Γεωργίας.
- Την ενδυνάμωση του Μεσογειακού Διαλόγου.
- Την ενίσχυση του προγράμματος εκπαίδευσεως σε χώρες μη μέλη του NATO.
- Την ένταξη στο PfP και άλλων χωρών όπως η Σερβία, το Μαυροβούνιο και η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, ενώ μελλοντικά φαίνεται ότι θα κληθούν να συμμετάσχουν σ' αυτό το πρόγραμμα η Αυστραλία, η Ν.Ζηλανδία, η Ν.Κορέα και η Ιαπωνία.

Η πολιτική αυτή του NATO που αποβλέπει στην κατοχύρωση της διεθνούς ειρήνης και στην αντιμετώπιση απειλών άρθρου 5 και όχι άρθρου 5, έχει δημιουργήσει αμφισβητήσεις ως προς τους σκοπούς του και πολλοί την εκλαμβάνουν σαν μετατροπή του οργανισμού σε παγκόσμιο χωροφύλακα (χρησιμοποιώ ακριβώς τη σχετική διατύπωση στο κείμενο «Reflections on the Riga Summit» που εκδόθηκε από τον ΓΓ του NATO κύριο Scheffer), πλην όμως δεν είναι τίποτε άλλο από τη δημιουργία μιας Παγκόσμιας Σύμπραξης για την Ειρήνη ή μετεξέλιξη του NATO σε Οργανισμό Ασφάλειας.

Η επίτευξη των πολιτικών στόχων της συμμαχίας απαιτεί Στρατιωτικές Δυνάμεις, ευέλικτες, ταχέως αναπτυσσόμενες, δυνάμενες να επιχειρούν πολύ μακριά της

βάσεώς τους, για μακρύ χρόνο, κάτω από οιοσδήποτε καιρικές συνθήκες, χωρίς εάν απαιτηθεί υποστήριξη από την περιοχή ανάπτυξης και δυνάμενες να φέρουν σε πέρας όλες τις αποστολές. Δια τούτο έχει αρχίσει ένα ευρύ πρόγραμμα μετεξελίξεως.

Πέραν της παραπάνω γενικής ανασκόπησης της γεωπολιτικής κατάστασης, πάμπολλες είναι οι εντάσεις και τα προβλήματα που δημιουργούν αστάθεια ή κινδύνους σύγκρουσης.

Τα ανοικτά αυτά θέματα των οποίων οι εξελίξεις επηρεάζουν έντονα τη διεθνή κατάσταση είναι :

- Η ανεξαρτοποίηση του Κοσόβου, είτε με απόφαση του ΣΑ/ΟΗΕ σύμφωνα με την πρόταση Ακχισάρη, είτε μονομερώς.
- Η αστάθεια στη Μέση Ανατολή, κατά πρώτον στο τρίγωνο Ισραήλ-Λίβανος και Συρία και ακολούθως το Παλαιστινιακό που όσο καθυστερεί η επίλυσή του, δίδει αφορμές στην αντιπαράθεση που υπάρχει στην περιοχή και τροφοδοτεί τους φονταμενταλιστές.
- Το πρόβλημα του Ιράκ, όπου η κατάσταση δεν έχει εξομαλυνθεί και σήμερα ακούγονται και οι λύσεις της τριχοτόμισής του ή της ομοσπονδιοποίησής του υπό μορφή χαλαρής συνομοσπονδίας. Η πιθανή εμπλοκή της Τουρκίας στο Β.Ιράκ, οπωσδήποτε θα χειροτερεύσει την κατάσταση.
- Το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν το οποίο στο εγγύς μέλλον θα παρουσιάσει εξελίξεις, μάλλον αρνητικές.
- Η ανθρωπιστική καταστροφή στην Αφρική.
- Η μη εισέτι επίτευξη των στόχων της Διεθνούς Κοινότητας στο Αφγανιστάν.
- Το πυρηνικό οπλοστάσιο της Β.Κορέας.

Στα ανοικτά θέματα θα πρέπει να συμπεριλάβουμε την μη επίλυση του Κυπριακού προβλήματος το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίζεται από τη διεθνή κοινότητα ως πρόβλημα εισβολής και κατοχής, τις αξιώσεις που προβάλλει η Τουρκία κατά των Ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων, καθώς και την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας κάτω από τους συγκεκριμένους κανόνες του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Κυρίες και Κύριοι,

Πριν ξεκινήσουμε την παρουσίαση των θεμάτων του παρόντος Συνεδρίου, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι το βήμα είναι ελεύθερο και ότι οι ομιλητές παρουσιάζουν τις θέσεις τους, οι οποίες δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με την ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ευχαριστώ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

«Παρούσα Διεθνής Στρατηγική Κατάσταση και ένας Αρμονικός Κόσμος»

Ο Υποστράτηγος Cai Bingκοί, Αντιπρόεδρος του Κινεζικού Ινστιτούτου για τις Διεθνείς Στρατηγικές Μελέτες, με την ομιλία του μας παρουσίασε τις προσωπικές του απόψεις για το θέμα, οι οποίες δεν απέχουν από τις απόψεις και πολιτικές της Κινεζικής Κυβέρνησης.

Ο Στρατηγός ανέφερε ότι ο παρών κόσμος κινείται δια μέσου σημαντικών αλλαγών και ρυθμίσεων, παράλληλα με τη διεθνή κατάσταση που ακόμη ταλανίζεται από βαθιές και περίπλοκες διαδικασίες.

Οι παράγοντες της ασφάλειας, ειρήνης και αποφυγής του πολέμου, ενώ είναι σταθερές στις απόψεις των ανθρώπων, η αβεβαιότητα, οι παράγοντες αποσταθεροποίησης, οι απειλές προκαλούν συνεχή ανησυχία. Είναι επιτακτικό για τους ανθρώπους αυτού του κόσμου να φέρουν τους θετικούς παράγοντες που προαναφέρθηκαν σε προτεραιότητα σκέψεων και ενεργειών, απαγορεύοντας την περαιτέρω ανάπτυξη των αρνητικών, ώστε να οικοδομηθεί ένας αρμονικός κόσμος με διαρκή ειρήνη και κοινή πρόοδο.

Η ειρήνη, ανάπτυξη και συνεργασία έχουν γίνει το κύριο ζητούμενο στην παρούσα περίοδο, ενώ η τάση προς την παγκόσμια πολύ-πόλωση βαθιάει εν μέσω στρεβλώσεων και αποκλίσεων. Η πολύ-πόλωση είναι μία αντικειμενική τάση, ενώ η με επιμονή σχεδίαση της εγκαθίδρυσης μονοπολικού κόσμου, εκ των πραγμάτων θα αποτύχει.

Με βάση τον πόλεμο στο Ιράκ, η διεθνής κοινότητα έχει κατανοήσει ότι τα μεγάλα διεθνή θέματα πρέπει να επιλύονται μέσω ενός πολύπλευρου μηχανισμού με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών να έχει την κύρια ευθύνη.

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας δημιουργεί πολλές ευκαιρίες για παγκόσμια ανάπτυξη. Όλες οι χώρες ενεργά συμμετέχουν και ενισχύουν σε περιφερειακό επίπεδο τη συνεργασία ώστε να συναντήσουν νέες ευκαιρίες. Ο αριθμός των περιφερειακών οργανισμών συνεργασίας και οι μηχανισμοί που δημιουργούνται παίζουν ένα προεξάρχοντα ρόλο. Η οικονομία της Κίνας, Ινδίας και Ρωσίας καθώς και άλλων χωρών αναπτύσσεται ραγδαία. Η οικονομία των χωρών της Ευρωζώνης έχει επιταχυνθεί δυναμικά, ενώ η Ιαπωνική ευρίσκεται σε υγιή κατάσταση ανάρρωσης.

Τέλος η συνολική εικόνα της οικονομίας των ΗΠΑ είναι πάρα πολύ καλή.

Την ίδια στιγμή η αβεβαιότητα και οι παράγοντες αστάθειας στη διεθνή κατάσταση αυξάνονται και νέες καταστάσεις και απειλές συνεχώς δημιουργούν ανησυχία. Δυστυχώς ένα νέο πολιτικό σύστημα δεν έχει εγκαθιδρυθεί, καθόσον ο εκδημοκρατισμός των διεθνών σχέσεων απέχει από την πραγματικότητα, ο ηγεμονισμός και η πολιτική ισχύς παραμένουν οι κύριες αιτίες υπονομεύσεως της διεθνούς ασφάλειας.

Η παραδοσιακή ασφάλεια και οι απειλές παραμένουν σε προτεραιότητα, ενώ η ένταση και η πολυπλοκότητα των περιφερειακών καυτών θεμάτων επιβαρύνουν

την κατάσταση. Οι στρατιωτικοί ανταγωνισμοί με βάση την πληροφόρηση που υπάρχει εντείνονται. Ορισμένες χώρες ακόμη παραμένουν με εμμονή προσκολλημένες στην φιλοσοφία του ψυχρού πολέμου ενισχύοντας την ισχύ των στρατιωτικών συμμαχιών τους. Η διασπορά των όπλων μαζικής καταστροφής, προκαλεί μεγάλη ανησυχία στην διεθνή κοινότητα, ενώ το καθεστώς της μη διαδόσεως αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις. Η δράση των τρομοκρατών που πολλαπλασιάζεται, το θέμα της ενέργειας, της προστασίας του περιβάλλοντος, η δημόσια υγεία και οι ανισότητες μεταξύ ανεπτυγμένων και μη χωρών επιδεινούνται, καθιστώντας επιτακτική την παγκόσμια προσοχή και προσπάθεια για την εξάλειψή τους.

Έτσι όπως εκτιμά ο Στρατηγός, η δημιουργία ενός αρμονικού κόσμου με διαρκή ειρήνη και κοινή ευημερία απαιτεί τις παρακάτω ενέργειες :

Πρώτον : Η φιλοσοφία του ψυχρού πολέμου και του εκτός χρόνου συστήματος ασφάλειας πρέπει να απορριφθούν και να δημιουργηθεί ένα νέο (σύστημα ασφάλειας) με αμοιβαία εμπιστοσύνη, όφελος και ισότητα.

Δεύτερον : Ο πολυπλευρισμός πρέπει να κρατηθεί υψηλά και η διεθνής συνεργασία να ενισχυθεί, με τα Ηνωμένα Έθνη να έχουν ένα νέο και αναβαθμισμένο ρόλο.

Τρίτον : Ο εκδημοκρατισμός των διεθνών σχέσεων, καθώς επίσης και το δημοκρατικό πνεύμα στις επί ίσων όρων διαβουλεύσεις, πρέπει να ενισχυθεί.

Τέταρτον : Να υπάρξουν αναγκαίες νέες διαδικασίες ελέγχου και κατευθύνσεως της περαιτέρω ενίσχυσης της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας ώστε τα θετικά αποτελέσματά της να τα απολαμβάνουν όλοι.

Πέμπτον : Η διαφορετικότητα του κόσμου καθώς επίσης και η πολυπολικότητα, πρέπει να είναι σεβαστή και εξασφαλισμένη, καθόσον, όπως μας είπε, δεν είναι απαραίτητα αλλά και μη εφικτό να επιδιώκουμε κοινή μορφή και τύπο σε ολόκληρο τον κόσμο ή σε συγκεκριμένες περιοχές χρησιμοποιώντας ένα οικονομικό μοντέλο ή ενιαία και συγκεκριμένη μορφή πολιτικής οργάνωσης.

Περαιτέρω ο Στρατηγός μας παρουσίασε μία συνοπτική εικόνα της σημερινής Κίνας. Μας είπε ότι η όλη πολιτική της χώρας του αποβλέπει στην επίτευξη του αρμονικού κόσμου. Η Κίνα έχει επιτύχει πάρα πολλές και σημαντικές προόδους μέσω της πολιτικής που εφαρμόζει, αλλά συνεχίζει να είναι μία αναπτυσσόμενη χώρα.

Το ετήσιο κατά κεφαλήν εισόδημα είναι σε χαμηλό επίπεδο, με ανισότητες μεταξύ πόλεων και υπαίθρου και μεταξύ περιφερειών σε ότι αφορά την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Για να υπάρξει μία σημαντική θετική αλλαγή θα απαιτηθούν άοκνες προσπάθειες μερικών γενεών καθώς σταθερότητα, αρμονική διεθνής και περιφερειακή κατάσταση.

Η Κίνα επιδιώκει μία ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική ειρήνης, υπερασπίζεται τις πέντε θεμελιώδεις αρχές ειρηνικής διαδικασίας και υποστηρίζει μία νέα ιδέα για την ασφάλεια, με αμοιβαία εμπιστοσύνη, αμοιβαίο όφελος, ισότητα και διασυνεργασία. Η επίλυση των όποιων διαφορών πρέπει να γίνεται μέσω διαλόγου και συνεννοήσεων.

Η Κίνα σέβεται την διαφορετικότητα στην κουλτούρα, τη θρησκεία και τις αξίες των άλλων χωρών.

Η Κίνα δεν πιστεύει στον ηγεμονισμό τώρα, αλλά ούτε και όταν καταστεί ισχυρότερη.

Η αμυντική πολιτική της Κίνας είναι κυρίαρχα αμυντική. Εφαρμόζει την αρχή της ενδυνάμωσης της αμυντικής της ισχύος παράλληλα με την οικονομία της. Η χώρα εφαρμόζει την πολιτική της αυτοάμυνας στην στρατηγική της σ'ότι αφορά τα πυρηνικά όπλα, με κυρίαρχο σκοπό να αποτρέψει άλλα έθνη να την απειλούν με αντίστοιχα. Η Κίνα παραμένει σταθερή στην αρχή να μη χρησιμοποιήσει πρώτη πυρηνικά όπλα σε κάθε περίοδο και κάτω από οιασδήποτε συνθήκες.

Η Κίνα χωρίς υποχρέωση έχει αναλάβει τη δέσμευση της μη χρήσεως πυρηνικών κατά χωρών που δεν διαθέτουν τέτοια όπλα και προσπαθεί για τη μη διάδοσή τους ή την πλήρη απόσυρσή τους.

Η αρχή της αντεπίθεσης είναι βασική στην πολιτική της χώρας, αλλά με την ελάχιστη δυνατή χρήση των πυρηνικών όπλων. Προς τούτο δεν εισήλθε ποτέ, ούτε πρόκειται να εισέλθει σε παρόμοιους συναγωνισμούς με άλλες χώρες. Η Κίνα έχει προσκολληθεί στην πολιτική του ανοίγματος και τις διαδικασίες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Από την 11 Δεκεμβρίου 2001 που έγινε μέλος του WTO, η Κίνα με αυστηρότητα υλοποιεί τις υποχρεώσεις της για μία ανοικτή αγορά. Στην παρούσα περίοδο το δασμολόγιό της είναι 9,9% ενώ το άνοιγμά της σε επενδύσεις είναι αντίστοιχο των ανεπτυγμένων χωρών. Τα εισαγόμενα στη χώρα αγαθά ανέρχονται σε 500 δις εκατ. δολάρια, τα οποία αντιστοιχούν σε 10 εκατ. θέσεις εργασίας στις σχετιζόμενες χώρες και περιοχές εισαγωγής. Τέλος η Κίνα παρέχει σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες βοήθεια με πολλές μορφές ανάλογα με τις δυνατότητές της.

Δόγμα του Γερμανικού Στρατού (GEA)

και

Σκέψεις για Συνδεδυασμένα Όπλα

Εισήγηση υπό του Αντισυνταγματάρχου Erik Gontermans
Επιτελή του Στρατού στο Γερμανικό Υπουργείο Αμύνης

Κυρίες και Κύριοι,

Θα αναφερθώ στα πλαίσια αυτής της εισηγήσεως, στα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί και στα σχέδια για την περαιτέρω συνέχιση της μετεξέλιξης του Γερμανικού Στρατού.

Κατ'αρχήν, ο κύριος σκοπός είναι να ισχυροποιηθεί περαιτέρω η επιχειρησιακή ετοιμότητα του Στρατού ώστε :

- Απειλές και προκλήσεις να αντιμετωπίζονται έγκαιρα, όπου παρουσιάζονται.
- Ως συνέχεια ο Στρατός απαιτείται να έχει συνδεδυασμένες ικανότητες, από τις Δικτυοκεντρικές δυνατότητες μέχρι το φάσμα των υψηλής έντασης επιχειρήσεως.
- Ικανότητες δράσεως ως «Initial Entry Force».
- Επιχειρήσεις Ειδικών Δυνάμεων.
- Επιχειρήσεις σταθεροποιήσεως παράλληλα με δυνατότητα παρεμποδίσεως συγκρούσεως, διαχειρίσεως κρίσεως σε χαμηλό ή μεσαίας έντασης περιβάλλον.
- Για όλα τα επίπεδα Διοικήσεως η νέα μορφή απαιτεί ικανότητες για διεξαγωγή επιχειρήσεων σε διακλαδικό και πολυεθνικό επίπεδο.

Η ικανότητα του Στρατού να εκπληρώσει την αποστολή του, είναι το μέτρο σύγκρισης για την επιτυχία της συνεχιζόμενης διαδικασίας μετεξέλιξης.

Η διαδικασία καθορίστηκε να διατηρεί παράλληλο βηματισμό με τις δραματικές αλλαγές στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική και τεχνολογική σφαίρα.

Η μετεξέλιξη είναι συνδεδεμένη με τις παρακάτω παραμέτρους :

- Αλλαγή στην πορεία των συγκρούσεων.
- Αλλαγή στο φάσμα των συγκρούσεων.
- Στο διαθέσιμο προσωπικό και πηγές ανεφοδιασμού.
- Η σύνδεση με άλλους ενεργούντες (κυβερνητικοί και μη οργανισμοί).
- Οι διακλαδικές επιχειρήσεις.
- Οι πολυεθνικές επιχειρήσεις.
- Η τεχνολογική ανάπτυξη.
- Το προσωπικό ως τον αποφασιστικό παράγοντα σε όλες τις σκέψεις.

Η προσοχή μας είναι γρήγορα και αποτελεσματικά να λάβουμε υπόψη πληροφορίες και μαθήματα (lessons learned) και να τα περιλάβουμε στη διαδικασία μετεξέλιξης.

Ο Γερμανικός Στρατός παραμένει ο μεγαλύτερος κλάδος των Ενόπλων Δυνάμεων. Στις επιχειρήσεις ξηράς ο Στρατός ενισχύεται από μονάδες της Διακλαδικής Υγειονομικής Υπηρεσίας και της Διακλαδικής Υπηρεσίας Υποστηρίξεως μη Μάχης.

ΚΛΑΔΟΙ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ



Σχήμα 1

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΧΕΡΣΑΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Η δύναμη του Στρατού (δεν περιλαμβάνονται Σχολεία, Κέντρα Εκπαίδευσης κ.λ.π. της TRADOC είναι : 83.530.

Η Διακλαδική Υγειονομική Υπηρεσία : 14.656.

Η Διακλαδική Υπηρεσία Υποστηρίξεως : 40.773.

Οι επιχειρήσεις στα Βαλκάνια, Αφρική και Αφγανιστάν έχουν γίνει καθημερινή πρακτική για τις Γερμανικές Ένοπλες Δυνάμεις και είναι το κύριο χαρακτηριστικό της ατομικής εικόνας μας σαν στρατιώτες της BUNDESWEZ.

Η δύναμη των αποσπασμάτων και ο αριθμός των επιχειρήσεων έχει αυξηθεί τα τελευταία δέκα έτη, οι αποστολές και οδηγίες περίπλοκες και τα θέατρα επιχειρήσεων παγκόσμια. Η Γερμανία αναγνωρίζεται ως ίσος εταίρος στις ειρηνευτικές αποστολές και δεν είναι μόνο ο Στρατός που συμμετέχει σ' αυτές.

Επί συνόλου 6.800 μελών των Γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων, ο Στρατός συμμετέχει με 2.934 (στοιχεία 18 Σεπτεμβρίου 2007). Γενικά το 80% των εν υπηρεσία ανδρών και γυναικών αναπτύσσονται στις αποστολές αυτές και λαμβάνουν μέρος στις επιχειρήσεις ξηράς. Στην ξηρά και σε χαμηλού αεροπορικού επιπέδου επιχειρήσεις ο Στρατός είναι η δύναμη κλειδί και έχει την κύρια ευθύνη ηγεσίας.

Επιπρόσθετα ο Στρατός συμμετέχει στην NATO RESPONSE FORCE (NRF), EU BATTLE GROUP (EUBG) και παρέχει ικανότητα για Στρατιωτική Επιχείρηση Εκκενώσεως εκτός συνόρων. Έτσι έχει τελειώσει η προετοιμασία 800 στρατιωτών για το EUBG για περίοδο έξι (6) μηνών και ετοιμότητα κινήσεως, NOTICE TO MOVE (NTM), 10 ημερών.

Για την NRF τον Ιούλιο 2007 ξεκίνησε η εκπαίδευση 3.700 στρατιωτικού προσωπικού, για να είναι έτοιμο επιχειρησιακά το 2008 για έξι (6) μήνες με NTM 30 ημερών.

Τέλος η Διοίκηση Στρατού (Bundeswehr) διατηρεί 1.000 στρατιώτες σε ετοιμότητα για Στρατιωτική Επιχείρηση Εκκένωσης, με NTM 4 ημερών.

Η επαγγελματικότητα και η ποιότητα εκπλήρωσης των αποστολών του Γερμανικού Στρατού, αναγνωρίζεται από την πλειονότητα του Γερμανικού λαού και τη διεθνή κοινότητα.

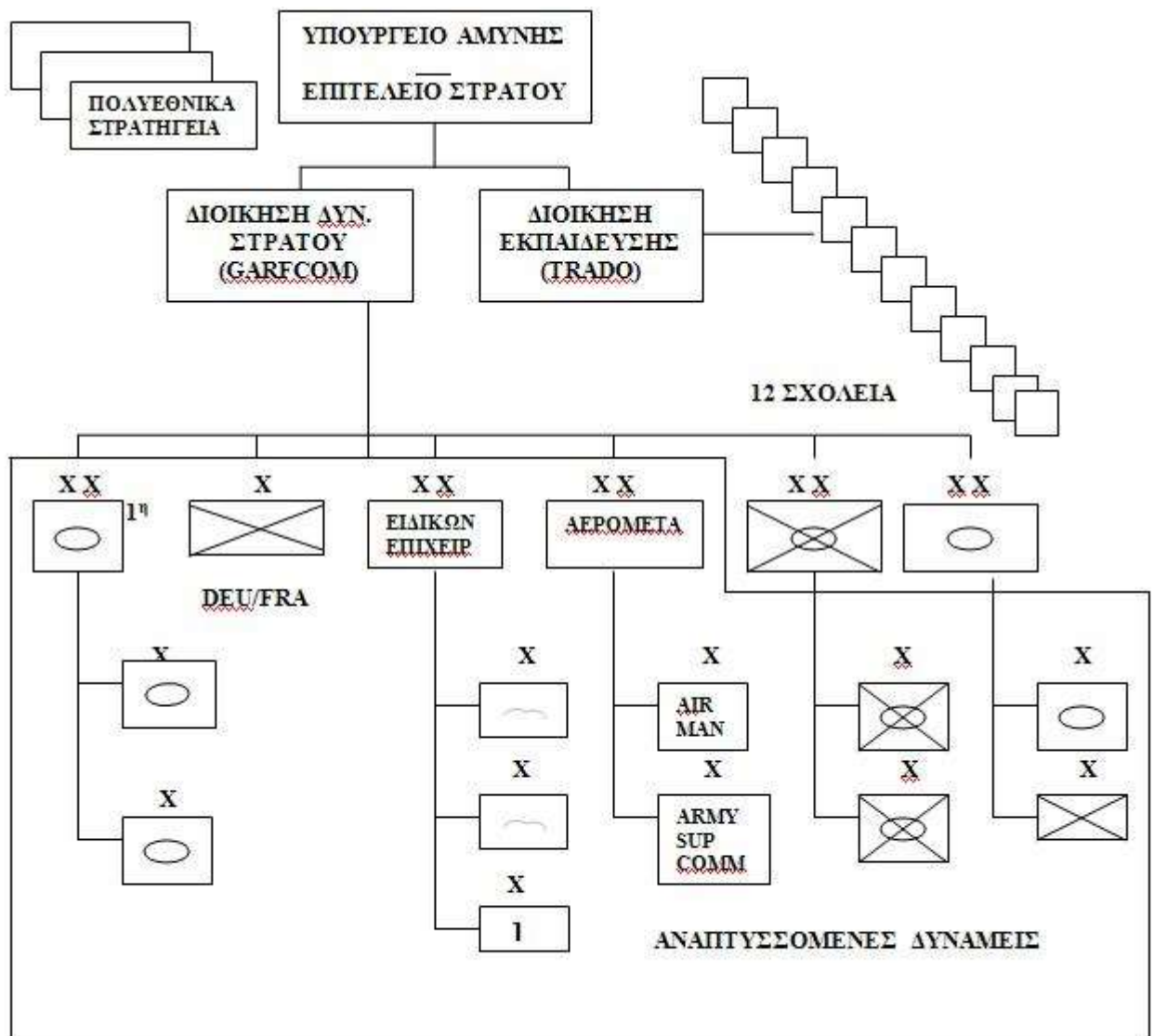
Αυτά τα στοιχεία ιδρύθηκαν με τις αποδεδειγμένες αρχές της ηγεσίας σ'ότι αφορά την ανάλυση της αποστολής και της εφαρμογής της αναλόγου τακτικής καθώς και της ανάπτυξης της ηγεσίας παράλληλα με την πολιτική εκπαίδευση, που είναι η βάση της εκπαιδεύσεως και ασκήσεων BUNDESWEHR.

Οι αρχές αυτές διατηρούν απεριόριστη εγκυρότητα ακόμη κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων. Ο Στρατός είναι σε μια συνεχιζόμενη διαδικασία εξετάσεως, αναλύσεως και αποδοχής, της δύναμης και δομής του, για τις επιχειρήσεις.

Η μετεξέλιξη είναι μία δυναμική διαδικασία κατά την οποία σε βραχύ, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο χρόνο, οι ενέργειες προσδιορίζονται και μεταφράζονται πρακτικά, κατά δραστηριότητα μετεξέλιξεως πριν και μετά την ανάπτυξη αυτής. Όλα τα επίπεδα Διοικήσεως από το Υπουργείο μέχρι κάτω το επίπεδο μονάδος εμπλέκονται σ' αυτή τη διαδικασία.

Συμπεράσματα από επιχειρήσεις, συλλέγονται σε βάση δεδομένων τα οποία είναι διαθέσιμα σ'όλα τα αποσπάσματα πριν από μία επιχείρηση.

Η δομή του νέου Στρατού μέχρι του επιπέδου Ταξιαρχίας, όπως παρακάτω :



Ο Στρατός κάτω από το Επιτελείο Στρατού στο Υπουργείο Αμύνης διαθέτει :

- Τη Διοίκηση Δόγματος-Εκπαιδύσεως επιπέδου Σώματος Στρατού με 12 Σχολές και Κέντρα Εκπαιδύσεως.
- Τη Διοίκηση Δυνάμεων του Γερμανικού Στρατού επιπέδου Στρατιάς με πέντε (5) Μεραρχίες και Δώδεκα (12) Ταξιαρχίες.

Οι Δυνάμεις της 1^{ης} Τ/Θ Μεραρχίας και η Γερmano-Γαλλική (DEU/FR) Ταξιαρχία, είναι ικανές να συμμετέχουν σε επιχειρήσεις υψηλής έντασης, με ικανότητες δικτυοκεντρικές. Αποτελούν την αιχμή του δόρατος του Γερμανικού Στρατού.

Η Τ/Θ Μεραρχία αποτελείται από δύο Τ/Θ Ταξιαρχίες και Μεραρχιακές Μονάδες. Κάθε Τ/Θ Ταξιαρχία διαθέτει δύο Τάγματα Αρμάτων με άρματα LEP 2A6, ένα Μηχανοκίνητο Τάγμα Πεζικού (ΜΙΚΤΠ) και στο μέλλον θα χρησιμοποιεί τα TOMA PUMA για το Πεζικό, ένα Τάγμα Πυροβολικού με Α/Κ πυροβόλα 155 χιλ. PZ 2000 και ένα λόχο αναγνωρίσεως με DRONES (ΚΖΟ) και το όχημα αναγνωρίσεως

FENEC. Οι Μεραρχιακές Μονάδες περιλαμβάνουν επιπλέον πυροβολικό (MLRS), A/A Πυροβολικό με A/A σύστημα GEPARD, μονάδα NBC προστασίας, Μηχανικό, Επικοινωνίες και Μονάδες Υποστηρίξεως (Logistics). Κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων η Μεραρχία ενισχύεται με μονάδες της Διακλαδικής Υγειονομικής Υπηρεσίας και Διακλαδικής Υποστήριξης μη Μάχης. Η ανάμιξη Μονάδων Μάχης, Υποστηρίξεως Μάχης, Υποστηρίξεως μη Μάχης, Διοίκησης και Ελέγχου επιτρέπει ταχεία, ανεξάρτητη και δικτυοκεντρική εκτέλεση επιχειρήσεων από την 1^η T/Θ Μεραρχία.

Η Γερμανο-Γαλλική Ταξιαρχία είναι, κύρια, Μονάδων Μάχης δύο Εθνών και χαρακτηρίζεται από υψηλή κινητικότητα και ετοιμότητα, αποτελούμενη από 5.000 στρατιώτες. Οι συνολικές δυνατότητες της Ταξιαρχίας την καθιστούν ικανή να ανταποκρίνεται σε ευρύ φάσμα των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΓΑΛΛΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ (D/F) ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

M : **Επάνδρωση και από τα δύο Έθνη**
DEU : **Διατίθεται από Γερμανία**
F : **Διατίθεται από Γαλλία**

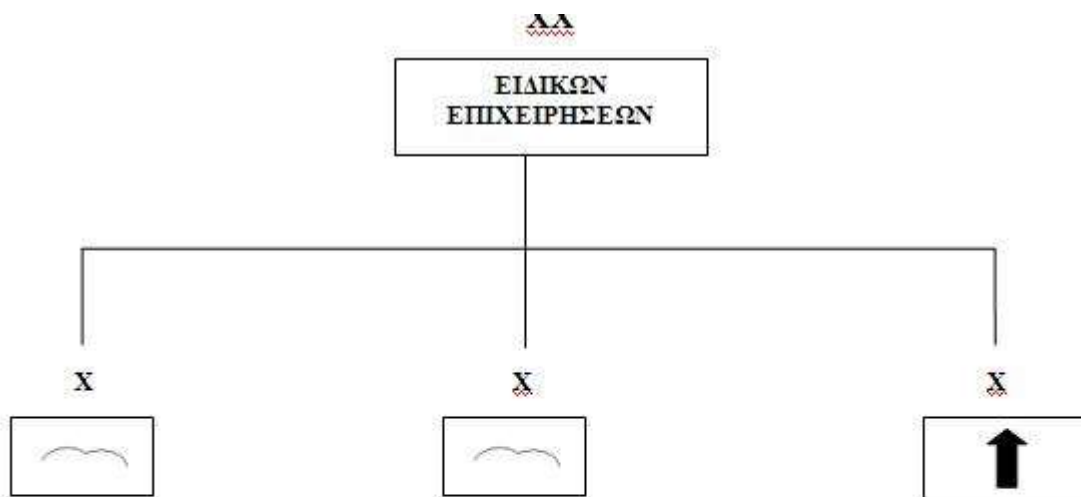
Η Ταξιαρχία διαθέτει τρεις κύριες Μονάδες Μάχης, το T/Θ Σύνταγμα Αναγνώρισεως, ένα Τάγμα Πεζικού, ένα Σύνταγμα Ελαφρού Πεζικού και ένα Τάγμα Πυροβολικού.

Η Ταξιαρχία στην ειρήνη διατίθεται υπό το EUROCORPS, διοικείται εκ περιτροπής από Γερμανό ή Γάλλο Διοικητή (αλλαγή ανά διετία), το Επιτελείο της είναι μικτό, ενώ τελευταία αυτό ενισχύθηκε με προσωπικό από Ισπανία και Βέλγιο. Το Τάγμα Υποστηρίξεως έχει ανάμικτο προσωπικό, μέχρι επιπέδου Ουλαμού.



Στη δομή του Στρατού θα υπάρχουν, με τη νέα δομή, δύο ειδικής μορφής ή ειδικές Μεραρχίες. Η Μεραρχία Ειδικών Επιχειρήσεων είναι ικανή να διεξάγει επιχειρήσεις σε κατοικημένες περιοχές εναντίον ανταρτών και ειδικές επιχειρήσεις.

Η αεροκίνητη Μεραρχία συνδυάζει όλα τα μέσα της Αεροπορίας Στρατού και αεροκίνητο Πεζικό καθώς τη Διοίκηση Υποστήριξης Μάχης επιπέδου Ταξιαρχίας με μονάδες Πυροβολικού, NBC αμύνης, A/A πυροβολικό. Οι Μεραρχίες αυτές έχουν δυνατότητα να διεξάγουν επιχειρήσεις σε περιβάλλον υψηλής έντασης καθώς και αντίστοιχες σταθεροποιήσεως.

ΔΟΜΗ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ



ΥΠΟΜΝΗΜΑ

-  : Αεροκίνητη
-  : Ειδικών Επιχειρήσεων

Η Ειδικών Επιχειρήσεων Μεραρχία αποτελείται από δύο Αερομεταφερόμενες Ταξιαρχίες και μία Ειδικών Επιχειρήσεων. Οι Αερομεταφερόμενες Ταξιαρχίες είναι γενικά ικανές να διεξάγουν επιχειρήσεις και κατά ανταρτικών δυνάμεων και επιχειρήσεις στρατιωτικής εκκενώσεως. Συγκροτούνται από Πεζικό ειδικής δυνατότητας, που ευρίσκεται μεταξύ κλασσικού πεζικού και ειδικών δυνάμεων. Η Ταξιαρχία ειδικών επιχειρήσεων είναι ένα σύνολο οργανωμένο και διεξάγει παράλληλα μέχρι τρεις (3) ειδικές επιχειρήσεις. Το επιτελείο της Μεραρχίας επιπλέον παρέχει τον πυρήνα Επιτελείο Ειδικών Επιχειρήσεων για Πολυεθνικές Επιχειρήσεις σε επίπεδο Τμηματικού Διοικητού.

Η Αεροκίνητη Μεραρχία, αποτελείται από μία Αεροκίνητη Ταξιαρχία Ελιγμού, τρία Συντάγματα Μεταφορικών Ελικοπτέρων και την Διοίκηση Όπλων Υποστηρίξεως Στρατού.

ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΑΕΡΟΚΙΝΗΤΗΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ



Η Αεροκίνητη Ταξιαρχία Ελιγμού θα δίδει στο Στρατό τη δυνατότητα με ταχύτητα και αιφνιδιασμό να προσβάλλει με αποτελεσματικότητα στόχους σε βάθος της εχθρικής διατάξεως με χρήση ισχυρών Επιθετικών Ελικοπτέρων και υψηλής ευελιξίας Πεζικό. Τα κύρια οπλικά συστήματά της είναι, τα Επιθετικά Ελικόπτερα τύπου TIGER (νέου τύπου), ταο NH-90 ελαφρύ Μεταφορικό Ελικόπτερο, τα νέα προστατευμένα από πυρά Οχήματα Μεταφοράς MUNGO και BOXER, καθώς το WIESEL όχημα μεταφοράς όπλων για το Αεροκίνητο Σύνταγμα Πεζικού.

Τα τρία Συντάγματα Μεταφορικών Ελικοπτέρων, είναι εξοπλισμένα με τα μέσης μεταφορικής ικανότητας Ε/Π CH-53 (τα δύο Συντάγματα) και με το NH-90 Ελικόπτερο (το ένα Σύνταγμα).

(Για την Ταξιαρχία Διοικήσεως όπλων Υποστηρίξεως Μάχης Στρατού της Αεροκίνητης Μεραρχίας, έγινε αναφορά παραπάνω).

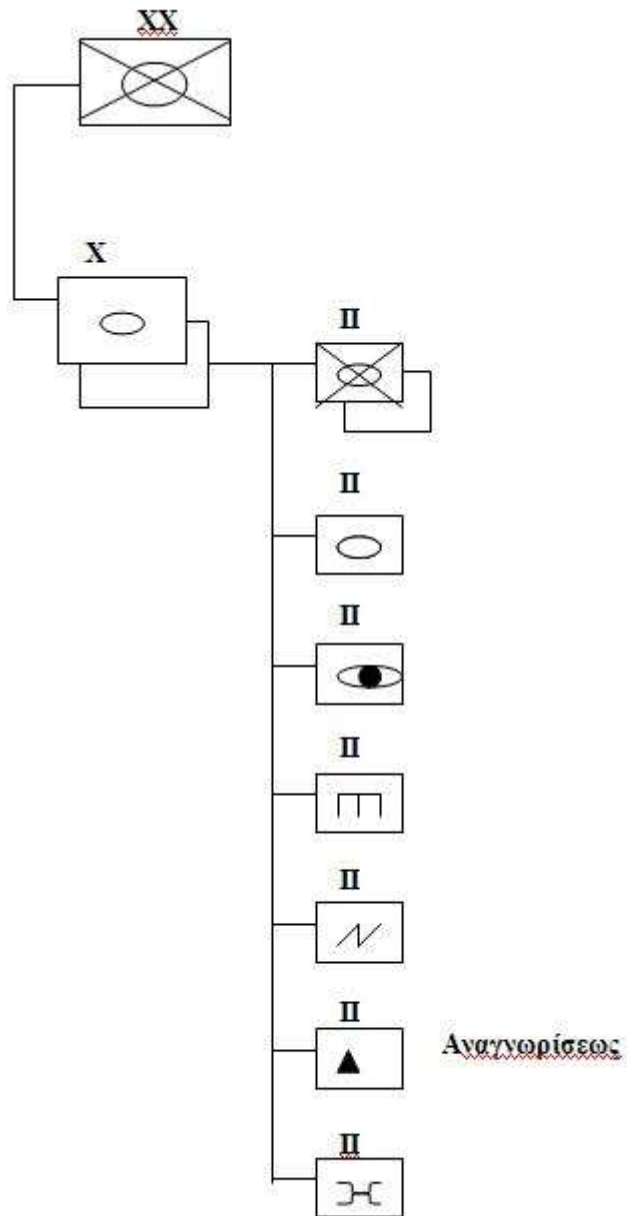
Σε κάθε περίπτωση όπου η κινητικότητα στην ξηρά δεν υφίσταται στον κατάλληλο χρόνο, η αεροκίνηση παίζει σημαντικό ρόλο στις χερσαίες επιχειρήσεις. Οι αεροκίνητες επιχειρήσεις συνδυάζουν ταχύτητα και ακρίβεια σε συνδυασμό με τη χρήση STAND-OFF πυρών των Επιθετικών Ελικοπτέρων και την υψηλή κινητικότητα των Μεταφορικών Ελικοπτέρων μαζί με τις ικανότητες του Πεζικού όπως :

- Επίτευξη αποφασιστικού αποτελέσματος στο έδαφος.
- Ανάλυση αποτελεσματικής και ευέλικτης δράσης.
- Διαχωρισμός αντιπάλων.
- Να παράσχει ακριβή πυρά με ελαχιστοποίηση παράπλευρων απωλειών.
- Διεξαγωγή επιχειρήσεων διάσωσης - απελευθέρωσης και εκκενώσεως.

Στη νέα δομή περιλαμβάνονται και δύο Μεραρχίες με αποστολή σταθεροποίησης αλλά και συμμετοχής σε υψηλής έντασης συγκρούσεις.

Η πρώτη είναι μία Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού (Μ/Κ ΜΠ), της οποίας η συγκρότηση φαίνεται παρακάτω :

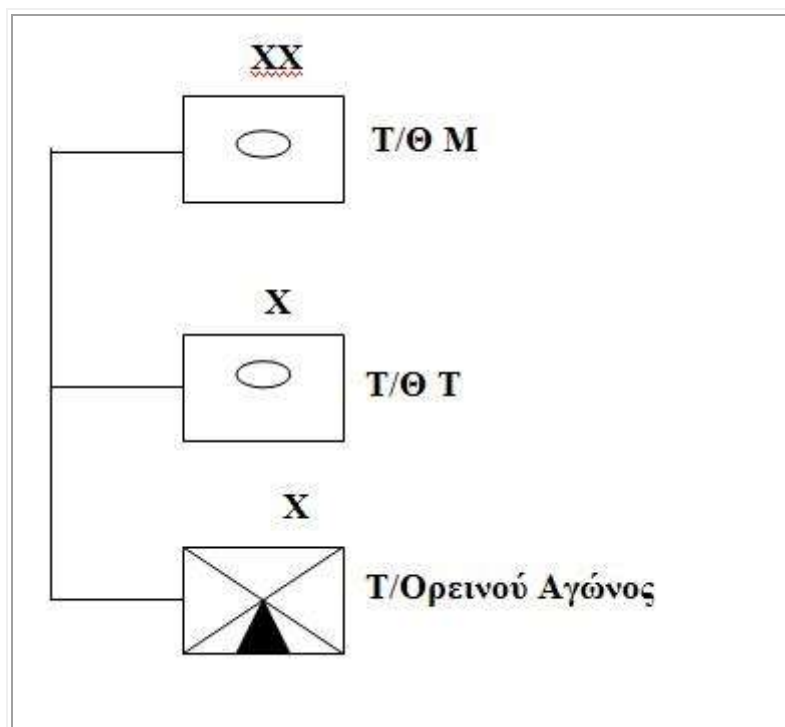
ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ Μ/Κ ΜΠ



Η Μεραρχία διαθέτει δύο Ταξιαρχίες Μηχανοκινήτου Πεζικού (Μ/Κ), η κάθε μία των οποίων συντίθεται από δύο (2) Μηχανοκίνητα Τάγματα Πεζικού (Μ/Κ ΤΟ), ένα Τάγμα Αρμάτων, μία Μοίρα Πυροβολικού Μάχης, ένα Τάγμα Μηχανικού, ένα Τάγμα Επικοινωνιών, ένα Τάγμα Αναγνωρίσεως και ένα Τάγμα Υποστηρίξεως (Logistics),

Η επόμενη Μεραρχία είναι Τ/Θ, της οποίας το Οργανόγραμμα φαίνεται παρακάτω :

ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ Τ/Θ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ



Η Μεραρχία διαθέτει μία Τ/Θ Ταξιαρχία της οποίας η συγκρότηση είναι όπως της 1^{ης} Τ/Θ Μεραρχίας, στη συγκρότηση της οποίας ήδη αναφερθήκαμε και μία Ταξιαρχία Ορεινού Αγώνος, η οποία συντίθεται από :

- Τρία Τάγματα Ορεινού Αγώνος με οχήματα BOXER και BY-206.
- Τάγμα Μηχανικού.
- Τάγμα Επικοινωνιών.
- Τάγμα Αναγνωρίσεως.
- Τάγμα Υποστηρίξεως.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο της νέας δομής θα είναι το Τάγμα Συλλογής Πληροφοριών, Έρευνας Προσδιορισμού Στόχων, Αναγνωρίσεως (Intelligence, Surveillance, Target, Acquisition Reconnaissance ή ISTAR). Ο Γερμανικός Στρατός, λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα από το Αφγανιστάν, όπου είχε την ευθύνη στο

βόρειο τμήμα της χώρας, εκτάσεως 1200 km x 500 km κατέληξε στη συγκρότηση των Ταγμάτων αυτών. Η έκταση της περιοχής και οι προκλήσεις που προέκυπταν μας ανάγκασαν να σκεφθούμε, ότι οι επιχειρήσεις αυτού του είδους έπρεπε να διεξάγονται 24 ώρες την ημέρα επί 7 ημέρες. Έτσι το Τάγμα ISTAR του Στρατού συγκροτήθηκε ώστε να στηρίζεται σε τρεις πυλώνες : την επίγεια παρατήρηση, την εναέρια παρατήρηση και την συλλογή πληροφοριών από ανθρώπινες πηγές (HUMMINT).

Το Τάγμα αυτό θα εξοπλίζεται με τα οχήματα αναγνωρίσεως τύπου FENNEK, DRONES (KZO) και τις ομάδες HUMMINT. Με αυτή την σύνθεση, υψηλής τεχνολογίας μέσα αέρα-εδάφους και τις εκπαιδευμένες ομάδες αλλαγής πληροφοριών από ανθρώπινες πηγές, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του μέλλοντος και να προλάβουμε μη επιθυμητές καταστάσεις. Στην παρούσα περίοδο ακολουθούμε τη διεθνή πρακτική για τα ISTAR Τάγματα. Στο μέλλον και με βάση τις δικές μας εμπειρίες, αλλά και τις εξελίξεις στον τομέα, θα οδηγηθούμε στην περαιτέρω βελτίωση, μέσω του Army Concept Development and Experimentation (CD & E), των μονάδων αυτών. Τα Τάγματα ISTAR είναι ένα παράδειγμα για το πώς η τεχνολογία, επιχειρησιακές απαιτήσεις, παράλληλα με CD & E, προωθούν τις εξελίξεις στον τομέα.

Βασισόμενη στην κατανοητή έννοια, ότι στο μέλλον το κύριο θέμα δεν θα είναι απλώς το ποίος θα φέρει αποτελεσματικά ένα κύριο αποτέλεσμα στο στόχο, αλλά η ακρίβεια και τα άμεσα αποτελέσματα λόγω της ταχύτητας προσβολής, αναπτύσσουμε το δόγμα της Διακλαδικής Υποστηρίξεως Πυρών. Θεωρούμε ότι η Διακλαδική Υποστήριξη Πυρών (JFS), είναι μία ικανότητα για αμοιβαία παροχή πυρών σε τακτικό επίπεδο, χερσαίο, αεροπορικό και ναυτικό, και σε κάθε διάσταση της περιοχής επιχειρήσεων. Με αυτή τη διάσταση, η εμπλοκή με πυρά δια μέσου όλων των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, με βάση την αρχή «η εμπλοκή με πυρά δια μέσου όλων των Κλάδων εξυπηρετεί άμεσα τον Διοικητή που τα έχει ανάγκη». Η εκλογή των μέσων δεν θα είναι απαγορευτική γι' αυτόν που θα διαθέτει τα μέσα προσβολής. Ο Αρχηγός του Επιτελείου αποδέχθηκε το βασικό έγγραφο, το οποίο είχε επεξεργασθεί δια μέσου του Επιτελείου των Ενόπλων Δυνάμεων (σε συντονισμό με Αεροπορία και Ναυτικό). Τον περασμένο Οκτώβριο αυτού του έτους με επιτυχία περάσαμε το πρώτο πιλοτικό τμήμα του εγχειρήματος για την Διακλαδική παροχή Πυρών Υποστηρίξεως (JFS). Με βάση τον προϋπολογισμό το πρώτο JFS τύπου FENNEK όχημα, θα αποκτήσει ενδιάμεση (IOC) ικανότητα, το 2010. (Αύγουστος του 2010).

Το μέσον αυτών των ομάδων (Διακλαδική Ομάδα Παροχής Πυρών Υποστηρίξεως ή Joint Fire Support Teams) εξαρτάται από την αποστολή και τον τύπο επιχειρήσεών τους. Για τις βαρειές T/Θ ή M/K Μονάδες η πλατφόρμα της ομάδος θα είναι το TOMA PUMA, για μέσου τύπου μονάδες που θα χρησιμοποιούνται για αερομεταφορές με αεροσκάφος A 400M ή πλατφόρμα θα είναι το όχημα FENNEK. Το WIESEL 2 έχει καθορισθεί ως πλατφόρμα για ελαφρές ομάδες και το όχημα BV-2065 για τις μονάδες ορεινού αγώνος. Σε όλες τις παραπάνω πλατφόρμες γίνεται σχεδιασμός και προετοιμασία για να δεχθούν όλες τις δυνατότητες που απαιτούνται για τον συντονισμό των πυρών στρατού, ναυτικού και αεροπορίας. Στη δομή του νέου στρατού οι προωθημένοι παρατηρητές πυροβολικού, όλμων και αεροπορικής

υποστηρίξεως (Air Controller ή ΑΕΠΑ), θα ενταχθούν στις διακλαδικές ομάδες πυρών υποστηρίξεως (JFST), έχοντας στη διάθεσή τους όλα τα μέσα και τις διαδικασίες να ζητούν και να κατευθύνουν διακλαδικά πυρά.

Σε κάθε T/Θ, M/K, Γαλλο-Γερμανική, ορεινού αγώνος Ταξιαρχία προβλέπονται από 9 JFST.

Οι Ταξιαρχίες της Μεραρχίας Ειδικών Επιχειρήσεων θα διαθέτουν από 6 JFST, ενώ στην Αερομεταφερόμενη Μεραρχία, ανά 3 JFST στο Σύνταγμα Αερομεταφερόμενου Πεζικού και 9 JFST Ταξιαρχία Όπλων Υποστηρίξεως.

Μία συγκεκριμένη πρόκληση υφίσταται σε διάφορα πεδία δραστηριοτήτων όπου η μετεξέλιξη λαμβάνει χώρα, ή απ'όπου αυτή ξεκινά. Η σημαντικότερη πρόκληση σ'αυτή την κατάσταση είναι ότι για την προώθηση της μετεξέλιξεως απαιτούνται πολλές παράλληλες ενέργειες. Είναι αδύνατο στην προσπάθεια αυτή να σταματήσουμε τον χρόνο, να σταματήσουμε ή να ξεχάσουμε τις τρέχουσες επιχειρήσεις ή τέλος να σταματήσουμε την εκπαίδευση, επειδή επιχειρείται η μετεξέλιξη.

Την δραστηριότητα αυτή την χωρίζουμε σε δύο ομάδες :

- Η πρώτη ομάδα περιλαμβάνει την ανάπτυξη δόγματος και πειραματισμών (Army Concept Development and Experimentation), διαμόρφωση δομών, νέα οπλικά συστήματα και αποδοχή του δόγματος.
- Η δεύτερη ομάδα περιλαμβάνει τα μη παρακαμπτόμενα πεδία όπως η συνέχιση των τρεχουσών επιχειρήσεων, η προετοιμασία προσωπικού για την NRF EU-BG καθώς επίσης η εκπαίδευση και οι ασκήσεις.

Ο Στρατός μας δεν είναι στατικός, αλλά τμήμα των σε εξέλιξη αλλαγών που πρέπει να υλοποιήσουμε δια μέσου όλου του Στρατού. Εφόσον η προσέγγιση της μετεξέλιξεως ακολουθεί τη διαδικασία ως σύνολο, θα συνεχίσουμε.

Κυρίες και Κύριοι,

Πριν ολοκληρώσω την παρουσίαση αυτή, θα ήθελα να καταστήσω ξεκάθαρο το ότι δεν επιχειρούμε να τα αλλάξουμε όλα, αλλά να ενσωματώσουμε πολλές ιδέες-σκέψεις που έχουν αποδειχθεί επιτυχείς, καθόσον αυτό είναι μέρος της παραδόσεώς μας.

Οι άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες, που υπηρετούν στις μονάδες και σχηματισμούς μας, παραμένουν ως η ραχοκοκαλιά του Στρατού μας κατά τη διαδικασία της μετεξέλιξεως. Κατευθύνοντας τις απαιτούμενες στρατιωτικές επιδεξιότητες, αποστολή τύπο Διοικήσεως και Ελέγχου και την γενική ιδέα του Innere Führung (Ανάπτυξη Ηγεσίας και Πολιτική Εκπαίδευση) θα επιμείνουμε στις αρχές της προσπάθειας και αποδείξεως.

Το σώμα των Υπαξιωματικών και η προσωπικότητα των στρατιωτών είναι η σημαντική σταθερά της διαδικασίας μετεξέλιξεως.

Η κατεύθυνση κλειδί του Στρατού για το θέμα είναι :

- Ο Στρατός πρέπει να επιταχύνει ώστε να συναντήσει τις μελλοντικές επιχειρησιακές απαιτήσεις.
- Ο Στρατός πρέπει να σκέπτεται και να ενεργεί διακλαδικά.
- Ο Στρατός πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ενσωματώνεται σε πολυεθνικές δομές.

- Ο Στρατός είναι ο πυρήνας των χερσαίων δυνάμεων και η βάση των χερσαίων επιχειρήσεων.
- Ο Στρατός πρέπει να χρησιμοποιεί την σύγχρονη τεχνολογία.
- Συμπερασματικά ο Στρατός θα πρέπει με ταχύτητα να επαυξήσει την επιχειρησιακή του ικανότητα, με προσανατολισμό στις αποστολές του καθώς και με καθαρή προτεραιότητα.

ΤΡΙΤΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

«Η εμπειρία της Ινδίας στις προκλήσεις ανταρσιών και τρομοκρατίας»

Ο Αντιστράτηγος Vijay Oberoi, πρώην Υπαρχηγός του Ινδικού Στρατού, παρουσίασε την εισήγησή του ξεκινώντας με ένα απόφθεγμα του Ινδικού Στρατού, σύμφωνα με το οποίο : «Δεν πρόκειται ποτέ να υπάρξει επιτυχία σε ένα ανταρτοπόλεμο, ο οποίος διεξάγεται σε περιοχή όπου ο τοπικός πληθυσμός είναι εχθρικός με τους αντάρτες αλλά είναι αδύνατον να κλείσεις έναν ανταρτοπόλεμο σε περιοχή όπου ο πληθυσμός υποστηρίζει τους αντάρτες».

Ο Ινδικός Στρατός έχει πολεμήσει με αντάρτες ή τρομοκράτες για μισό αιώνα περίπου. Αυτές οι επιχειρήσεις ονομάζονται με διάφορους τρόπους, όπως : «Υπό συμβατικός πόλεμος», «Χαμηλής έντασης σύγκρουση», «Τέταρτης γενιάς σύγκρουση» ή απλά «Ασύμμετρος πόλεμος».

Όπως μας είπε ο Στρατηγός οι παραπάνω ονοματολογίες, περιγράφουν συγκρούσεις που είναι πέρα από το επίπεδο της ειρήνης και κάτω από το επίπεδο του πολέμου, οι οποίες σήμερα είναι εξαιρετικά σημαντικές για πολλά έθνη και τους στρατιωτικούς. Τρομοκρατία και ανταρσία διασπείρονται στον κόσμο και προσελκύουν υψηλής νοημοσύνης και μόρφωσης άτομα. Η φιλοσοφία του χιονοπόλεμου αυτών των ατόμων αλλάζει τον τρόπο της μάχης όσο ποτέ άλλοτε. Έτσι οι μάχες κερδίζονται στο μυαλό των αντιπάλων, αντί στα πεδία των μαχών. Αυτή η σκέψη είναι το κλειδί σ' αυτόν τον τύπο πολέμου.

Οι ενέργειες των τρομοκρατών και των ανταρτών κατευθύνονται στην αλλαγή της σκέψης και αντιλήψης των κατοίκων ειδικών ή συγκεκριμένων περιοχών, με σκοπό να δείξουν την αδυναμία του κράτους επιχειρώντας με τρόπο που η βία είναι δυσδιάκριτη. Οι περισσότεροι στρατιωτικοί που αναλαμβάνουν δράση κατά ανταρτών ή τρομοκρατών, εστιάζονται στους αντάρτες ή τρομοκράτες αντί του τοπικού πληθυσμού της περιοχής. Αυτό οφείλεται στην εκπαίδευσή τους και στο έθος (ethos) των στρατιωτών, το οποίο είναι να σκοτώσεις, καταστρέψεις και να προκαλέσεις απώλειες στον εχθρό. Αυτή η πολιτική όμως αποξενώνει τον πληθυσμό, ο οποίος μπαίνει μέσα στη δίνη της βίας.

Οι επιχειρήσεις αυτού του είδους, δηλαδή οι Sub Conventional θα παραμείνουν ως κύρια αποστολή για πολλές στρατιωτικές δυνάμεις, στο ορατό μέλλον. Στην Ινδία τέτοιες επιχειρήσεις χαρακτηρίζονται από συνδυασμό μαχητικής ισχύος και ενίσχυσης του πολιτικού ελέγχου και λιγότερο πρόκλησης και τριβής, που είναι ο σκοπός ενός συμβατικού πολέμου. Σε αυτής της μορφής επιχειρήσεις, το «κέντρο βάρους» είναι ο πληθυσμός και εκεί πρέπει να επικεντρώνονται οι

στρατιωτικοί. Με νίκη στις καρδιές και στο μυαλό των κατοίκων, κτυπάς στο κέντρο κάθε ανταρσία και αλλάζεις τις συνθήκες καθόσον αυτοί θα αρνούνται κάθε υποστήριξη στους τρομοκράτες, η οποία (υποστήριξη) θα ήταν σημαντική για την επιβίωσή τους. Σε απώτερο χρόνο ξεραίνεις τη βάση στρατολόγησης και εξασθενούν οι δραστηριότητες των ανταρτών και τρομοκρατών. Οι φιλικές επιχειρήσεις προς τον πληθυσμό που ορισμένοι τις θεωρούν ως μη απαραίτητες, είναι οι πλέον ουσιαστικές για την αντιμετώπιση ανταρτών ή τρομοκρατών.

Με την προοπτική εκρίζωσης κάθε ανταρσίας από τις ρίζες της, είναι σημαντικό να νικήσεις βασιζόμενος στη μέγιστη υποστήριξη του πληθυσμού. Προς τούτο απαιτείται να γνωρίζουμε την μοναδικότητα του πληθυσμού, τις τάσεις κάθε εθνικής ομάδος, και να σεβόμαστε τα τοπικά έθιμα και παραδόσεις, κερδίζοντας τις καρδιές και τη σκέψη τους. Επιπλέον μία αποτελεσματική χρησιμοποίηση των ΜΜΕ, στα πλαίσια των Επιχειρήσεων Ενημέρωσης (ΡΙΟ) είναι επίσης απαραίτητη.

Ο Στρατηγός κλείνοντας την εισήγησή του μας είπε ότι η επίλυση της χαμηλής έντασης συγκρούσεων, είναι κυρίως πολιτική υπόθεση. Οι δυνάμεις ασφαλείας έχουν ένα σημαντικό ρόλο και αυτός είναι να καταστρέψουν τα διάφορα επίπεδα τρομοκρατών ή ανταρτών και έτσι η πολιτική προσπάθεια να ξαναξεκινήσει. Σε κάθε περίπτωση η επιτυχία για την εσωτερική ασφάλεια σε όλους τους τύπους και καταστάσεις ανταρσίας είναι η καλή διακυβέρνηση και η κοινωνική-οικονομική ανάπτυξη.

Τέλος ο Στρατηγός Oberoi μας είπε ότι : Ο Ινδικός Στρατός έχει μακρά παράδοση αναλαμβάνοντας επιχειρήσεις σε πληθυσμούς, όχι μόνο σε περιπτώσεις κατά ανταρσιών και τρομοκρατών αλλά και σε επιχειρήσεις των Ηνωμένων Εθνών παγκοσμίως. Γι' αυτό το λόγο ο Ινδικός Στρατός έχει κερδίσει δάφνες σε όλες τις αποστολές του υπό τα Ηνωμένα Έθνη ενώ παράλληλα διεξάγει επιχειρήσεις χαμηλής εντάσεως σε διάφορες περιοχές της Ινδίας.

Περί Πίστεως

Δοκίμιον

Του Ταξιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Τί είναι πίστη

Με τον όρο "πίστη" εννοούμε την αναφορά σε ό,τι δεν έχει αποτελέσει θεωρητικόν αντικείμενο μιάς ιδιαίτερας επιστημονικής ερεύνης. Το αντικείμενο τούτο μετατίθεται στην πνευματική επάρκεια και την διανοητική χωρητικότητα του καθενός για να κατανοήσει ό,τι δεν είναι δυνατόν να στηρίζεται σε ίδιες αρχές και ίδιες σταθερές αλλά ούτε είναι δυνατόν να επιδιώκει τους ίδιους στόχους σε ό,τι αφορά στην γνώση των ερευνόντων. Προσέτι η γνώση αναφέρεται στον κόσμο, που εμείς αντιλαμβανόμαστε, δηλαδή τον αισθητό και φυσικά ό,τι ανήκει σ'αυτόν.

Μ'αυτό το δεδομένο η γνώση προσλαμβάνεται εμπειρικά και κατακτάται νοητικά, η δε πίστη προσανατολίζεται προς ό,τι δεν ενέχει περιορισμούς, όπως τέτοιοι περιορισμοί είναι οι προϋποθέσεις.

Συλλογιστικά κινούμενοι δεχόμεθα, ότι όριο χαρακτηριστικό της πίστεως είναι η υπέρβαση, δηλαδή η αναγωγή της σε μεταφυσικά πεδία, από τα οποία πεδία συλλέγει τις συναφείς και παραλληλίσιμες πληροφορίες και που κατ'αυτόν τον τρόπο νοηματοδοτείται.

Συνάγεται μετά ταύτα, ότι το σύνολο των αισθητών όντων, όπου σ'αυτά συμπεριλαμβάνεται και ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι αυτοδημιούργητο αλλά τούτο το σύνολο οφείλει την ύπαρξη και την λειτουργική του αρμονία σε κάποια μεταφυσική αιτία, μία υπεβατή από εμάς παραδοχή, μη προσπελάσιμη και αποδεικτέα από οποιοδήποτε γνωστικό μέγεθος του ανθρωπίνου νοός.

Αφοριστικά θα λέγαμε, ότι η πίστη προβάλλεται με μυστηριακό χαρακτήρα και ανιχνεύεται ανάλογα με το τί έχει προκαθορίσει για τον εαυτόν του ο κάθε άνθρωπος σαν εκλεκτό βίωμα ή σαν επιλεκτική τοποθέτηση ή σαν συμφέρουσα ψυχική ικανοποίηση. Βέβαια, οι αναφορές της ψυχής προβάλλονται σαν οι πλέον αρμόδιες για την προσέγγιση της βαθιάς εσωτερικότητας, που επικαλούμεθα αναφερόμενοι στην πίστη.

Η πίστη για τον οιοδήποτε επιπέδου μορφώσεως πιστεύοντα είναι η διαίσθηση ή και ενόραση καταστάσεων, που δεν υπόκεινται στην αιτιοκρατία και την όποια νομοτέλεια των φυσικών φαινομένων. Είναι συνεπώς ένα προϊόν κάποιου απροσδιορίστου στοιχείου, το οποίο προκρίνεται από τον πιστεύοντα αναλόγως του βαθμού επιδράσεώς του στο συνειδητό του.

Παρατηρούμε επομένως, ότι αναπτύσσεται μία άρρητη διαλεκτική σχέση με το υπερβατόν, αυτό το υπέρ τον κατανοητό μας κόσμο, το ακατάληπτο από τις διεισδυτικές διεργασίες του εγκεφαλικού συστήματος του ανθρώπου.

Συμπερασματικά θα λέγαμε, ότι η πίστη έχει έναν έντονο υποκειμενικό χαρακτήρα και αποδίδει μία προσωπική περιπλάνηση και πορεία σε περιοχές μη αντικειμενικά ανιχνεύσιμες και πιθανώς ασύμβατα κείμενες.

Πίστη στα πάντα

Πέραν της θεωρητικής τοποθέτησεως σε μία γενική πίστη, ας επιχειρήσουμε τώρα ένα ταξίδι στην πίστη των πολλών εκφάνσεων για να ενισχύσουμε το χωρίον περί της επιλεκτικότητας του ατόμου και της ιδιορρυθμίας του να οικειοποιείται την συμφέρουσα πίστη.

Και ποία άραγε θα μπορούσε να είναι η "συμφέρουσα" πίστη μέσα σ'αυτόν τον αισθητό κόσμο; Και τούτο το αναφέρουμε, διότι όλες οι έννοιες με την ίδια αλλά και την ειδική αυτών ποιοτική ανομοιότητα καθώς και η πυκνή συχνότητα μεταλλαγής της ικανότητας των ατόμων προς επίγνωση των δυσερμηνεύτων φυσικών δημιουργημάτων και των διαλογισμικών ηθικευμάτων μάς επιστρέφει μίαν εκδοχήν, η οποία ρωννύει τον συγκρητισμό. Δηλαδή την ανάμειξη και συγχώνευση ποικίλων εγκολπωμένων δοξασιών και τύπων αφοσιώσεως, λατρείας και πίστεως.

Πιο απλά και χωρίς βαθμούς δισταγμού θα λέγαμε, ότι εφ'όσον δεν υπάρχει πίστη σε κάτι συγκεκριμένο, τότε προοιωνίζεται, η οικοδόμηση μιας πίστεως στα πάντα· ακόμη κι'αν τα περισσότερα από τα προσκυνούμενα και δοξαζόμενα αντιφάσκουν μεταξύ τους. Σ'αυτή την περίπτωση, ο ρόλος των διανοουμένων είναι καθοριστικός για τον προσδιορισμό του κλονισμού της όποιας πίστεως, διότι αυτοί δυσκολεύονται στο να αποδεχθούν αβίαστα μία πίστη· κυρίως θρησκευτική. Έχουν εκπαιδεύσει εαυτόν στο να χρησιμοποιούν την γνωστική τους δομή και να αναζητούν το "γιατί". Διακατέχονται από μίαν εμμονή στο να εξηγούν τα πάντα με τρόπο ορθολογικό.

Αντίθετα, οι υπέρμαχοι μιας δοξασίας και μιας θρησκείας επισημαίνουν, ότι εάν ο άνθρωπος είχε την δυνατότητα να τα εξηγήσει όλα ορθολογικά, τότε η οποιαδήποτε θρησκεία δεν θα είχε λόγο υπάρξεως. Και τότε παρατηρούμε, ότι το άτομο παλαίει ανάμεσα στον αισθητό και από "υποβολέα του καλού", που είναι η συνείδηση με την αναγκαία της παρουσία και από την άλλη στην αντιπαρατιθεμένη καταναγκαστική κοινωνικότητα, που υποδουλώνει τον άνθρωπο, αλλά και που είναι εξ ίσου αναγκαία, για να αντισταθμίσει την εσχατόωσα και καθομολογουμένη απομόνωσή του.

Συνεκδοχικά αυτοί οι συλλογισμοί μάς οδηγούν απέναντι σε μία αντιπαραβολή μεταξύ των απαιτήσεων της λογικής και τις αξιώσεις της θρησκευτικής πίστεως. Τί θα μπορούσε να υπερισχύσει σ'αυτή την σύγκριση; Η νοητική οξύνοια; Το θρησκευτικό πάθος; Μήπως η τελευταία βαθμίδα της λογικής -όπως ο Blaise Pascal το τοποθετεί, είναι *"η συναίσθηση του, ότι υπάρχει ένας άπειρος αριθμός πραγμάτων, τα οποία υπερβαίνουν την λογική"*;

Τελικά, ο Rene Descartes, δείχνει -κατά πολλούς- δικαιωμένος, όταν επικεντρώνεται στην εσωτερική δομή του λόγου, διότι επιβεβαιώνει κάθε αλήθεια, σχετικά με τον θεό και τον κόσμο. Ο Θεός -μας λέγει- βρίσκεται εντός του ανθρωπίνου υποκειμένου. Μέσα στην διαδικασία της σκέψεως και της συνειδήσεώς του.

Αλλά ποιός όμως είναι ο Θεός που υπάρχει μέσα στην συνείδηση του καθενός; Και όποιος αμφισβητεί τον Θεό, συνήθως επιχειρηματολογεί λέγοντας, ότι δεν μπορεί να πιστέψει σε κάτι -ό,τι δήποτε- όταν αδυνατεί να το φαντασθεί. Και ο αμφισβητών συνεχίζει διατεινόμενος, ότι δεν θέλει να υπακούσει στην λογική ή

στην όποια διδασκαλία, παρά μόνον σε θαύματα. Ο άνθρωπος, κατά το πλείστον, θέλει να πιστεύσει. Αλλά σ'αυτό που θα στέρξει να το πιστεύσει, το θέλει να είναι από ή να στοιχειοθετεί μία λογική εξήγηση.

Και εδώ πάλι παρατηρούμε τις ισχυρές αντιθέσεις στις οποίες αναφερθήκαμε, ότι δηλαδή αυτοί, που δεν πιστεύουν "εις ένα Θεό", πιστεύουν σε όλα· ακόμη κι'αν αυτά είναι εκφράσεις του "αντιφατικού". Έφθασαν ακόμη και στο σημείο να πιστεύουν στα μυθιστορήματα, όπως το "Κώδικας Da Vinci" αφού ο συγγραφέας του Dan Brown διαβεβαιώνει, ότι οι πηγές των συλλεγισμών από αυτόν πληροφοριών είναι αξιόπιστες και ότι το πληροφοριακό του υλικό είναι γνήσιο. Γίνονται -άγνωστο αν είναι μεθοδευμένες- προσπάθειες αποχριστιανισμού εκ μέρους ενίων συγχρόνων επιχειρηματολόγων, όπως είναι ο Michel Onfray, στην πειστικά διατυπωμένη του "*Πραγματεία περί Αθεολογίας*" καθώς και μία πλειάδα άλλων αμφισβητούντων, όπως είναι και μία μερίδα κοινοβουλευτικών από τον χώρο της "προοδευτικής" αριστεράς, οι οποίοι, όλοι λοιπόν αυτοί, χρησιμοποιούν σαν στόχους-αποδέκτες τών περί πίστεως λογισμών τους, τούς τα πάντα πιστεύοντες. Αυτούς δηλαδή, που πιστεύουν ακόμη και στον Harry Potter, διότι η γενική πεποίθηση αποδέχεται τα μεταπτυχιακά διαπιστευτήρια της σχολής των μάγων.

Αλλά από την άλλη, ούτε κι'αυτό είναι αποδεκτό, όταν τοποθετείται έτσι, όπως εμείς το έχουμε τοποθετήσει. Περισσότερο ευσταθές είναι το, ότι ο καθένας πιστεύει σ'αυτό, που η ποσότητα και ποιότητα τής προσειλημμένης γνώσεώς του, τού έχει διδάξει. Με άλλα λόγια η κουλτούρα τού ατόμου είναι αυτή, που θα δώσει τον αναγκαιούντα στον χαρακτήρα του βαθμό προσηλώσεως σε επιλογές, όπως: ειδωλο, πράγμα, ουσία, φυσικός κόσμος, επικοινωνιακή γνωσιμαχία, νοησιαρχική σχολαστικότητα, φυσικοθεολογική πανεπιστημονικότητα, μυστηριακή ετεροκαθοριστικότητα, τεχνολογική βελτιωτικότητα, εικονική πραγματικότητα, πολυπολιτισμική ανεκτικότητα, δημόσια πολυγλωττοσυμβολικότητα, συλλογιστική εωσφορικότητα, εικονοεντυπωτική συναρπαστικότητα, παγκόσμια ανθρώπινη κοινότητα, διογκούμενο παγκοσμιοσκεπτικισμό, πολυερμηνεία πράξεων και εννοιών και μερικές ακόμη χιλιάδες συνδυασμούς πολυσημάντου αποφθεγματικότητας.

Πίστη στην Μη Πίστη

Δεν είναι δυνατόν να γνωρίζουμε λεπτομέρειες για το καθεστώς και τον βαθμό πίστεως των αρχαίων προγόνων μας προς τους μυθικούς θεούς. Ούτε τον βαθμό του δισταγμού μεταξύ ειδωλολατρίας, χριστιανισμού ή άλλης συντρεχούσης θεοσοφικής ροπής των μεταγενεστέρων ανθρώπων εξεταζομένων ξεχωριστά σαν ατόμων. Μόνο γενικότητες. Δηλαδή γενικότητες, σαν την αρχαία ελληνική κοσμοθεωρία, την οποία αναγνωρίζουμε από το εστραμμένο της ενδιαφέρον προς την αισθητικότητα, την ακαδημαϊκότητα, την ευγενή απλότητα, το αδιακήρυκτο μεγαλείο. Είμαστε, ωστόσο σε θέση να γνωρίζουμε τον σημερινό μας κόσμο και το τί αυτός μπορεί να πιστεύει. Το προϊόν της παρατηρήσεώς μας είναι αρκούντως διαφωτιστικό της τάσεως των μελών τής συγχρόνου κοινωνίας στο να απαξιώσουν το ό,τι δήποτε προβάλλεται σαν εν δυνάμει αντικείμενο πίστεως.

Πιστεύουν στον Θεό; Το σύγχρονο ρεύμα προτρέπει στην πίστη της αρχής της ανυπαρξίας της ελευθέρως βουλήσεως, δια της παραπλανητικής προβολής της "ηθικής δημιουργίας", διαδράμοντας μέσα από τον μηδενισμό. Η ελεύθερη δραστηριότητα καρπώσεως της αλήθειας βρίσκεται σε κατάσταση αιμωδιάσεως. Στον δυτικό κόσμο, έχουν σχεδόν νεκρωθεί, ως και οι ιδεολογικές αντιπαραθέσεις. Ακόμη και αυτές τούτες οι αντιπαραθέσεις αμφισβητούνται σαν περιττές.

Η αμφισβήτηση μετεξελίσσεται σε πίστη. Αλλά και αυτού του είδους η πίστη αν εκληφθεί σαν μία βολική αρετή τότε, όπως λέει και ο Ambrose Bierce στο "αλφαβητάρι του διαβόλου", τότε καταδεικνύει *"εκείνους που πρόκειται σύντομα να προδοθούν"*. Τα ανήσυχα πνεύματα και η διάνοηση εξαγοράζονται για να περιορίσουν κάθε προσπάθεια των ελευθέρων στοχαστών και της περιρρεούσης ευφυΐας σε ορίζοντες αδιαπέραστους.

Αλλά και η διάνοηση, που όπως είπαμε στηρίζεται στην λογική, ευρίσκεται εν αμφισβητήσει, από τον "νόμο του Murphry", που επιμένει, ότι *"η λογική είναι μία συστηματική μέθοδος για να βγάζει κανείς λανθασμένα συμπεράσματα με απόλυτη σιγουριά"*.

Η πολιτική και οι πολιτικοί διευκολύνονται στην άσκηση διεκδικουμένων υπ'αυτών αποκλειστικότητων, από την στιγμή, που μέσω τρίτων διαχέεται, η αόριστη ιδέα ενός εκδικητικού μένους του Θεού και η οποία δι' ενίων κακών παραδειγμάτων, τουτ' έστιν αδεξίων, ακαταρτίστων και των όχι ολιγότερον αμαρτωλών εκπροσώπων Αυτού επί Γης ιερωμένων, καλλιεργείται αρνητικά μία νέα αποσπαστική τάση στο εν θεολογική συγχύσει ποιόνιον.

Έτσι λοιπόν οργανώνεται η λήθη, που θέλει την πίστη περί του όποιου λατρευομένου θεού εν αποδομήσει και την απομυθοποίηση της παντοδυναμίας του εν γιγαντώσει. Και οι θρησκευτικοί πόλεμοι; Οι πόλεμοι, όπου εβραϊκές επικλήσεις, κατά την Πεντάτευχο, αιτιολογούν τον αιματηρό αγώνα εναντίον των εχθρών, όπως συμβαίνει και με τις παραλλαγές του Κορανίου, περί σφαγής των απίστων;

Όχι πλέον. Οι πόλεμοι γίνονται για τις πηγές ενεργείας και αύριο θα γίνουν για το πόσιμο νερό, και κατά πάσα πιθανότητα εν ονόματι κάποιου θεού.

Πίστη λοιπόν στην ασαφή λογική; Το να δεχόμαστε σαν πίστη την "αρχή της διαψευσιμότητας" σημαίνει, ότι οικειοποιούμεθα τον διαχωρισμό της επιστήμης από την μεταφυσικότητα· και με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Όπως π.χ. την διττή αλήθεια, δηλαδή την εκδοχή, ότι υπάρχει μία μορφή αληθείας, που αναφέρεται στα προσιτά στους ανθρώπους πράγματα και άλλη μορφή αληθείας, που αναφέρεται στο Θεό. Αυτή η δυσπόστατη πραγματικότητα όμως δεν βοηθεί στην συγκρότηση ενός πιστεύω.

Εδώ μάλλον αναγνωρίζουμε δύο "Αριστοτελικά" αξιώματα, πάνω στα οποία στηρίζεται ολόκληρο το σύστημα σκέψεως. Δηλαδή τον νόμο της μη αντιφάσεως και τον νόμο του αποκλεισμένου μέσου, οι οποίοι οδηγούν στην ασαφή επανάσταση, που είναι πρόσφατη και τεχνολογική. Η ασαφής επανάσταση είναι δίσημη. Είναι το ναι και το όχι. Πρακτικά αυτό σημαίνει, ότι ναι μεν εκδηλώνεται πίστη στους "νόμους", που αναφέρονται και οι ιστορικές, κοινωνικές και πολιτικές επιστήμες και οι οποίοι επηρεάζουν τις οικονομικές και κοινωνικές σχέσεις των ανθρώπων και αυτές με την σειρά τους την ιδεολογία τους, αλλά η πραγματικότητα,

δηλαδή η επιλεκτική εφαρμογή των νόμων ως και η αθέτηση αυτών από τους ίδιους τους νομοθέτες, έχει σαν συνέπεια, η νομιμοφροσύνη των πιστών να αίρεται οι δε πιστεύοντες να κακοδοξούν. Το ίδιο συμβαίνει και με την αμφισβήτηση των εθιμικών και θεσμικών φορέων αυτής της "οργανωμένης" κοινωνίας.

Υπάρχει πίστη στην Ευρωπαϊκή Ένωση; "Ναι", σε ό,τι αφορά στην οικονομική μας αυξητική διάπλαση. Αν και αυτό τούτο αμφισβητείται, διότι η πρόθεση εντάξεως ήταν, ότι "θα φάμε με χρυσά κουτάλια". "Όχι", διότι η ΕΕ στην ουσία παραμένει ΕΟΚ και όχι πολιτική ΕΕ και συνεπώς ουδέν εγγυάται για την ασφάλεια της χώρας μας, η οποία ασφάλεια είναι παράγων σταθερότητας και συναφώς μιας γενικωτέρας προόδου.

Υπάρχει πίστη στο οικονομικό μας σύστημα; Φερ'ειπείν στις τράπεζες; "Ναι" στο σκέλος της ευκολίας της δανειοληψίας. "Όχι", στον τρόπο και τους όρους εφαρμογής εκ μέρους αυτών των πιστωτικών φορέων, σε ό,τι αφορά στην επιστροφή των οφειλομένων, που βασίζεται σε "ληστρικές" επινοήσεις.

Υπάρχει πίστη στην πολιτική; "Ναι", με βάση τις προεκλογικές προσδοκίες και τις λεγόμενες "πελατειακές σχέσεις". "Όχι", με την αδιαλείπτως εκτυλισσομένη διαπίστωση, ότι οι εκφραστές της πολιτικής διαχειρίζονται τις δημόσιες υποθέσεις για προσωπικό τους όφελος.

Υπάρχει πίστη στον στρατό; "Ναι", υπήρχε προ τινος. Όταν δηλαδή επιστεύετο, ότι ο στρατός ήτο θεματοφύλακας των εθνικών σταθερών και εγγυητής της ακεραιότητας του ελληνικού εδάφους. "Όχι" σήμερα. Μέγας αριθμός Ελλήνων ολίγον κατ'ολίγον πείθεται, ότι δεν υπάρχει λόγος, αιτία ή φορέας εσωτερικός ή εξωτερικός, που να απειλεί την χώρα. Ένας πολιτικός, μάλιστα, είχε, ως φαίνεται υπολογίσει παραβλητικά τα μεγέθη και εξέφερε τις σχετικές ισοψηφίες. Συγκεκριμένα ισοστάθμισε ένα διπλωμάτη με ένα σύνταγμα του στρατού. Το casus belli της Τουρκίας θεωρείται από τον κοινό ελληνικό νού, ότι είναι μία κενή απειλή, ένας εκφοβισμός, μία μπλόφα. Αυτός ο κοινός νούς δεν προχωρεί στο να αναλογισθεί, ότι εάν η Ελλάς είχε στρατιωτική ισχύ, τότε δεν θα ηναγκάζετο να διεξάγει αγχώδη αποτρεπτική διπλωματία και να "ευχαριστεί" τους Αμερικανούς, για μια υποτιθέμενη σωτήρια παρέμβασή τους αποφορτίζοντας την επαπειλούμενη στρατιωτική περιπέτεια. Τουναντίον μάλιστα θα μπορούσε η χώρα μας να επιβάλει ένα δικό της casus belli κατά οιασδήποτε επιβούλου σκέψεως αμφισβητούσης και υποτιμούσης την ελληνική στρατιωτική ισχύ. Το θέμα είναι ανεξάντλητον. Δεν είναι καθησυχαστικόν, ασήμαντο και απαξίας δεκτικό.

Γενικά οι Έλληνες "πιστεύουν", ότι ένας πόλεμος είναι μία μακρινή υπόθεση, που αποτελεί αντικείμενο μυθιστορίας. Μία προσεκτική ιστοριοεμπειρικά βεβαιωμένη και επαγγελματικά εμπειριστατωμένη ανάλυση θα μας οδηγήσει σε ένα όχι αδιάφορο και άφροντι πόρισμα. Το, ότι υπάρχει απειλή στο εσωτερικό της χώρας, όπως είναι το δημογραφικό, οι ανεξέλεγκτοι οικονομικοί μετανάστες, οι "πολιτικοί" πρόσφυγες, οι θρησκευτικές μειονότητες, οι απαξιούντες οποιαδήποτε πίστη "υπερπροοδευτικοί", των οποίων οι ιδέες ασμένως προβάλλονται από τα media κλπ δεν φαίνεται να ενοχλεί την κοινή γνώμη. Το, ότι υπάρχουν και εκείνοι, που πιστεύουν στον άγνωστο θεό της πλάνης, του δόλου, της απατριάς, της ευτελείας, της εκπορνεύσεως, της απαξίας, της τηλοψίας, της ενοχής,

της ανοχής, της αποχής, της απεργίας, της απιστίας, της δυσπιστίας, της αθετήσεως, της απληστίας, της απλουστεύσεως, της δολιοφθοράς, των εμπρησμών, της πονηρίας, της διπροσωπίας, της αποχαλινώσεως, της απραξίας και ένα επί πλέον άθροισμα αρνητικών χαρακτηρισμών στην νιοστήν δύναμη, ως φαίνεται εξυπηρετεί ένα σεβαστό τμήμα αυτής της κοινωνίας, δι'ό και το φαινόμενο ευδοκιμεί.

Τα ΜΜΕ, που κανένας δεν τα πιστεύει, όπως διατείνεται αυτός ο "κανένας", τελικά σ'αυτά καταλήγει για να ρυθμίσει τα πιστεύω του και ολόκληρο το είναι του, ακολουθώντας τις μεθοδικά καταγιγίζουσες την ελληνική νοόσφαιρα περίεργες πίστεις. Αυτές τις πίστεις, που πειθαρχούν στις "μιντιακές" επιταγές. Εδώ ταιριάζει η αναφορά του Umberto Eco για τα media, ότι δηλαδή *"...ο εχθρός σου μιλάει μέσα στο σπίτι σου"*.

Επιλογικοί αφορισμοί

Η πίστη στην δική μας εποχή και πριν από μια νέα εποχή, όπου προδιαγράφονται ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, αρχίζει και προσαρμόζεται στην υιοθέτηση και κατάχρηση της ιδέας μιας νέας παγκόσμιας ηθικής, όπου ο άνθρωπος διατελών εν υποσυνειδήτω υπνώσει, καθίσταται αιχμάλωτος των κατακαλυπτόντων το είναι του εξουσιαστών (πολυεθνικών εταιρειών, χρηματοδοτών, πολιτικών, εκδοτών, ΜΜΕ και άλλων διαπτόντων επιτηδείων). Ακόμη πιο ανησυχητικό είναι αυτό το φαινόμενο για τον Έλληνα, που υπήρξε ο λειτουργός ενός υπερόχου πολιτισμού, ο οποίος εδράζετο επί της αρίστης των γλωσσών. Σήμερα διακατέχεται από μία καταστροφική πίστη αμφισβητώντας το ίδιο του ιδίωμα και αμφισβητώντας έτσι έμμεσα τον εαυτό του.

Το σύμπαν ή όπως το προσδιορίζει ο Stephen Hawking *"το Σύμπαν και τα άλλα Σύμπαντα βρέφη"*, είναι ένας χώρος ή χώροι με ασύλληπτες από τον ανθρώπινο νού διαστάσεις καθώς και το είδος και το μέγεθος των διεργασιών που λαμβάνουν χώρα σ'αυτό. Η φαντασία του ανθρώπου χάνεται και απόλλυται σ'αυτή την σκέψη. Μετά τούτο, όσο αφελές κι'αν θεωρείται από τους αυτοχρισθέντας "προοδευτικούς", υπάρχει ο πιο μεγάλος στην μαθηματική αντίληψη του ανθρώπου, ο πιο αισθητός κατά την περιηγήτρια ψυχή και ο πιο λογικός χαρακτηρισμός από την όποια άθροιση της γηϊνης σοφίας. Υπάρχει ο Παντοδύναμος Θεός. Αυτός που κάνει τον απλό νού να αναρωτιέται για το τί περίπου είναι ο άνθρωπος μέσα σ'αυτό το άπειρο.

Όσοι έχουν λίγο χρόνο να σκεφθούν πέρα από το πώς θα πλουτίσουν, ας θυμηθούν και το, ότι φυσιολογικός ορίζων για τον καθένα μας είναι ο θάνατος. Ζούμε περιμένοντάς τον. Ας "πιστέψουμε" τουλάχιστον σ'αυτό, που είναι ένα γεγονός, που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ (Τεύχος 43)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Φθάσαμε στο τέλος του 2007 και οι «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ» συμπλήρωσαν τον έβδομο χρόνο κυκλοφορίας, παρουσιάζοντας άρθρα που επηρεάζουν τα εθνικά συμφέροντα της Ελλάδος, αλλά και προβάλλοντας προτάσεις υποστήριξης των και επίλυσης των ανακυπτόντων προβλημάτων στα πλαίσια της σύγχρονης πραγματικότητας, χωρίς να αγνοείται το παρελθόν και να σκιαγραφείται το προβλεπτό μέλλον, όσον αυτό είναι δυνατόν να σκιαγραφηθεί στην εποχή των καταγιστικών αλλαγών, της ταχύτητας, της παγκοσμιοποίησης, των πληθυσμιακών ανακατατάξεων αλλά και της ευμάρειας αποχαίνωσης, απορρέουσα από την υλιστική θεώρηση αρχών, αξιών και ιδανικών.

Μέσα σ' αυτό το παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, της ευτέλειας των πάντων, η Ελλάς καλείται να παλαίσει, ως ο πολυμήχανος Οδυσσέας, δια να διέλθει τις σύγχρονες συμπληγάδες και να καταλύσει στο νόστο, που δεν μπορεί να είναι άλλος από την ευημερία του λαού και τη διατήρηση της εθνικής συνοχής, της εθνικής συνείδησης και ταυτότητας.

Αυτή η αξιοζήλευτη γωνιά του κόσμου, η πανταχόθεν συμπεριζομένη εμφανώς ή αφανώς, ανήκει στους Έλληνες και σ' αυτούς πρέπει να παραμείνει. Αυτή είναι η παρακαταθήκη όσων αγωνίστησαν. Ουδείς συνεπώς δικαιούται να την παραβλέψει και να υποκύψει στις μειωνηφίες των συγχρόνων διεθνιστών, γιάπηδων, των παχυλώς αμειβομένων καλαμαράδων, των ταυτισθέντων με τα πληρώματα των ανάμεσά μας διεισδυσάντων πολυαρίθμων «δουρείων ίππων». Η εκλογή του σκοπού έχει γίνει από άλλους πριν από εμάς. Η εμμονή δια την επίτευξή του αποτελεί δια τους συγχρόνους ηγέτες της χώρας μονόδρομο, επιτρέπουσα και απαιτούσα μόνον πρωτοβουλίες σε μεθόδους, τρόπους και διάθεση μέσων.

Επιβάλλεται προς τούτο ορθή εκτίμηση, χάραξη εθνικής στρατηγικής, συμπαράταξη της πλειοψηφίας και αποφασιστικότητα δια την επίτευξη των στόχων της. Παλινδρομήσεις και υποχωρήσεις, σε κλίμα ηττοπάθειας, οδηγούν σε ήττες με απρόβλεπτες μελλοντικές εθνικές συνέπειες. Η σύγχρονη μεταπολεμική ελληνική διαδρομή μετεξελίχθη από επιθετική σε αμυντική έως υποχωρητική. Η απεμπόληση των εθνικών μας διεκδικήσεων, ο περιορισμός του ζωτικού μας χώρου στα κρατικά μας σύνορα, η υποχώρηση από τις αρχικές μας θέσεις και οι νέες θέσεις εντεύθεν του εσχάτου ορίου αμύνης, αλήθεια ποιός αμύνης, αποτελούν την επιβεβαίωση και το αληθές του λόγου.

Σκεφθήκατε, πως από την ένωση της Κύπρου με την μητέρα Ελλάδα εφθάσαμε στην ανεξαρτησία της, στη «διχοτόμηση» και στην εταιρική σχέση μέσω ΕΕ; Πώς εφέραμε τους βορειοηπειρώτες στην Ελλάδα, τους εδώσαμε ελληνική υπηκοότητα και τους εξεριζώσαμε από τις πατρογονικές τους εστίες. Πως από τη θέση της ονομασίας του κρατικού συνοθυλεύματος των Σκοπίων με όνομα που δεν θα περιέχει τη λέξη Μακεδονία οδηγήθημεν στην ΠΓΔΜ και τώρα ασμένοντες αποδεχόμεθα τη σύνθετη Μακεδονία; Πώς επιτρέπομε στην Τουρκία να παραβιάζει

και να παραβαίνει τον εναέριο και θαλάσσιο χώρο στο Αιγαίο, αφού εξερίζωσε παντοελληνικόν από την επικράτειά της; Αυτά και πολλά άλλα δεικνύουν συμπτώματα απώλειας του σθένους αγωνιστικής, της υπερφανείας, της αντικατάστασης του ευκαταίου με το εφικτόν, του διαχρονικού με το εφήμερον, του συλλογικού με το ατομικόν, του εθνικού με το λαϊκό, του απολύτου με το μέτριο. Μοναδικές εξαιρέσεις η είσοδος στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Αρκεί να μη μας αλλοτριώσουν και μελλοντικά μας αφελληνίσουν. Επαινετή και προς τη σωστή κατεύθυνση και η τελευταία κυβερνητική πράξη περί περιορισμού των μετοχών των ξένων επενδυτών σε έργα και επιχειρήσεις στρατηγικής δια τη χώρα σημασίας.

Το ανά χείρας τεύχος είναι αφιερωμένο, στην κορυφαία εκδήλωση της Εταιρείας, στο 5^ο διήμερο διεθνές συνέδριο «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2007». Οι έγκυρες και επίκαιρες εισηγήσεις των ομιλητών επί θεμάτων γεωπολιτικής, γεωστρατηγικής, ηγεσίας, συγχρόνων Ενόπλων Δυνάμεων και εξοπλισμών θα σας προβληματίσουν και θα αποτελέσουν την αφορμή δια περαιτέρω έρευνα και μελέτη.

Τελειώνοντας ευχαριστούμε όλους όσους καθ'οιονδήποτε τρόπο συμπαραστάθηκαν, συνέβαλαν και υποστήριξαν το έργο της Εταιρείας, τους ευχόμεθα καλά Χριστούγεννα και ευτυχές το έτος 2008, προσδοκούντες άμα στη μεγαλύτερη συμμετοχή τους.

**ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2007»
1-2 Νοεμβρίου 2007**

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
κ. ΜΙΑΤΙΑΔΗ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ**

**Αγαπητοί φίλοι,
Εκλεκτά στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας,**

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την τιμητική πρόσκληση και να ευχηθώ καλή επιτυχία στο 5^ο Διεθνές Συνέδριο «Στρατηγική 2007».

Κατ' αρχήν θα ήθελα να πω δύο λόγια για τους ανθρώπους που ίδρυσαν την ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. Για τους ανθρώπους που με το ήθος και την αποτελεσματικότητα που επέδειξαν στην λαμπρή θητεία τους στις Ένοπλες Δυνάμεις αποτέλεσαν, κατά κοινή ομολογία των συναδέλφων τους, την καλύτερη ηγεσία των τελευταίων χρόνων.

Για τους ανθρώπους αυτούς, που μετά την αποστρατεία τους - ή την παραίτησή τους, που πρόσφερε μια ακόμη σπουδαία υπηρεσία στην εύρυθμη λειτουργία του στρατεύματος - συνέχισαν αυτήν την ανιδιοτελή προσφορά προς τις Ένοπλες Δυνάμεις και την Πατρίδα, αλλά και για τους νεώτερους, τους εκλεκτούς συναδέλφους σας, οι οποίοι, μετά την αποστρατεία τους ένωσαν τις δυνάμεις τους μαζί σας ώστε η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ να μην έχει μόνο παρόν αλλά και απώτερο μέλλον, όλους εσάς σας συγχαίρω και σας ευχαριστώ για την ανιδιοτελή αυτή εθνική προσφορά σας.

Το συνέδριο αυτό πραγματοποιείται σε μια πολύ κρίσιμη συγκυρία δεδομένου ότι σήμερα ξεκινάει στη Νέα Υόρκη ο διάλογος μεταξύ Ελλάδας-ΠΓΔΜ για την ονομασία της γειτονικής χώρας.

Για την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων, για την επιδίωξη των εθνικών μας στόχων, η Ελλάδα προσέρχεται σε αυτή τη διαπραγμάτευση με ξεκάθαρες θέσεις. Έχει στέρεα επιχειρήματα, τα οποία τα προβάλλει και τα προωθεί με συνέπεια, με αποφασιστικότητα και με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της.

Το ζήτημα του ονόματος της ΠΓΔΜ, δεν είναι ένα διμερές ζήτημα, όπως θέλει να το εμφανίσει η άλλη πλευρά. Είναι ένα ζήτημα ιστορίας την οποία οι γείτονές μας επιχειρούν να διαστρεβλώσουν και να παραχαράξουν. Ταυτόχρονα όμως είναι και εξόχως πολιτικό θέμα. Είναι ζήτημα σεβασμού και εφαρμογής σχέσεων καλής γειτονίας. Είναι, σε τελική ανάλυση, ζήτημα περιφερειακής σταθερότητας και συνεργασίας.

Οι πράξεις και οι παραλείψεις των Σκοπίων, η αδιαλλαξία, η εκτεταμένη προπαγάνδα αλυτρωτικής λογικής και οι κάθε λογής προκλήσεις υπονομεύουν το πνεύμα και το γράμμα της Ενδιάμεσης Συμφωνίας. Και δεν είναι δυνατόν να γίνεται επίκληση μόνον ορισμένων σημείων της Ενδιάμεσης Συμφωνίας. Η Συμφωνία είναι ενιαία και αδιαίρετη.

Αγαπητοί φίλοι,

Τα κριτήρια ένταξης, οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995, απαιτούν την εξεύρεση λύσης. Όχι τη διαιώνιση αυτής της εκκρεμότητας.

Με αυτά τα δεδομένα ένας δρόμος υπάρχει για τα Σκόπια προς το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση : Ο δρόμος της αμοιβαίως αποδεκτής λύσης. Τελεία και παύλα.

Γι' αυτό και η Ελλάδα, διατηρεί στο ακέραιο και θα πρέπει να διατηρήσει μέχρι τέλους το δικαίωμα του βέτο που απορρέει από την ιδιότητά της ως μέλους του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι σχέσεις καλής γειτονίας ενός υποψηφίου μέλους με τα κράτη μέλη του ΝΑΤΟ είναι όρος απαραίτητος για την ένταξη.

Η εξωτερική μας πολιτική όμως δεν μπορεί να ασκείται με όρους του παρελθόντος αλλά με βάση το παρόν και το μέλλον.

Η Ελλάδα είναι έτοιμη για μια λύση κοινής αποδοχής. Αυτή είναι η υπεύθυνη στάση του παλαιότερου κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ στην περιοχή. Μια στάση που βεβαίως δεν αποτελεί επίδειξη ισχύος αλλά υπηρετεί τον στόχο της **ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**, της **ΕΙΡΗΝΗΣ** και της **ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ** στην ευρύτερη περιοχή.

Σήμερα η χώρα μας αναγνωρίζεται διεθνώς ως μια σοβαρή, αξιόπιστη, δυναμική χώρα. Ως μια χώρα, που ενώ βρίσκεται σε μια σύνθετη, ασταθή και ευαίσθητη γεωγραφική ζώνη που περικλείει τα Βαλκάνια, την περιοχή της Μαύρης Θάλασσας και τη Μέση Ανατολή, καταφέρνει να είναι παράγων ασφάλειας, σταθερότητας και ανάπτυξης.

Η υποστήριξη που παρείχαμε για την ένταξη της Κροατίας, της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην ΕΕ, οι προσπάθειές μας για την οικονομική ανασυγκρότηση των Βαλκανίων μέσα από το ΕΣΟΑΒ, η ενίσχυση της συνεργασίας των Παρευξείνιων χωρών, η στήριξη της ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας εφόσον προσαρμοστεί πλήρως με τα ευρωπαϊκά στάνταρτς και η παρουσία μας στην κρίση του Λιβάνου είναι μερικές μόνο από τις πολιτικές που καθιστούν ακόμα πιο σημαντική την γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας.

Με αυτά τα δεδομένα καλούνται πλέον οι παραδοσιακοί σύμμαχοί μας να κινηθούν για να ασκήσουν αποτελεσματικές πιέσεις προς την κυβέρνηση των Σκοπίων.

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως αυτά που ανήκουν στον σκληρό της πυρήνα, δεν έχουν αναγνωρίσει την συνταγματική τους ονομασία έχοντας έτσι αποδείξει έμπρακτα την κοινοτική τους αλληλεγγύη. Χρειάζεται όμως τώρα αυτή η μεγάλη κοινότητα αρχών και αξιών να διαμηνύσει με ακόμη μεγαλύτερη σαφήνεια ότι η πολιτική που ακολουθεί η ΠΓΔΜ με τις αλυτρωτικές διαθέσεις και την προπαγάνδα δεν χωρά στην θεσμική και πολιτική φυσιογνωμία της Ευρώπης. Και οφείλω να πω ότι η απόφαση που έλαβε προχθές η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναβάλει για έναν ακόμη χρόνο την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της ΠΓΔΜ αποτελεί ένα τέτοιο ισχυρό μήνυμα.

Από την άλλη πλευρά και οι ΗΠΑ που διαδραμάτισαν πρωτεύοντα ρόλο στη Βαλκανική τα τελευταία χρόνια δεν πρέπει και δεν μπορούν να συνεχίσουν την πολιτική που ενθάρρυνε την αδιαλλαξία της γειτονικής χώρας. Εάν πράγματι επιδιώκουν την σταθερότητα στα Βαλκάνια και την περαιτέρω διεύρυνση του ΝΑΤΟ οφείλουν να εργαστούν και αυτοί για την επίλυση των εκκρεμοτήτων.

Σας ευχαριστώ.

Rede anlässlich des HELISS-Seminars, am 02.11.2007

Some of our security and defence policy principles flow from our geopolitical situation.

Germany is located at the centre of mainland Europe. No other European country has more neighbouring countries than Germany. Our neighbours are almost all members of NATO and the European Union. We have a close transatlantic link with the United States and Canada.

With the end of the Cold War and the political developments afterwards, Germany has gained a significant degree of security. We are grateful for that. And it is fair and accepted to state that today and for the foreseeable future there is no conventional threat to German territory.

But there are various and multifaceted global challenges, risks and dangers, like

- International terrorism
- Regional conflicts
- Proliferation of weapons of mass destruction

Security Policy Principles

Our Security Policy is guided by universal human rights and the values expressed in the German Basic Law. The national interests can be summarized as follows:

- preserve freedom, democracy, security and the basic rights for our citizens;
- assure the sovereignty and integrity of German territory;
- prevent, whenever possible, regional crises and conflicts that may affect Germany's security, and to help manage such crises;
- confront global security challenges, in particular the threat posed by international terrorism and the proliferation of weapons of mass destruction;
- help uphold human rights and strengthen international order on the basis of international law.

Germany safeguards its security interests primarily within international and supranational institutions. It plays an active role in shaping the policies of those organizations. In addition, the Transatlantic Partnership,

in particular the close relationship with the USA, is of essential importance in achieving overall security.

Another pillar of German security policy is the maintenance of stability within the European area, including active engagement with our neighbours in Eastern Europe, the Southern Caucasus, Central Asia and the Mediterranean.

Finally, history has led us to the conclusion that peaceful relations with Russia, based on mutual trust, is a necessary precondition for German peace and security.

We do not consider it possible to guarantee security by military means alone. We have to take political, economic, ecological, social and cultural roots of conflicts into account and to respond to them in an adequate way. By its very nature German security policy tries to be *preventive* in order to avoid conflict in the first place.

Today, no nation can ensure peace, security and prosperity on its own. Therefore, *multi-nationality* is another guiding principle of German security policy. This principle does not only apply to our civil and military instruments, but also to decision making. We strive for a common situation assessment and a broad consensus on the actions to take in the respective international Organisations like the United Nations, NATO and/or the European Union.

United Nations (UN)

The United Nations Security Council has prime responsibility for safeguarding world peace and international security. Germany currently provides 8.6 per cent of the regular UN budget and makes additional contributions towards international peace missions as well as the numerous UN sub-organisations and agencies. Germany is currently the third largest contributor to the UN. Every year, more than 256 million Euros are transferred to the UN from the federal budget. Additionally, Germany regularly provides resources for humanitarian relief operations or international peace missions free of charge. At present the total amount of Germany's per year contribution to the UN accounts to 692 million Euros.

NATO

NATO remains the foundation of common security for both Germany and Europe. It has grown over decades and it has stood the test. Forming the

link between two continents, NATO provides a unique range of political and military instruments for peacekeeping and peace restoration.

EU

The member states of the European Union account for a quarter of the world's Gross Domestic Product, a third of world trade, 50% of the UN budget and 55% of global development aid. The European Union is the world's largest economic and political partnership of democratic states. Therefore, it is natural that the European Union should play an active part in foreign and security policy issues to match its economic weight in the world.

The establishment of the European Agency for procurement, research, and military capabilities is an important step to enhance the necessary European military capabilities and to do so in an economic way.

The Bundeswehr has specialised and differentiated its forces to enable them to meet the specific requirements of the present political situation. They are trained and equipped accordingly.

- *35.000 Response Forces* are primarily designed to conduct combined, joint and network-based operations in a very complex and high-intensity environment. This requires the most modern military equipment.
- *Stabilisation Operations* will be the majority of the operations conducted by our troops. *70.000* Stabilisation forces will contribute to peaceful, political solutions of conflicts and for nation-building tasks.
- The *147.500 Support Forces* will provide the necessary support for ongoing operations of our Response and Stabilisation Forces. They will, for example, ensure logistics, run depots, provide military police forces and Command and Control capabilities.

With this structure of forces we want to

- maintain our international commitments with some 15.000 troops for the *NATO Response Force*
- fulfil our share of the *European Headline Goal* with up to 18.000 soldiers. This includes our contribution to the European Battle Groups Concept.
- maintain our commitment to the *United Nations Standby Arrangements System* with roughly 1.000 forces.
- be able to employ up to 14.000 soldiers in *Stabilization Operations* in up to 5 different operational areas.

With currently a total of over 7.000 soldiers deployed in 10 operations and missions worldwide, the German Armed Forces is one of the largest force contributors to international military operations.

Furthermore, we will have some 1.000 troops available for *Rescue and Evacuation Operations* which are conducted under national command and control.

And, of course, all of our forces will be used for their main task - the protection of Germany and its citizens - whenever necessary.

All this requires equipment that is efficient and suitable for the new and most probable tasks. Some examples of major equipment which is currently being procured or will be procured in the near future are the following:

- the Eurofighter, providing the German Luftwaffe a state of the art multipurpose swing role Aircraft of the Forth Generation,
- the Modern maritime weapon systems like Submarine 212 class, Frigate 124 class and - as you will be briefed later - the 125 class Frigate following a new concept of deployment,
- armored Personal Carriers and Transport Vehicles as Dingo, Boxer and others
- the new armoured, air transportable Infantry Fighting Vehicle Puma,
- the Strategic Transport Aircraft A 400M.

The Cooperation with the Hellenic Armed Forces is exemplary. In security and military terms, Germany and Greece have for decades cooperated closely in NATO and the EU. Their excellent bilateral contacts are maintained at a high level through exchanges of officers at the respective national training and staff colleges.

Joint training, as well as joint equipment in some cases, especially as regards the army, contribute to the success of operations and exercises under the auspices of peacekeeping missions, the NATO Response Force and the European Battle Groups. German and Greek forces are currently serving together in several of the world's crisis areas, for example in Kosovo, Afghanistan and off the Lebanese coast.

In July 2007 German Federal Chancellor Angela Merkel visited Athens for talks with Prime Minister Karamanlis. Among other things they

discussed defence issues and in particular some of the current armaments programmes. I am confident that Greece remains interested in purchasing the Eurofighter. It goes without saying that the Greek defence industry must be given an adequate share in this project, and I am sure that EADS would increase the Greek share of production if Greece decided to procure this aircraft. We have experience in this field. The scope and complexity of the Greek co-production is remarkable in the case of the Leopard 2/HEL tanks and the Class 214 submarines. The German arms industry has demonstrated that Greek firms can participate in a fair and partner-like way in armament programmes.

Also for the future programme of frigates for the Hellenic Navy, German - and in this case also Greek - naval industries, which join forces in the Hellenic Shipyards, could offer competitive concepts.

The future German Navy class 125 frigate provides a good example for TKMS's competence in the design and construction of naval vessels. The German Navy itself has ordered already 4 of these frigates.

In the field of land systems, I also don't need to say much. The cooperation is proven. The German defence industry is considered to be amongst the world's key players. Let me just mention the Leopard 2 and Rheinmetall. You will hear more about Rheinmetall's capability and scope of production in the following presentations.

Conclusions

Coming to the end, I would like to stress that every country has to define its own security strategy and organize and equip the armed forces accordingly. It is a national decision. I am convinced that some of the German concepts or even weapon systems might fit the Greek security structure and increase the safety of the citizens of your country. There are many areas of German - Greek military cooperation, in present and future. Whenever your armed forces are looking for solutions for the challenges you are confronted with - Germany is willing to assist and to share its experience and technological state of the art with you.

Thank you.